

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

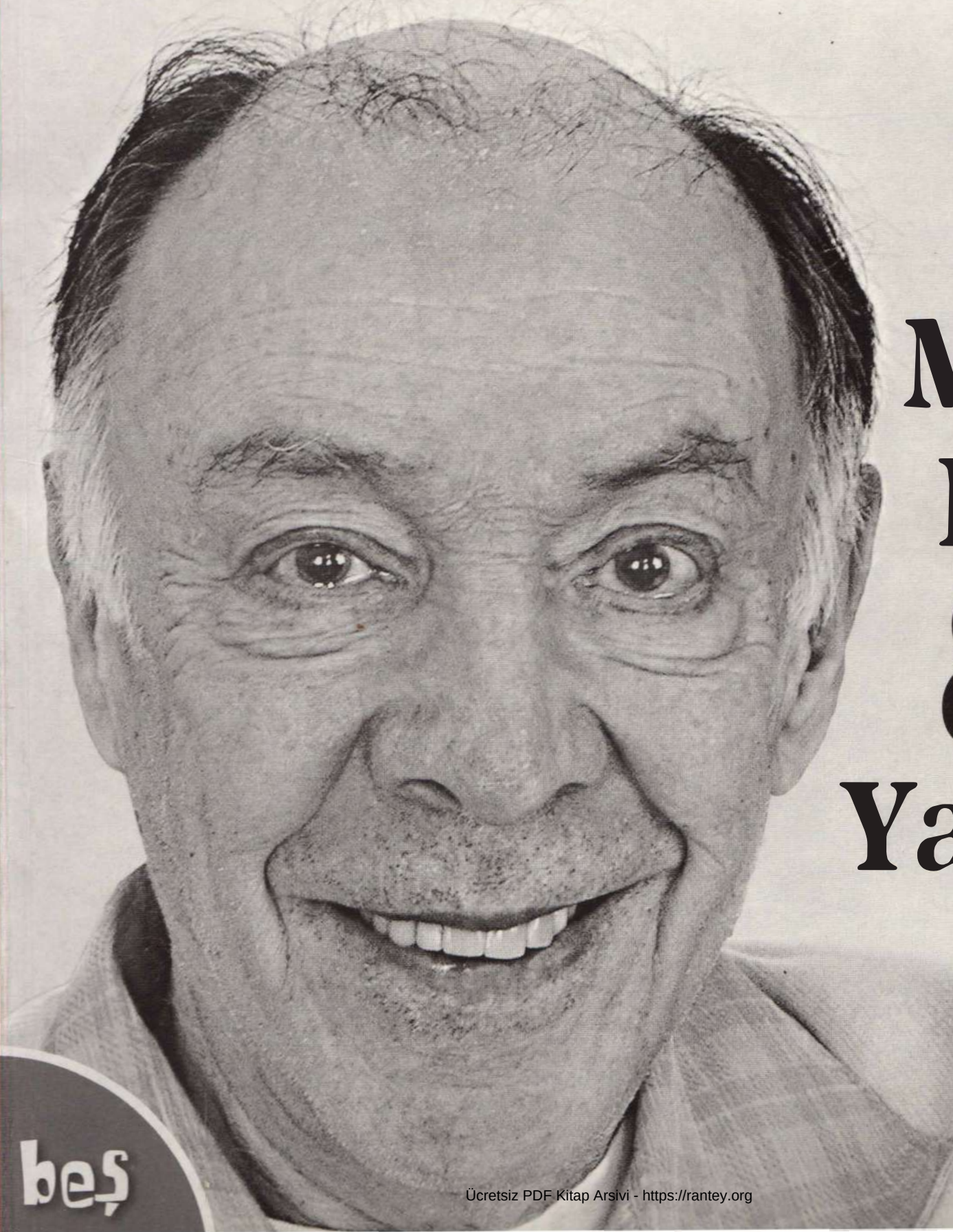
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

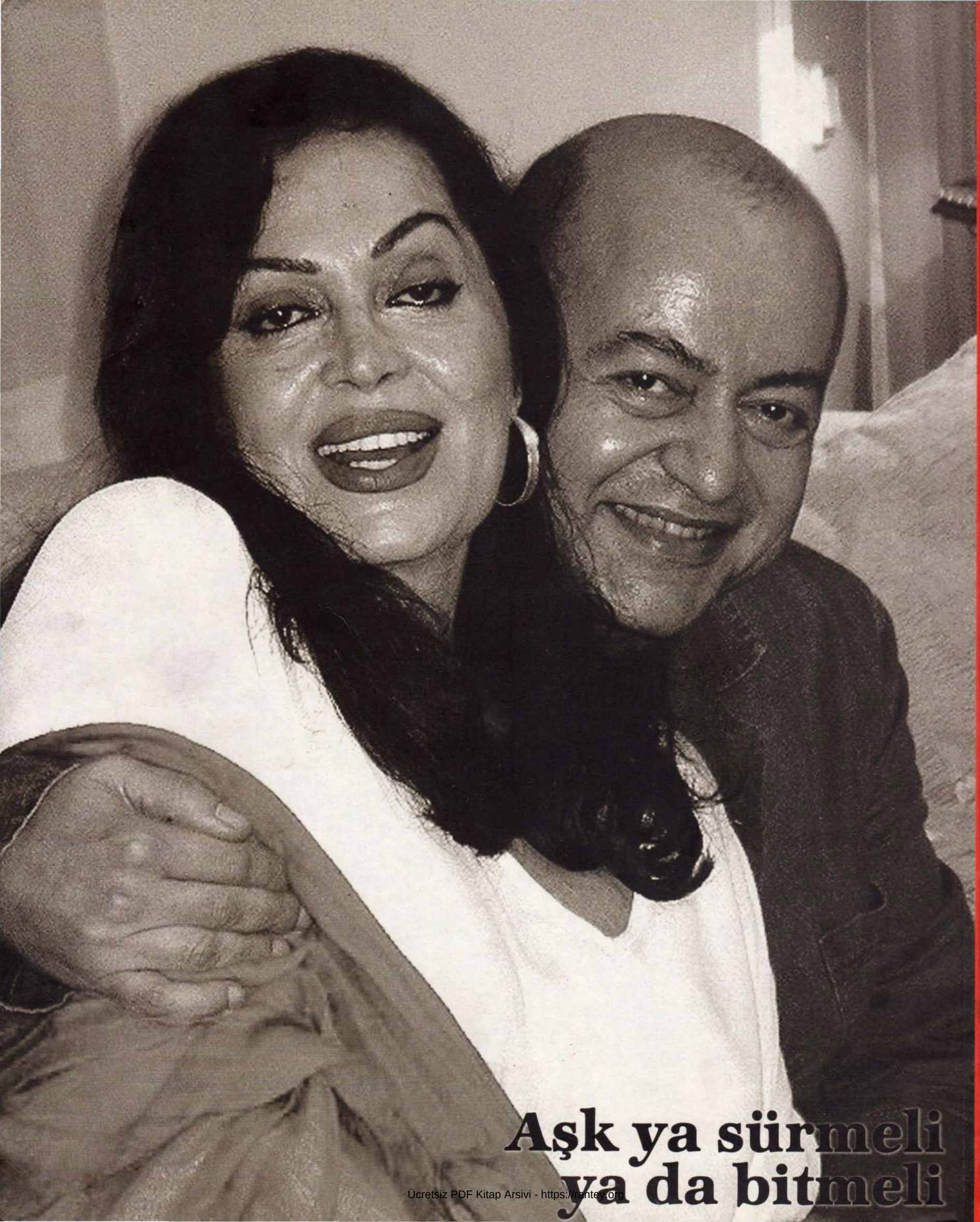
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

hayvan

SAYI:31-37

Münir
Baba
8
Yaşında

Aşk ya sürmeli ya da bitmeli

aylık paldır kültür dergisi

Aralık 2004 / 12 • No: 31 • Fiyatı: 2.750.000TL (KDV Dahil) 2.75YTL

hayvan

aşk adamı iinnletir dert adamı sööyletir

**Türkan
Şoray ile
Selim
İleri
hayvan
için
buluştu**

**Aşk ya sürmeli
ya da bitmeli**

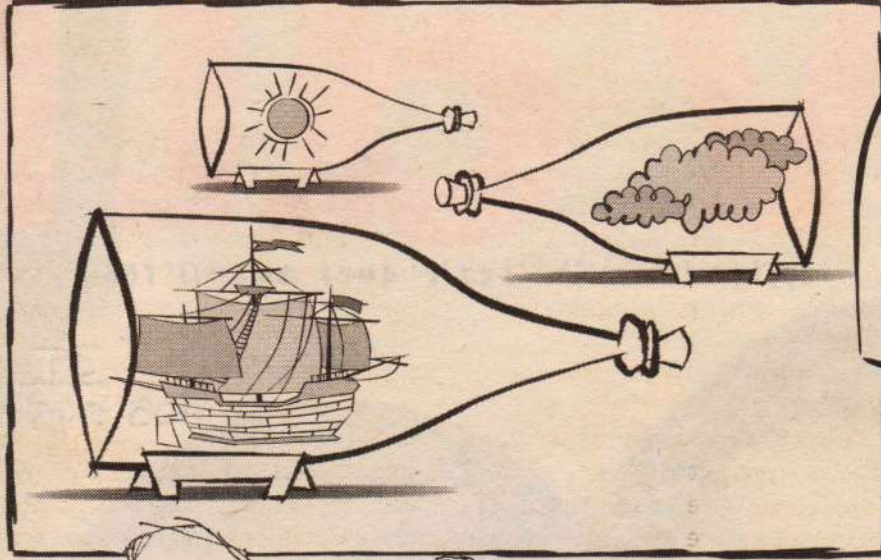

AİLE ÇAY BAHÇESİ

Levent Gönenc

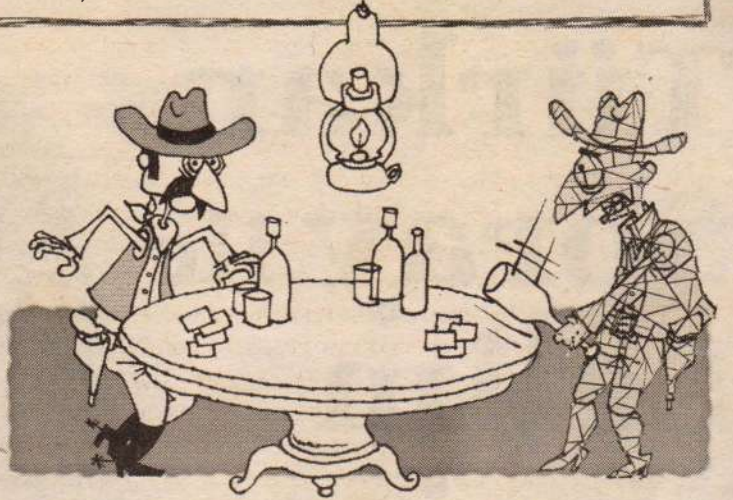
ŞİŞE

Sıvıların konulduğu
camdan yapılmış,
dar ağızlı uzun kap.

Şişe, sinek,
böcek, kelebek
hapse etmek
için de yaygın
olarak kullanılır.

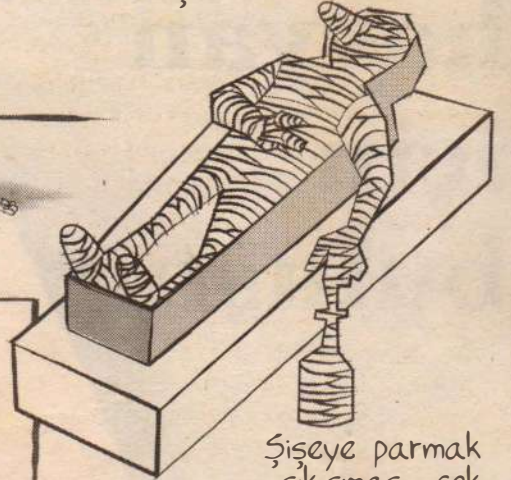
Şişe aynı zamanda bir haberleşme aracıdır.

Vurdulu-kırdılı filmlerde şişeler havada
uçuşur. İyi adam, şişeyi kırıp üzerine
yürüyen kötü adamın hamlelerini
ustalıkla savuşturur.

Türkçe'de "şişenin dibini görmek"
diye bir deyim vardır. Bir gece
bir şişe Norveç votkasını
devirmiştik. O gece bu deyim
ne anlama geldiğini çok iyi
anlamıştım.

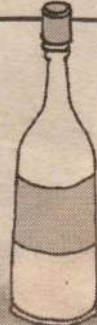

Şişeye parmak
sıkışması, çok
sık rastlanmayan
ama başa
geldiğinde
en çok can
sıkan ev
kazalarından
biridir.

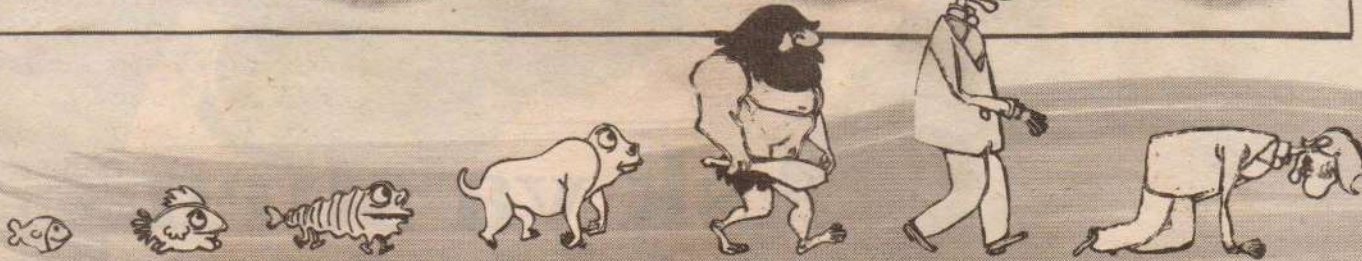
Klasik
Zamanlar:
Güzelliğin
peşindeki
insan;
günlük yaşama
katılan zevkli
bir ayrıntı...

Modern
Zamanlar:
Akıl, bilim
insanlığın
hizmetinde;
camdan
dökülen
sağlık...

Post-modern
Zamanlar:
Kapitalizmin
tutsağı insan;
"kullan-at"
kültürü...

Sorumluluğunu üstlenmediğin bir mülkün sahibi olabilir misin? Hak etmediğin mevki, makam ile koltuk ve sandalyenin bir gün elinden alınacağını düşünmemiş miydin hiç? Hayat, soru işaretlerine anlamlı, gırgır ve çoğul yanıtlar arama sanatı; ünlemler haykırma değil... Öyle değil mi?!

Paranoya, hezeyan hatta pisbirköz Memleket Elden Gidiyor mu

RAGIP DURAN

Siyasi görüşlerini beğenelim be-
şgenmeyelim, **Çetin Altan**, bir
kere Türkiye yazın dünyasında, iş-
lediği konular ve üslubuyla ayrıcalı-
lıklı bir konuma sahip. Bir roma-
nında betimlediği sahandaki su-
cuklu yumurta, öylesine canlı, yağ-
lı ve hışır hışırdır ki, kitabı bir ke-
nara koyup mutfığa yönelmezse-
niz, yazarı değil kendinizi suçlayın!
Muhabirlik ve fıkra yazarlığında da
zekası, mizahı, kendine has fırla-
malıklarıyla birkaç kuşağı etkile-
miş bir yazar. Bugün yaşı 50'lere
yaklaşıp solculukta hala ısrar
edenler arasında sosyalizmi ondan
öğrenmeyen kaç kişi var? Bireyin
psikolojisiyle kitlenin sosyolojisi
arasındaki hassas dengeler üzerin-
de kelime köprüsü kurabilen kaç
usta kaldı? Bu arada, Özal döne-
minde siyasi pusulasını her zaman
yanına almamış olsa ve kimi elitist
yaklaşımlarına rağmen, Galatasa-
raylı abime söz söylettirmem, onu
da bilirsiniz!

Çetin Altan, henüz Avrupa
Ekonomik Topluluğu zamanında,
mealen şöyle bir şey yazmış ya da
söylemişti: "Olmaz kardeşim ol-
maz, bu Türkler AET üyesi filan ol-
maz, olamaz. Çünkü Türkiye Av-
rupa ailesine tam olarak katıldığın-
da, Allahın İngiliz, Fransız, Alman
bu topraklara gelip yerleşecek ve
burası için de (Türkiye!) 'Benim va-
tanım, benim memleketim!' diye-
cek. Hamasi vatanperverlikte kim-
seye gül koklatmayan Türkler,
böyle bir sahneye dayanamaz".

Önemli bir tesbit ama galiba
artık eskisi kadar doğru ve geçerli
değil. Çünkü sözkonusu yazı ya-
yınlandığından bu yana Türkiye-
Avrupa köprüsünün altından çok
sular aktı.

'Sous le pont Mirabeau coule la
Seine/Faut-il que je me souviens
de mes amours anciens' (Sen ne-
ri akar Mirabeau Köprüsü altından
/ Anımsamam mı gerekir eski aşk-
larımı) demiş Birinci Dünya Savaşı
gazisi, kafası sarılı **Guillaume
Appolinaire**. 'Marizibell' şairinin
Paris'te yaşayıp bilahare melek-
-

rin götürdüğü dairede, yani Saint
Germain Bulvarı 202 numaralı
apartmanda, Galatasaray'dan mek-
tebi ve siyasi sınıf arkadaşım **Ah-
met İnel** ikamet etmiş, biz de
zaman zaman edebi olarak kutsal
sayılan bu mekana saygı ziyaretle-
rinde bulunmuşuzdur.

Dağıtmayalım konuyu...

İstanbul, Ankara, İzmir'in yanı-
sıra Bodrum, Antalya, Alanya'da
hakikaten, resmi kadrolu Sabetay-
cı komplo teorisyenlerine inana-
cak olursak da GAP yöresinde ar-
tık yüzlerce yabancı uyruklu şahıs,
arazi kapatmış, bina kurmuş, polis
kayıtlarına göre, '**yabancı ika-
metçi**' statüsüyle, hayatlarını gü-
zel memleketimizde işçi ya da
emekli olarak sürdürüyor. Ehlileş-
miş, çünkü aksanlı olsa da Türkçe
konuşan bu zümre içinde, önemli

bir ekseriyet, '**Yes, Türkiye is
my first vatan**' demektedir, bu du-
rum da, Orta Asya kökenli olma-
sına rağmen, bu toprakların hakiki
ev sahibi pozlarına bürünenlerce
pek de hoş karşılanmaktadır:

- Hans sünnet olmuş!

- Catherine'i geçen gün camide
gördüm.

- Ingrid teyze, halamlara kurşun
döktürmeye gitti.

- Georgegiller teraviden sonra
Hatice teyzelere kız istemeye geli-
yor.

Bu hoş karşılamada tabii ki bir
sorun var: 'Öteki' konusunda has-
talıklı olan ruh ve kafa, ötekini bi-
zimkileştirerek bünyesine buyur
etmekte, hatta hafifçe sindirip
kendine benzeterek ötekini bizim-
ki yapmakta sakınca görmemekte:

- Vallahi Hans bizden daha fazla

Türk ve Müslüman yani!

Bir de öbür tarafa bakalım şim-
di: Batı Avrupa'nın birçok kentinde
esmer bıyıklı da olsa, halaşal-
var ve tespihle dolaşsa da, binler-
ce Avrupalı Beyaz ve Gri Türk'le
Kürt yaşıyor. Kadınların bir kısmı
başörtülü, karaçarşaf. Acaba bu
nedenle mi '**Karakafa**' diyorlar
bize? Mal mülk sahibi, yaşadığı ül-
kenin vatandaşı, hayatından öyle
pek de şikayetçi değil. Belki artık
çocuklarla torunlarda yok ama,
ana babalarda bitmez tükenmez
(Bic!) bir Türkiye sevgisi:

- Anten bozuldu mahvolduk,
ne Star'ı çekiyor ne Show'u bizim
televizyon.

- Teyzenler Ereğli'de sahilten
arsa almışlar, bize de 2 parsel ve-
receklermiş.

- Kız, bak Müslüm Gürses geli-
yormuş Schumbusche Halle'ye, gi-
delim mi?

- Yeğenim şu Hürriyet'i verse-
ne oradan.

Son 10-15 yıl içinde Kürt tec-
rübesinden anladık ki, insanın cebi
dolup, gönlü ve beyni hafiften de
olsa demokratikleşince, eski kim-
lik bağlantı, saplantı, merak ve sa-
ikleri sulanıyor, sulandırılıyor. Ne
var ki, ırkçılık, yabancı düşmanlığı,
öteki fobisi gibi hırtlıklar işte tam
da bu süreçlerde devreye giriyor.
Kah hakiki kah sanırsal:

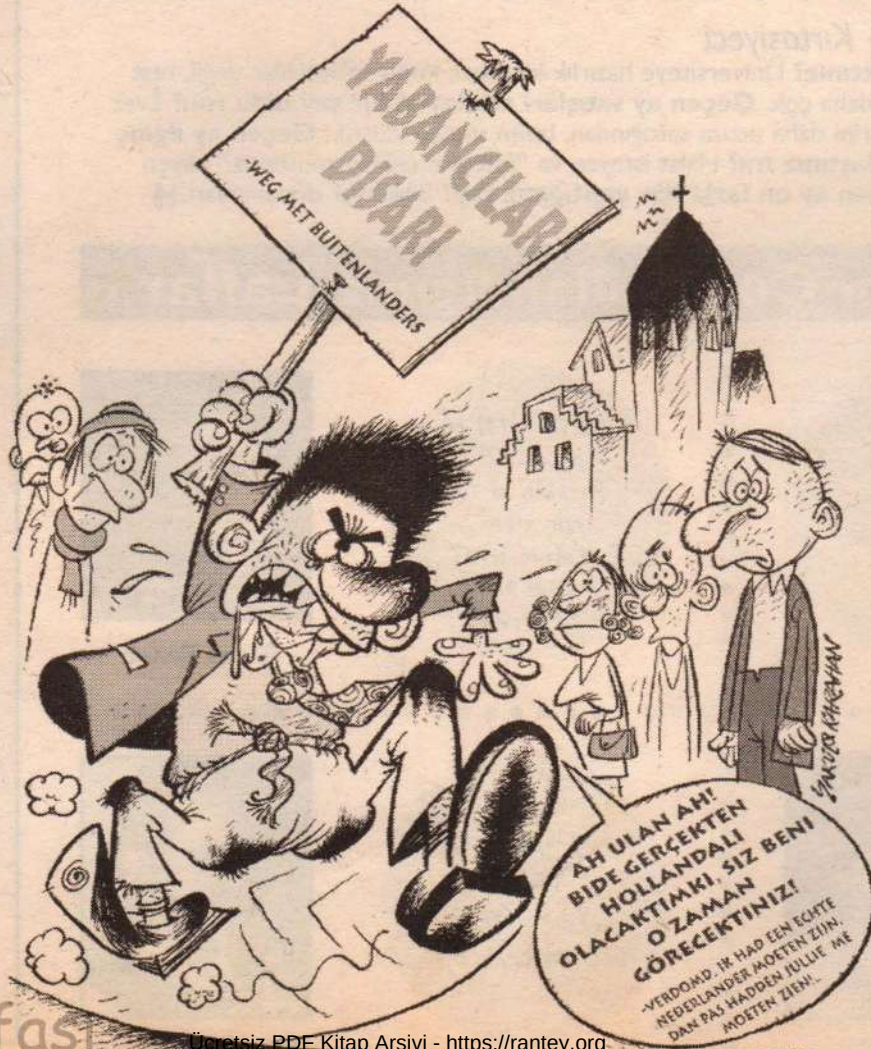
- Le Pen Türk düşmanı filan
ama esaslı adam ha!

- Abi ben kızıyorum Hitler'e,
yarım bıraktı şu Musevi işini.

Geçende cennet vatanımızın
Trabzon-Rize yöresinde dolaşır-
ken akli başında hatta derin dü-
şünceli bir yurttaş ciddi ciddi şu
soruyu sordu okumuş-yazmış, İs-
tanbullu arkadaşına:

- Bak şimdi İngiliz, Amerikalı,
İsraili, sırt çantasıyla geliyor bu-
raya, dağ-tepe dolaşıyor, ellerinde
harita filan da oluyor... N'oluyo ya
abi, memleket elden gidiyo mu?

Çetin Altan, inşallah, olmazsa
oğulları, onlar da olmazsa, torun-
ları mutlaka götürecektir Türkiye'yi
Avrupa'ya. H

Geçen Ay

SERAY ŞAHİNER

Ayşe Özgün - Yapımcı

Geçen ay aldığınız en güzel iltifat neydi? "Turkish Daily News gazetesindeki köşenizi büyük bir keyifle okuyorum." diye mesaj gönderen Azize Ethem'in iltifatı. **Geçen ay eski albümlerinize baktınız mı? Neler hissettiniz?** Evet, Seddulbahir Köyü'ndeki bahçem-i süsleyen söğüt ağacının resmine baktım ve yerini bu kadar sevip gelişen başka hiçbir bitki olamaz diye düşündüm. **Geçen ayın en mucizevi olayı neydi?** Enflasyonun düşmesi ve doların istikrarlı durumu.

Şafak Ongan - Yapımcı

Sizce geçen ayın en iyi müzik organizasyonu neydi? Yedikule Zindanları'ndaki Mor ve Ötesi& Athena konseri. **Geçen ay en çok kimi dinlediniz?** Duran Duran'ın yeni single'ı Sunrise. Tam eski günleri hatırlatan ama bugün de içinde barındıran bir sound olmuş. **Geçen ay sizi huzursuz eden bir olay oldu mu?** Bir anda mide problemi çekmeye başladım. Tam geçti derken bel fıtığı olduğum ortaya çıktı. Kendime yeteri kadar dikkat etmediğimi düşünüyorum. Yoksa yaşıyor muyuz acaba? **Geçen ay sizi en çok sevindiren olay neydi?** Fenerbahçe'nin Sparta Prag'ı yenmesi.

Şebnem İşigüzel - Yazar

Geçen ay yayımlanan kitabınız Çöplük'ten bahseder misiniz? Çöplük, soğukkanlı bir iktidar eleştirisi. Kitapta iki ayrı hikaye anlatıyorum; sonunda da kahramanlarımla röportaj yapıyorum. **Geçen ay en beğenerek okuduğunuz kitap neydi?** Yusuf Atılgan'ın Aylak Adam'ı. Üçüncü kez okudum. **Geçen ayın en hazin olayı neydi sizce?** Ailesinden şiddet gören çocukların durumu.

Coşkun Aral - Fotoğrafçı

Geçen ay fotoğrafa yeterince zaman ayırdınız mı? Hayır, ne yazık ki. Fotoğraf makinemden hiçbir zaman uzaklaşmam ama fotoğraftan biraz uzaklaştım geçen ay. Çok güzel fotoğraflar çekemedim. **Geçen ayın en önemli olayı neydi?** Amerika'daki seçimler. **Geçen ay düzenlenen Tüyp Kitap Fuarı'na gittiniz mi?** Gittim, ilgili bir çevre vardı ama yoğun bir kalabalık yoktu. Mesafe çok, ulaşım zor. **Geçen ay en çok neye zaman ayırdınız?** "Haberci Türkiye Rehberi" isimli bir TV programı hazırlıyorum, onunla uğraştım.

Özgür Gündüz - Kırtasiyecisi

Geçen ay en çok ne sattınız? Üniversiteye hazırlık kitapları; konu anlatımlılar değil, test çözümünü içerenler gidiyor daha çok. **Geçen ay satışları etkileyen bir şey oldu mu?** Evet marketler kırtasiye ürünlerini daha ucuza sattığından, bizim satışlar düştü. **Geçen ay ilginç müşteri talebiyle karşılaştınız mı?** Halat isteyen ve "fotoğraf çekiyormusunuz?" diyen müşterilerimiz oldu. **Geçen ay en fazla kâr yaptığınız şey?** Bilgisayar donanımları.

Neler gördüm?

- > Kapıcı kedi (iyi günler, bi verceniz var mıydı?)
- > Kan, ter ve gözyaşı (olmazsa olmaz, kural bu)
- > Altın renkli dev kol saati (duvarda asılı, kayışlarında delikler bile var)
- > Bacaklar, popolar ve göğüsler (hepsini ayrı ayrı arzuluyorum, suç mu, bugün göğüsleri mesela)
- > Kır fotoğrafı bilmemne kooperatifi takvimi (Üç bölümlülerden, şeffaf bantta kayan kırmızı çerçeve dünde kalmış)
- > Beyaz önlüklü bıyıklı adam (Küçükken annemle gelir merakla izlerdim yaptıklarını)
- > Kamara pencereli lunapark aynaları (yerler çıtır çıtır)
- > Mizampli saçlı sarışın teyze (iş bitmiş ama lafi bitmemiş)
- > Kırmızı mavi çizgili naif çizimler, boğum boğum yazılar (duvardaki kancada asılılar)
- > Dua (beyaz fayanslı duvarın tepesinde asılı, ne diyo acaba)

Benim gibi hayvanların sık ziyaret ettiği mahalle kasabamızda

BAKANGÖR

Gün Boyunca En Çok Kullandığınız Laflar

Güldal Kızıldemir

"Yanında yiyecek bir şeyi olan var mı?"
"Saçmalama"
"Problem yok değil mi?"
"Emin misin?"

Gülay Batur

"Dersin bitti mi oğlucum?"
"Amaaan bi ton ıvır zıvır"
"N'olsun işte?"
"Hadi ama"
"Yok ya"

Ece Uslu

"Merhaba",
"Teşekkür ederim",
"Evet" "Hayır",
"Günaydın"

"Sevgi, yemek ver"
"Haydaa"
"Yazı yazmak"
"Geç kalmayacağım"

Muhlis Kızılkaya

AkşamEftası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://www.pdfkitap.com>

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

Ersin Karabulut, Penguen'de her hafta çocukluğuna dair bir sandığın kapağını aralıyor. Hassas hikayeler anlatıyor çoğunlukla. Karabulut, Penguen'de anlatmadıklarını anlattı Hayvan'a.

Bünyen Zayıf

Gözlerini açtı. Az öncekilerin bir grüya olduğunu tam olarak idrak edene kadar en az bir dakika geçmişti. Yatağın yanındaki telefonuna uzanıp alarmı kapattı. Uykusunu almamasına rağmen yine alarmdan birkaç dakika önce uyanmıştı. Kendisini erkenden uyandıran bu heyecanın sebebini üzümlere fark etti sonra... Akşam maçı vardı. Yani yoktu aslında. Rüyasında iş vesilesiyle ünlü bir işadamlıya tanışmış, doğal tavırlarıyla kendini çok sevdirmişti. Bu büyük işadamlı aynı zamanda büyük bir spor kulübünün başkanıydı ve önemli bir maçta, bir futbolcunun eksikliğinde bizimkini oynatmıştı. Hayatında iki kez oynadığı futbol denilen oyunda nasıl olduysa bu kez çok başarılı olmuş ve bir anda kulüp sahibi zengin dostunun yanında, gazetecilerin karşısında transfer anlaşması imzalarken bulmuştu kendini.

Kalkarken elindeki telefonu yatağa umursamaz bir şekilde fırlattı. Çok hoş bir hareketti aslında, fakat bir yandan şaşırtmadan nereye gittiğini izlediği telefonun, yastığın üstünden kayarak duvara çarpıp "çot" diye bir ses çıkarmasıyla hemen geri dönüp telefonu kontrol etti. Tamam, bir şey olmamıştı... Ev içindeyken bile bu tür artistik hareketleri kendi kendine sıkça yapıyordu, ne ge-

reği vardı bilmiyordu da üstelik... Mesela şimdi bir sigara yakıp çatık kaşlarla pencere kenarında güzel bir şekilde durarak şehri izlemek isterdi kesinlikle. Bu hareketler ve davranışların hepsi izlediği filmlerden beynine kazınmıştı. Fark etmezdi, sahte de olsa bu tür şeylerle kendini eğlendirmekte sakınca görmüyordu. Fakat ne sigara içiyordu, ne de odasının penceresi şehrin sokaklarına bakıyordu.

Biri sandalyenin, diğer ikisi de şifonyer denilen o dolabın üzerine fırlatılmış üç tane ıslak eşofman üstü vardı odasında. Demek ki gece üç kez terlemiş ve üzerini değiştirmişti. Hastaydı da ondan terliyodu. Kafasındaki beresini ve boynuna üç tur doladığı atkısını çıkardı. Bunları masanın üzerine bırakırken karalamalarla dolu kağıtlara baktığında gece yine masa başında hiçbir şey yapmadan saatler geçirdiğini hatırladı. Eski sevgiliyle ayrıldıktan sonra üretkenliği neredeyse yarı yarıya azalmıştı. Pratik düşünemez olmuştu. Belki de bu ayrılık konusu sadece bir bahaneydi. Belki zaten hiçbir şey yapamaz hale gelecekti. Hatta belki de bu ayrılık, etrafındakilerin aylarca söylediği gibi tetikleyici bir unsur olmuştu ve şu anki performansı normalde olması gerekenin çok üstündeydi.

Yaşı ilerledikçe içindeki gelecek endişesi kendini belli etmeye başlamıştı. Yani hayatını bu işle nereye kadar sürdürebileceğini bilmiyordu. Yeteneği büyük ihtimalle bu kadardı işte ve insanlara sürekli yeni, yapılmamış şeyler sunmak zorunda olmak düşüncesi onu bazen çok korkutuyodu. Öte yandan toplumda yaygın, belirli mesai saatleri olan, sabah gidilip akşam dönülen diğer mesleklerle yönelmekten ödü kopacak kadar da yoğun bir şekilde girmişti şu anki mesleğine. Bu işi daha ilkokuldayken kafasından geçir-meye başlamıştı. Düşünceleri ortaokul ve lise yılları boyunca olgunlaşıp onu neredeyse dönüşü olmayan bir yola soktu. Orta sondayken, yani o genç yaşta bile yapmak istediği mesleği yapar hale gelmiş ve dolayısıyla bu mesleğin getirilerini erken tatmıştı. Aradan geçen sekiz sene-den sonra başka bir meslek düşünmek çok korkutucu geliyordu artık.

İşte kafasında bu endişelerle ve bunların kalbiyle midesi arasında yarattığı bir boşluk hissiyle ter kokulu odasından çıkıp mutfığa yöneldi. Bir fincan sade neskafe yapıp pencerenin kenarında dikildi. Mutfak penceresi karşıdaki binanın inşaat halindeki çekme katını görüyodu.

* * *

Küçük çocuk elindeki çizgiromanı bıraktı, kalkıp amaçsızca yürüdü. Ateşi vardı ve bacakları titriyordu. Açık tutmak için ekstra bir efor harcamasa dizleri çözülebilirdi bile. Annesinin okula gitmeden önce mutfak tezgahının üzerine üç tane soyulmuş mandalina bıraktığını gördü. Öksürük şurubu, antibiyotikler ve sandoz da mandalinaların hemen yanındaydı. Çok sık hasta olurdu çocuk. Hastalığı da uzun sürer, zor geçerdi. Hastanede yattığı dönemde zorla içirilen süttan ve içi neredeyse çiğ, dışıysa azıcık haşlanmış devasa et-yag kütlesi yüzünden köfteden tiksinimişti.

Hasta olmaktan diğer insanlardan daha fazla nefret ettiğini düşünürdü, ve işte, hep de hasta olurdu. Doktor bir keresinde "Bu çocuğun bünyesi zayıf. Hayatı boyunca hep kendine dikkat etmesi lazım" dediği için annesi abartılı şekilde üzerine düşer ve çocuğu bunaltırdı. Yazın sokaktan terli geldiğinde büyük bir panikle oğlunu soyar ve yeni şeyler giydirdi. Bunu yaparken çocuğun aklına belgesellerde izlediği, örümceklerin ağlarına düşmüş olan sinekleri büyük bir iştahla hızlı paketlemeleri görüntüsü gelirdi hep.

"Anne ben izci olucam" dediğinde annesi duymak istediği gibi "Olursun tabii oğlum" değil, "Senin bünyen zayıf oğlum" demişti. Sırf çevresindeki çocuklar futbolcu olmak istediği için, hiç ilgisi olmadığı halde futbolcu olacağını annesine söylediğinde de aynı cevabı almıştı. Bünyesi zayıftı işte, ve hayatı boyunca böyle şeyler yapmaması gerekiyordu.

Pencerenin kenarında durup elindeki mandalinayı ikiye böldü. En iri dilimi ağzına atıp dişlerini geçir-mededen, sadece ağzının içinde eze-rek mandalinanın suyunu çıkartıp emdi. Zar zor yutarken dışardaki önlüklü çocukları gördü. Birkaç tanesinde o yeni mavi önlüklerden

vardı. Bunlar sabahçılarıydı ve evlerine dönüyo olmalıydılar. Günlerden cuma diye geçirdi içinden. Hastalık yüzünden üç gündür okula gidememişti ama yarın, anadolu liselerine hazırlanmak için gittiği kursu kaçırmamak zorundaydı. Nefret ediyodu oradan fakat annesi babası bu kursa bir ton para harcıyordu ve bu yüzden hasta da olsa gitmesi şarttı. Okulda sınıfının en başarılı öğrencisiydi, yine de kursta herkes çok parlak olduğu için o aralarında başarisiz kalyodu. Ve bu durum içini öyle acıtıyordu ki annesinin, babasının pek sevdiği o meşhur anadolu liselerinden de soğumuştı iyice. Zaten bu okulların neyin nesi olduğunu da bilmiyordu ki. Babasının söylediğine göre iyi ingilizce öğrenilen, bitirince üniversiteye daha kolay girilen, sonunda da mühendis ya da doktor olunan çok iyi okullardı bunlar, ve makine mühendisi olması için bu okullara girmesi şarttı.

Bütün bu yapılması gerekenler gözünü çok korkutuyodu. Kendini mutfağın ortasında bir anda çok savunmasız hissetti. Diğer iki mandalinayı alıp içerdeki yatağına girdi ve çizgiromanını okumaya devam etti. Eğer babası gelicek olursa kapının sesini duyup çizgiromanı yatağın altına sokucak ve sırf bu durum için yanında bulundurduğu deneme sınavı testlerini çözüymüş gibi yapıcaktı. Bu çizgiromanı da daha önce defalarca okumuştı. Bir kez daha bitirip önce kapağı, sonra da arka sayfalardaki okuyucuların gönderdiği çizimleri uzun uzun inceledi... "Ben de yollasam çıkar mı acaba?" diye geçirdi içinden. Sonra da kitabı kapatıp yatağın altına gizledi. Deneme sınavı testlerini ve kalemini de yatağın yanına, ama kolay görülebilecek bir yere bırakıp yorgana gömüldü. Birkaç kıpırdanmadan sonra en rahat pozisyonu buldu, ve gözlerini kapattı. H

ALO00000!

HAYVAN'dan ARİYORUZ

Hazırlayan: SİNAN SÜLÜN sinansln@yahoo.com

altZine

MART 1998'DE BAŞLADI

Alo Hayvan'dan arıyoruz, Yekta Kopan'la mı görüşüyoruz?

- Buyrun benim.

altZine'in yeniden yapılandırıldığını gördük...

- İnternet ortamının belirleyici özelliklerinden biri yenilik, yenilenme. Biz de altZine'in temel anlayışını değiştirmeden, yayın ilkelerini zedelemeyen bir yeniliğe gitmek istedik. altZine, 1998'de yayın hayatına başladığında fiziksel ortamda yer alabilecek bir dergiden daha ötesine uzanabilmeyi, sayısal ortamın dinamiklerini

takip eden ve uygulamalarını buna göre belirleyen bir dergi çıkarmayı hedeflemiştik. Bu yılın başlarına kadar da aylık bir dergi olarak, düzenli olarak güncellendi ve farklı disiplinlerden çok sayıda insanın katılımıyla hem içerik anlamında hem de görsel anlamda özgün çalışmalar yayınladı. Bu yıl daha dinamik bir yapıya kavuşmak istedik.

altZine'de ne tür bölümler var?

- Öncelikle **alt_metin** var; edebi metinlerin, öykülerin, anlatıların ve hatta metin tasarılarının yer aldığı bir bölüm. **alt_metin** çeviri, Murakami'den Borges'e, Pessoa'dan Calvino'ya bildik birçok yazarın yanı sıra, dünya edebiyatının Türkiye'de pek tanınmayan yeni yüzlerini de okurlarla buluşturuyor. **alt_düşünce**, bilime teknolojiye, sosyal bilimlere ve hatta popüler kültüre açılan bir kapı. **alt_dinamik**, dergide 1998'den beri yer alan, sayısal ortamın yapısına uygun çalışmaların yer aldığı bölüm. Bu bölümde metin, resim, fotoğraf, ses, müzik, animasyon türünden dinamik sunuşlarla ulaşılmaya çalışılan yeni bir okuma / yazma biçimi sergileniyor. **alt_atölye** ise özellikle yazı yolculuğuna yeni çıkanlar ya da el alıştırmalarını sevenler için bir buluşma noktası; tam anlamıyla bir yazı işliği. Burada farklı deneysel çalışmalar başlatıyoruz, örneğin okurlara bir cümle sunuyor ve onu devam ettirmelerini istiyoruz. **alt_proje**'ye gelince; bu bölüm çoğu zaman teorik olarak gerçekleştirilmesi mümkün ama pratikte yapılması çok zor veya gereksiz olabilecek projelerin birikeceği bir havuz. Yayın kurulumuzdan Murat Gülsoy'un deyimiyle 'düşünce deneyleri alanı' Bir de **alt_kapak** var; bu bölüm biraz da altzine'in gülen yüzü. Kitap kapaklarından albüm kapaklarına, şişe kapaklarından kutu kapaklarına, kalp kapakçıklarından göz kapaklarına resimli ve kısa anlatımlı bir eğlencelik.

Siteye yazılarını, çalışmalarını göndermek isteyenler ne yapmalılar?

- altzine@altzine.net adresine kendilerini tanıtan kısa bir bilgi metniyle birlikte çalışmalarını yollamaları yeterli. Gelen bütün çalışmalar yayın kurulumuz tarafından bir değerlendirme ve edisyon çalışmasından geçtikten sonra yayınlanıyor.

Ekleme istedikleriniz...

- Altı yıl geride kaldı. Edebiyatın, düşüncenin, kültür-sanata bakışın farklı ortamlarda da özgün ve içten bir şekilde paylaşılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu nedenle yayın hayatımıza elimizden geldiği kadar uzun yıllar devam etmek istiyoruz. Aynı kararlılığı paylaştığını bildiğimiz Hayvan'a da nice yıllar diyoruz.

Teşekkür ederiz, iyi yayınlar.

- Sağ olun, size de.

Alo Hayvan'dan arıyoruz, kurbağa mı?

- Hayır kurbaa. Bu arada ben Nilay.

Peki peki. Fanzinin ismi neden kurbaa?

- Çünkü bizi bir bataklık gibi içine çekerek, kendine ait yapmaya çalışan kokuşmuş toplumda yaşayabilmenin tek yolu kurbaa olmak. Üstelik kurbaa; basit, pis, kokan, sevilmeyen, sevimli olmayan, yaşama tutunamayan bir hayvan. O olmasaydı kim üzülürdü, onu kim

hatırlardı; belki çirkin kız ve erkek çocukları...

Kimlerdensiniz kuzum siz?

- Hepimiz Kocaeli Üniversitesi uzatmalı öğrencileriyiz. Kurbaa 4+1 kişiden oluşuyor. Ben, Miray, Turan ve Hasan ve Mehmet. Bunun dışında bize yazdıklarıyla ve fikirleriyle katkıda bulunan kurbaa dostlarımız var. Yani kendi çapımızda bir kaybedenler kulübüyüz.

Niyetiniz ne sizin?

- Sorgulayan beyinlerin, sorgulananlar tarafından her geçen gün daha da artan bir şiddetle yok edildiği bu süreçte çağın kaçınılmaz sonucu gibi gösterilmek istenilen ve dayatılan 'tek tip insan yaratma projeleri' arasında hala sağ kalabildiğini düşündüğün dahası düşündürdükten ve paylaştığın kadarıyla varın! Varolacaksınız! 'kurbaa' olarak biz; bu paylaşma vaktinin artık geldiği inancıyla, sorgulayan beyinlerle, aynı kaderi paylaşan 'fanzin' kültürüne de sahip çıkarak, sesimizi biraz daha yükseltiyoruz. Yalnızca samimiyet yeter bazen!

Ekleyecek misiniz bi şey?

- Bize vraklama imkanı sunduğundan dolayı Hayvan Dergisi'ne çok teşekkürler. Peki sizin var mı?

Var; vrak, vrak.

Alo Hayvan'dan arıyoruz, Mehmet Ercan Erdem'le mi görüşüyoruz?

- İiiiiiiiiiiiiii... Hayrola sabah sabah.

Ben Sinan. Ankara Devlet Tiyatrosu'na figüran olarak girmişsin...

- Evet. Yeşil Gece adlı oyunda 3. medreseliyi oynuyorum.

Nasıl bir rol bu?

- Valla çok uzun değil. Oyunun sonunda 'hayırdır' ve 'inşallah' diyorum.

Eee, yükselmek için kanaatkar olmak lazım.

- Tabii. Rolün küçüğü büyüğü olmaz. Amacım en kısa zamanda 3. medreseliden 1. medreseliye yükselmek. Figüranlığın ana felsefesi fazla göze batmadan oynamak, rol çalmamaktır.

Hadi, yolun açık olsun.

- Eyvallah.

Bize Gelenler

Kırmızı
Zaman
Mine
Söğüt

YKY

Garajdaki
Giz
David
Almond

günışığı
kitaplığı

Gölge
Avcılar
Kulübü
İnanç
Çakıroğlu

Doğan
Kitap

Hayat,
edebiyat, siyaset
Ahmet Oktay ile
dünden bugünden
Metin
Cengiz

Everest
Yayınları

Annem Sizi
Derse Bekliyor
Can Kartoğlu
Gürses

İletişim
Yayınları

Sen, ben,
bir de akasyalar
açarken
Ahmet
Muhtar
Taşkıran

Kendi
Yayını

Akşamsefası

Alo Hayvan'dan arıyoruz, Bilgi Eğitim mi?

- Buyrun, ben Tülin Arman.
- Bilgi Eğitim ne zaman kuruldu?**
- Nisan 2000'de etkinliklerimize başladık.
- Ne tür etkinlikler düzenliyorsunuz?**
- Kendini geliştirebilme ve

ifade edebilme fırsatını arayan ve her şeye rağmen düşünmek, tartışmak, öğrenmek, yazmak, görüntülemek, dans etmek ve yaşadığını hissetmek isteyenlerin katılabileceği, yaşam boyu kesintisiz eğitim ilkesiyle modern kent insanına yepyeni bir yaşam biçimi sunuyoruz. Edebiyattan dansa kadar, yabancı dil programlarından, TOEFL'a geniş bir yelpazede programlar düzenliyoruz. Daha geniş bilgi için www.bilgi-egitim.com adresinden bize ulaşabilirler.

Kolay gelsin.

- Size de.

Alo Hayvan'dan arıyoruz, Öteki Sahaf mı?

- Buyrun ben Umut.
- Sahafçılığın zorlukları nelerdir?**

- En zor tarafı kitap bulmak ve kitabı tanımaktır. Bir de günde en az elli kere sorulan sorulara cevap vermektir.

Ne tür sorular bunlar?

- George Orwell'in 1984 kitabı var mı? Bu kitapları nereden buluyorsunuz? İngilizce kitap var mı? Evdeki kitaplarımı getirsem değiştir misiniz? Bunların hepsini okudunuz mu...

Bunların dışında nasıl sorular oluyor?

Bu kitapların içinde ne yazıyor? Romantik bir kitap istiyorum ama kız romantik var mı? Buradaki kitapların hepsini yerini biliyor musunuz? Biraz pahalı değil mi bu kitap?

Müşterileriniz genelde hangi kesimden?

- Çoğunlukla öğrenciler ve kitap koleksiyonerleri gelir bize.

Fiyatlarınız ne kadar?

- Fiyatlar valla çok ucuz. Kitapçılarda 10 milyona satılan bir kitap bizde en fazla 5 milyondur. Yerimiz Kadıköy'de As Sineması'nın ilerisinde. Tüm Hayvan okurlarını bekliyoruz. Gerekli her türlü indirimi de yaparız.

Oooo, reklamı da yaptın.

- Size de iyi çalışmalar.

Alo Havyan'dan arıyoruz, Ersin Ergün'le mi görüşüyoruz?

- Merhaba, benim.
- Kitabınızın ismi neden Kaybana Şiirler?**
- Bu isimlendirme Kaybana sözcüğüne

yüklediğim anlamla ilgili. Kaybana, Karadeniz kadınlarının dilinde ve söyleyişinde iki uçlu bir anlama sahip. Kızgınlıkla sevecenliğin bir arada içerildiği, bir yanı ateş diğer yanı su olan başka kaç sözcük var ki? Kıyı boyunca uzanan sıradağlarla Karadeniz'in hırçın sularının öfkeli sevişmesine benzer. Bir şiir kitabının adı olmak Kaybana'ya yakışır. Elbette Kaybana sözcüğünü sadece olumsuz anlamıyla tanımlayanlar da var. Ama benim dağarcığıma nenemin dilinden düşen anlam yukarıdaki gibidir.

Şiirle ilgilenmeye ne zaman başladınız?

- Şiirle ve devrimci mücadeleyle tanışmam üniversite yıllarımda gerçekleşti. Nazım, Ahmet Arif, Enver Gökçe, Hasan Hüseyin, Neruda ... Çok etkilediler beni. Ama mücadelenin yoğunluğu içinde yazmaya yoğunlaşamadım. Her şeyi dolu dolu yaşarken şiire gidemiyor belki insan. Sonra cezaevi yılları geldi. Yani şiir için her şey hazır ve yazacak bolca vaktimiz vardı. Geriye yazmak kalıyordu. Yazdım. Bir Avuç Şiir çıktı önce, ardından Gülyangını Ömrümüz.

Şiirlerinizden 'Beni Tarihle Yargıla' Ahmet Kaya, 'Kaybana Geceler' Onur Akın tarafından bestelenip söylendi ve insanlar tarafından çok beğenildi...

- Şiiri, seslerimizin 12 Eylülcülerce boğulmak istendiği bir dönemde herkesin duymasını istediğimiz çığlıklar halinde yazıyorduk. Seslerimizin kitapların ötesinde türküler haline dönüşüp duyulması elbette ki harika bir şeydi. Ve susturulmak istenen insanlarda karşılığını buluyorlardı. Sevgiyle ve saygıyla andığım Ahmet Kaya, yüreğini Beni Tarihle Yargıla'nın içine koydu ve ortaya güzel bir beste çıktı. Aynı şeyi Onur Akın da Kaybana Geceler için yaptı. Burada Mehmet Gümüş ve Sevinç Eratalay'ı da söylemeliyim. Onlar da birçok şiirimi besteleyip söylediler. Bir şair için şiirlerinin türkülerle de çoğalması elbette ki mutluluk verici bir şeydir.

Teşekkür ederiz.

- Ben size teşekkür ederim. H

ÇALIŞIRKEN

- Her şeyi taramak istiyorum, yeni tarayıcı süper!
- **En masum kelime bile senin ağzından çıkınca müstehcen oluyor!**
- Keşke evde olsaydım da Sinan'ı dinleyeceğime funky-house-progressive-trance-fusion dinleseymdim!
- **Saçları yeni kestirdim, elimi atınca saç gelmemesi ne garip bi duyguymuş!**
- Evet, adımını attığında yerin gelmemesi gibi bir şey!
- **Öksürünce ağzıma gelen metalik tat sigaradan olmasın sakın!**
- Yaser Arafat'ı kesin öldürdüler bence!
- **Komple komplo teorileri üretirim diyosun!**
- Kompela vardı bi zamanlar!
- **Sen bu hayal gücünle bulutlara bakıp otuz bir çekersin!**
- Olm Devrim de Marx ve Lenin gibi zamanın moda isimlerindenmiş!
- **Uykudan Önce'de Adile Naşit Devrim adını söylesin diye bekledim yıllarca!**
- Silkmede 14, toplamda 35 sayfa yapmışız, hadi gidip yatalım!
- **Sabahlıyorum yüklemem var, sen beni bekleme hayatım!**
- Sırf pompış müziğiymiş lan bu!
- **İstiklal Caddesi'ne uçak düşse ne hissedersin!**
- Adının arkasına nokta doc yazarım, seni word'te açarım!
- **Bu istemezük dediğiniz zip dosyası, bu da isterük dediğiniz word dosyası!**
- İman tahtası dediğin şey boş olmalı!
- **Tuvalete gidip de çabucak dönmenden çok memnunum, maaşına zam ektirecem senin!**
- Madde, manayı ne zaman doğurur bilir misin, ibibik!
- **Hadi hadi boşta erkek vaar!**
- Huzur istiyoruz içinde bisküvi de olsun!
- **Alman yazınca bir şey çıkmadı, Helga yazınca bir sürü kadın çıktı bak!**
- Bu şarkıyı çok seviyorum deyip de sesini kısan insana ilk defa rastlıyorum!
- **Ben mizah yazarı oldum sen askerdeyken!**
- Nerde bi tuhaflik hepsi sende!
- **Benim en sevdiğim şey Google'da bir şeyler aramaktır, CV'me de böyle yazacağım!**
- Çalışırken köşesi coştı, kağıt getirin bana hepsini not almalıyım! H

Serseri
Standartları
Sempozyumu
Veddi
Çıracıoğlu

İthaki
Yayınları

Olaylar,
Sagbakin Lahana
Dolmasını
Yemesiyle Başladı
İslam
Çupı

İletişim
Yayınları

Araya Parça
Giren Yıllar
Cihan
Demirci

İnkılâp
Kitabevi

Deli
Bu Dünya
Destur

Seyhan
Müzik

Akşamserası

Sibelâlem

SİBEL TORUNOĞLU

Bir gün hayatımdaki meleklerden birisi olduğunu anlayacağım eleştirmen Hande Ögüt'le konuştum.

Hırsız Olarak Ölücem

Ben: Hande özele girmeyiz entelektüel bir sohbet yaparız.

Hande: Tamam dur geliyorum.

Ben:

Hande:

Ben: Annecim beni zeytinyağlı sabunla yıkıyorsun, okula gidince ben kendimi nasıl savunucam ağır bir şey bu.

Hande: Cansıns beybiye ne dersin?

Ben: En küçüğümüz bile ağlamaz! O bebeklerin içinde bi tanesi başını yana eğip bütün dünyayı kutsuyor. Ya sana megalomanlık gibi gelmesin ama ben o bebeğe benziyorum. Ne demek istedim bunu bilmiyorum.

Hande: Bebekleri onlar öyle bakıyor.

Ben: Çocukların kıcını da bez reklamı için kullanıyorlar, biliyorum geri kafalılık gibi olmasın da!

Hande: Ya ben çocuk doğurmak, birinin karısı olmak, kariyer yapmak istemiyorum.

Ben: Hande biraz evvel çişim geldi. Yatağa yaptım, sonra radyoda Elle tu'laime çaldı. Kendi kendime yatağa çişimi yaptığımı bilselerdi bu şarkıyı çalmazlardı diye düşündüm. Şarkıdan sonra gene çişim geldi bi kere daha işedim yatağa. Sonra gitim saçlarımı sıfıra vurdurttum. Neye yarayacak bilmiyorum ama anne baba pire kedi kraliçe ya da bozacı olmaktan başka bir seçegimiz yok. Bunların dışında bir şey yok.

Hande: Anneliğin idealleştirilmesi üzerine bir kitap okuyorum, şimdiye kadar okuduğum en sağlam kitap. Kadın toprak, erkek tohum ve bir şeyler yeşerdi tarladan ama ne? Sen çöp toplayarak çıkarıcı olduğun

nu belli ediyorsun, ben seyahat yazıları yazarak. Bunları yapmasak yok oluruz, istediklerimin yüzde birini bile yaşamıyorum.

Ben: Peki istediklerinin yüzde 95'i nedir diye sormuyorum yüzde 40'ı ne?

Hande: Benimle aynı düşünen insanlarla eylem yapmak karşı çık-mak.

Ben: Yine de idealist, yine de ahlakçısıns yani.

Hande: Tabii Jean Genet çok mu ahlaksız bir adam. Filistin ile ilgili bir kitabını okuyorum. Biz şimdiye kadar hep İsrail'in yanında olduk.

Ben: Peki bu konu da senin fikrini merak ediyorum, çünkü böylece kendi fikrimi oluşturucam. Bende gençken Cengiz Çandar diye bi adam vardı, onun Filistin'le ilgili kitabını okuyup kahrolmuştum. Dünyada üç kişiden çok nefret ettim biri Margaret Thatcher biri Menahem Begin'di biri de bende kalsın. Ama Araplar İsrail'i Amerika'nın jandarması olarak gördükleri için, strateji yüzünden İsrail'i arada istemiyorlar. İşin gerçeği bu. Ama Filistin'i, bir avuç insanı kırıyorlar. Madem bu kadar haklı Filistin, Arap devletleri kılını neden kıpırdatmıyor. Filistin'li dediğin hem Arap hem Müslüman, Arap devletlerine neden gitmiyorlar? O İsrail sana toprak verir mi? Yıllarca asırlarca vatansızdılar, bir gemi dolu Yahudi bizim kıyılara yanaşıp yardım istediğinde gemiyi batırdılar. İsrail sana toprak mı verir.

Hande: Biliyorsun savaşların nedeni çıkardır, orda petrol var.

Ben: Irak'la ilgili de aynı şeyi söylüyorlar. Ya bir sürü bilimsel gelişmeler oldu. Atom enerjisi bilmem-

ne enerjisi... Amerika'nın nedeni kesinlikle petrol değil, petrol bitmek üzere zaten, Filistin devleti kurulacak da ne olacak. Savaş bitmeli orda mesele bu.

Hande: Amaçları sindirmek totaliterizmin bir oyunu.

Ben: Anladım Hande fakat Dünya...

Hande: Bugün gazeteyi küfür edip attım elimden, Bush gene başkan seçildi. Aslında bu bizim yanılıgımız. Bush'un karşısındaki aday seçilseydi bir şey değişmeyecekti ama hiç değilse o almasın da...

Ben: Sevgilim Amerika'nın başkanı bir lider değil, tek başına hareket eden biri değil, onların arkasında lobiler var. Bush Irak olayını başlattı ya göya halk karşıydı, biz bekledik ki halk Bush'u seçmeyecek. Aslına bakarsan belki de halk Bush'a yüzde 51 oy vermedi. Bush'un daha önce seçilmesi de tartışmalıydı ama diğer aday hemen telefon açıp Bush'u tebrik etti ve milletin ağzını kapattı. Belki soruşturma açılmasını engelledi. Bunun nedeni Bush'un imajını Irak vs. konusunda yine kullanacaklar. Derin devlet vs.

Hande: Bu toplum bir hırs toplumu hırsı hırsızlığa dönüştürüyorlar.

Ben: Yalnız hırsızlığın sonu da polislik bunu unutma. Hah hah hah.

Hande: Hırsız olarak ölücem, Hırsız olucam Jean Genet gibi.

Ben: Keyif aldığımız sürece normaliz bence.

Hande: Hayır bize verilen programı gerçekleştiriyorsak normaliz, keyif alsak da almasak da. Sen bu oturduğumuz apartmanda normal birinin adını söyleyebilir misin. Sen

şizofren olduğuna inanıyor musun?

Ben: Şizofreni çok özel bir durum. Beynin tekamülü gibi. Şizofren olduğuma inanıyorum, seviyorum şizofreniyi.

Hande: Toplum kendine benze-meyeni alt etmek zorunda. Toplum olmanın kuralı bu. Şu aydınlanma çağından nefret ediyorum.

Ben: Rönesans... Fransızlar.

Hande: Evet biz zavallı bireycikleriz.

Ben: Hande sana hemen bi şey söyliyicem, entre-parantez insanlar birini onayladıkları zaman iletişimi monolog halinde kuruyorlar. Dialog anlaşma demek. Sende bu var iyi, bende bu var, anlaştık gibi. Dialog bu anlamda bir çeşit dışlama tarzı. Gelelim şizofreniye, ben bir fotoğrafın içinde herkes kımıldamadan dururken hareket ettiğimi hissediyorum ve ödüm koptu.

Hande: Korku sineması buna benzer bir şeyin üzerine inşa edildi.

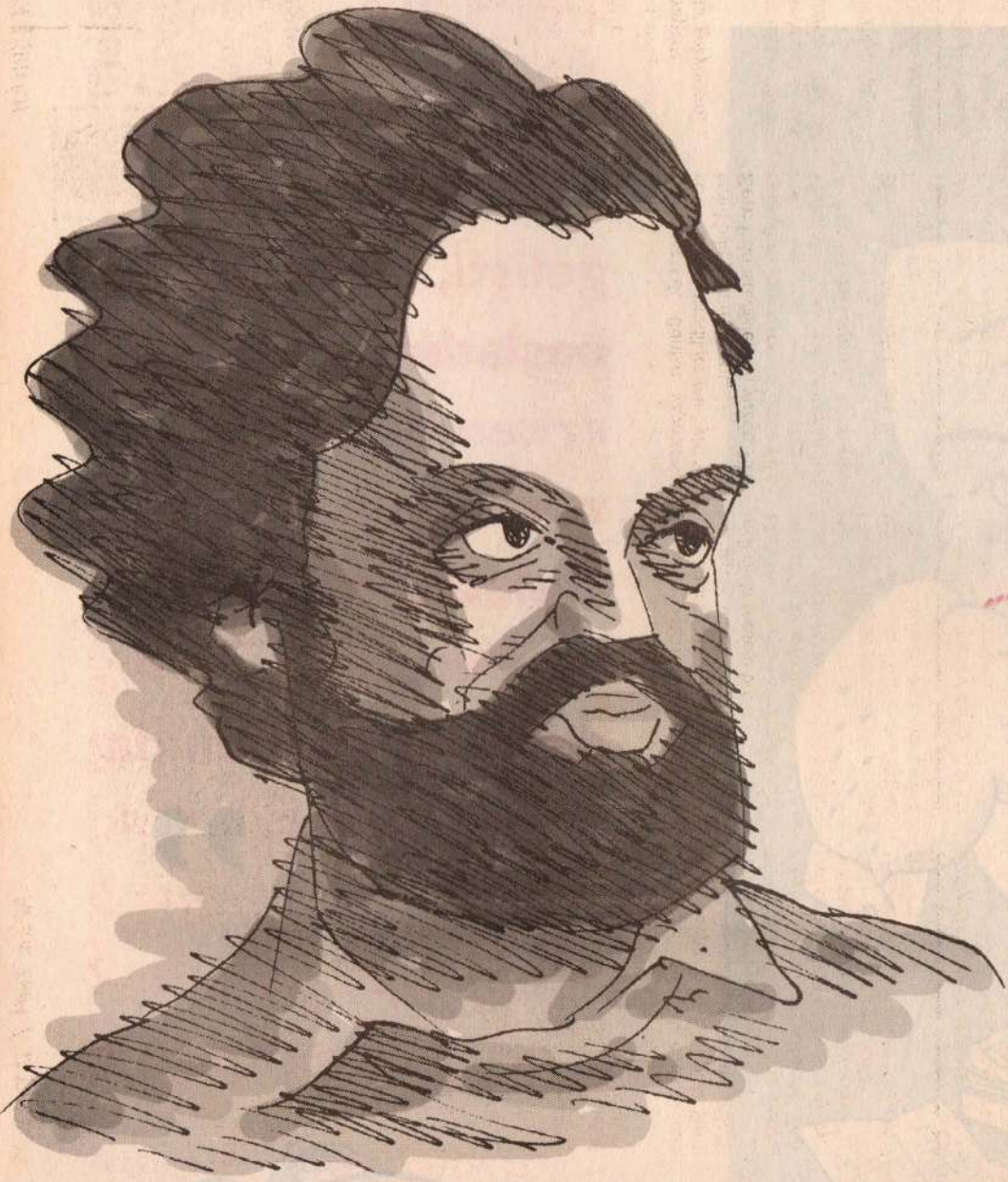
Ben: Monolog halinde bir şey söyleyicem hay allah ne diyecektim unuttum.

Hande: Çok ciddileştik.

Ben: Hah buldum, ben şizofreninin bir ilim dalı olarak üniversite de okutulmasını istiyorum.

Hande: Şizofreni depresyon. manik-depresive gibi bir şey değil. Kendi idrakının yaratılması, sana verilen formülü kabul etmeyip kendi formülünü yaratır gibi.

Ben: Evet şimdi sütü mısır ya da taze fındık yeseydik iyi olurdu. Ama o zaman ne kadar akıllı olduğumuzu düşünmemiz gerekmezdi. Midemiz bizi bir kahraman gibi koruyarak gevşer rahatlardık, fındık pınduh pınduraleli fındık lülesi mesela! H

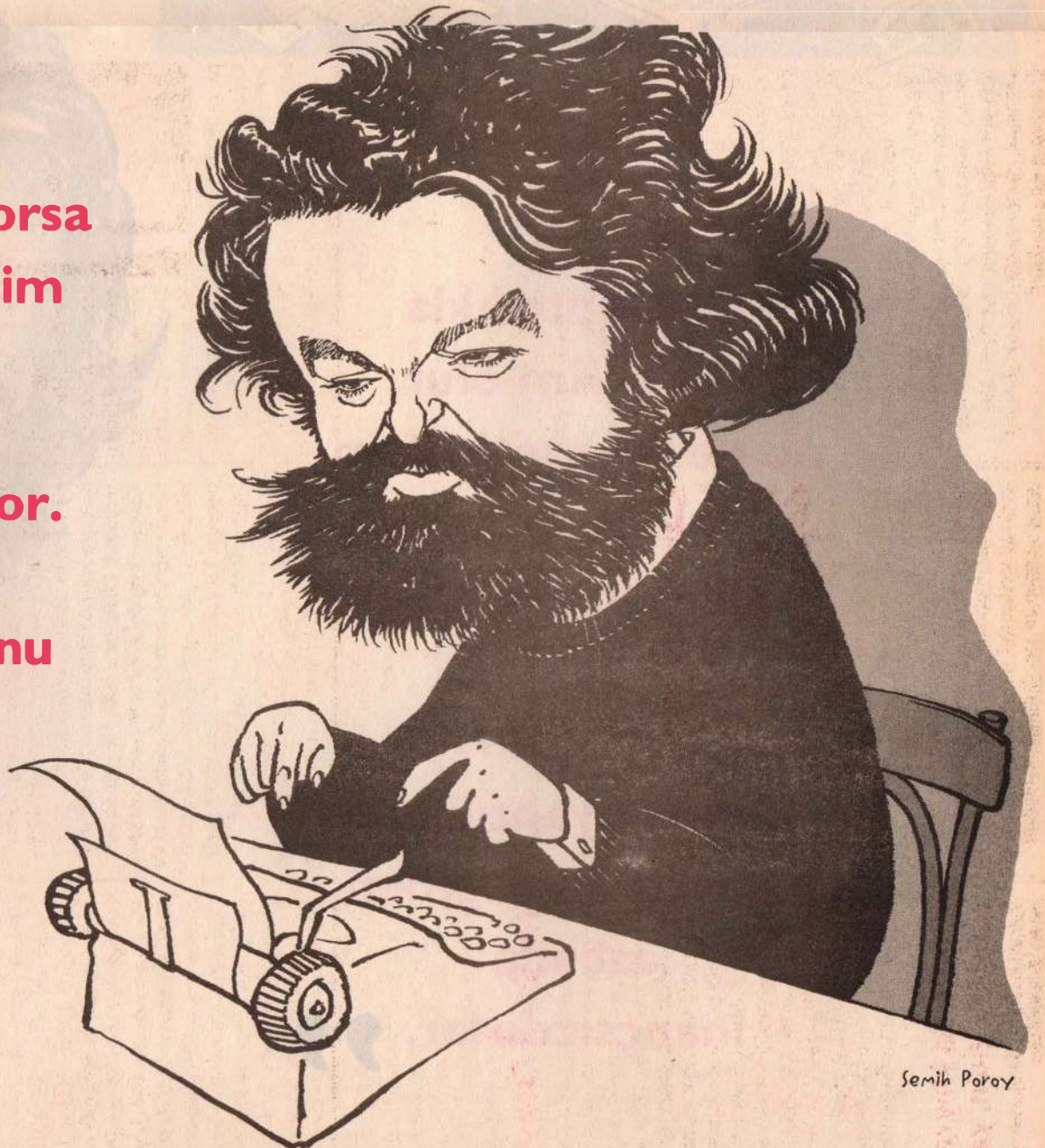
Emre Ulaş

Levent Gönenc

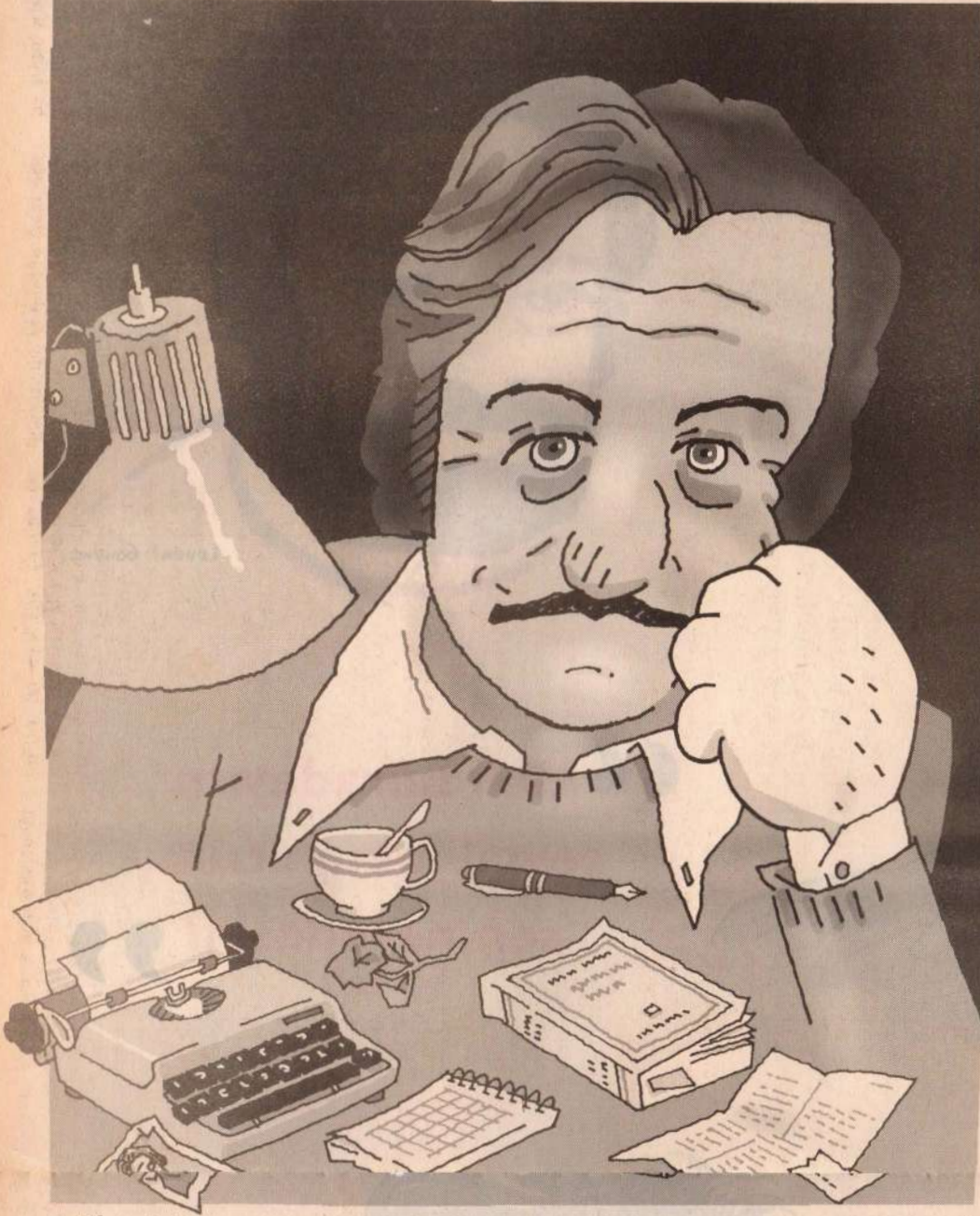
“ Ben buradayım
sevgili okuyucum,
sen neredesin? ”

“ Kimse dinlemiyorsa
beni -ya da istediğim
gibi dinlemiyorsa-
günlük tutmaktan
başka çare kalmıyor.
Canım insanlar!
Sonunda bana, bunu
da yaptınız. ”

Semih Poroy

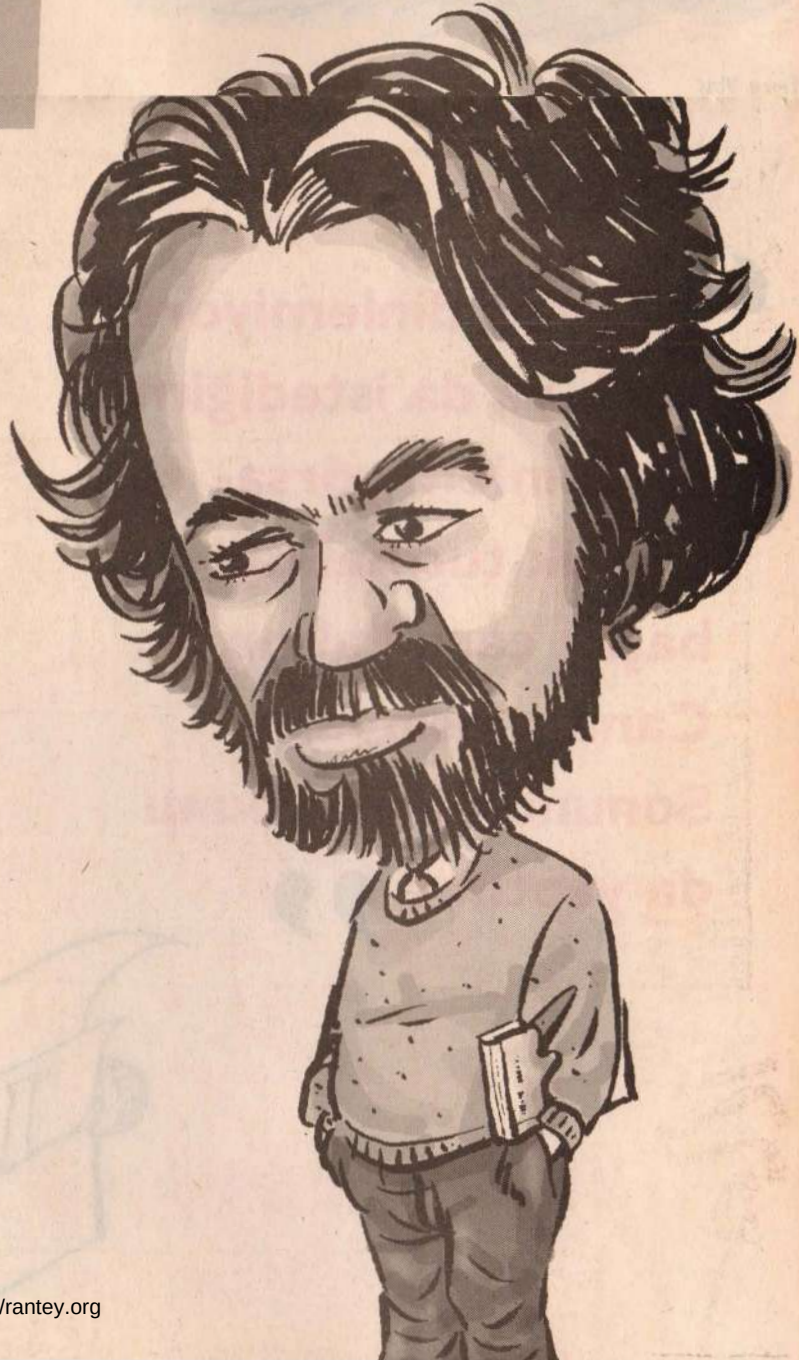
Çizgilerle Oğuz Atay

Latif Demirci

“Düşüncem geç gelişti, biraz geç başladım, biraz da erken bırakmak zorunda kalıyorum. Geleceğimi kaybetmek, yaşanan zamanı da boşlaştırıyor.”

“Üç kağıtçılıkla ne devrim olur, ne de ümmeti islam kurtulur. Bunlar ‘çürüyen et, dökülen diş’ gibidirler. Bayrak yaptıkları inançlarına rağmen, aslında inançsızdırlar.”

Sinemamızın sultanı **Türkan Şoray** ve edebiyat dünyamızın güçlü kalemi **Selim İleri**'nin yıllar önce başlayan dostlukları çoğalarak, derinleşerek, incelererek sürmüş bugüne kadar. Onlar Hayvan için buluştular, hem eskiye hem yeniye dair pek çok şeyi tatlı tatlı konuştular.

Bir Roman Sahnesi Gibiydi Her Şey

İlk tanışma

Selim İleri - Zannediyorum ilk filmlerinizden biri olan Melekler Şahidimdir'de izledim sizi ilk kez. 60'lı yıllardı. Daha sonra Yeni Melek sinemasında Metin Erksan'ın Acı Hayat filminde büyük hayranlığım başladı. Filmden çıktığım an çarpılmıştım. Tabii film de çok etkileyiciydi; ama asıl olan sizin canlandırdığınız o gencecik kızın intiharla sonlanan hayatı ve kaşkölünün sahile vurmasıydı. Çok üzümüştü beni. Sonra aradan bir zaman geçti. Türkan Şoray'ın her anlamda çok ünlendiği bir dönemdi bu. İşte o dönem içerisinde bir kere Taksim anıtının altında film çekiyordunuz. Üzerinizde lacivert üzerine beyaz çiçekli pazen bir entari vardı, onun üzerinde de bir hırka. Ve elinizde bir kaz; filmin hikayesiyle ilgili. Halide Edip'in Yol Palas Cinayeti diye bir romanı vardır, aşağı yukarı ondan esinlenme

bir hikaye. Ben de suların yanından yürüyorum, kalabalığı gördüm. Çemberle ayırmışlar film alanını. Bana baktınız sandım ve selamlar vermeye başladım.

Türkan Şoray - Ama mutlaka size selam vermişimdir.

Selim İleri - Sağ olun. Uzun zaman sonra bir filmin galasında tekrar gördüm. Bir otomobil durdu, içinden indiniz, bunu anımsıyorum. İlk tanışmamız Azap filmi sırasında oldu yanlış anımsamıyorsam. Filme başlamıştınız. Ben de o sıralarda Halit Refik'le bir film çalışması yapıyordum. 1970'lerin ilk yılları olması lazım. Azap'ın çekimi sırasında senaryoda bazı huzursuzlukları olmuş. Halit Bey'in asistanı Cevat Bey de Azap filminde size asistanlık yapıyordu. Beni söylemiş. Levant'teki karakolun bitişiğindeki eve gelmiştim. İlk yüz yüze tanışmamız bu olmuştu. Aslında o

günlerin hikayesini yazıyorum şu aralar. Ama anlatayım. Soğuk bir kış gecesi idi. Yemek sonrasıydı gittiğim saat, yani sekiz buçuk dokuz civarındaydı. Cevat'la içeri girdik. Epey bir süre sonra Türkan Hanım merdivenlerden indi. Eflatun bir elbise vardı üzerinde. Kendisini görmeden önce ayak seslerini işittim. Sonra odaya girdi, tabii hem çok heyecanlanıyordum, hem de o yıllarda Türkan Şoray'ın etrafında biz entelektüel geçinenlerin onu küçümseme huylarından, o hastalıktan kapmış bir insan olarak hafifçe küçümsemek için fırsatlar arıyordum. Ama bu fırsatlar pek olmadı; çünkü onun o aydınlık halinden başka bir şey göremiyorsunuz ve Türkan Hanım'dan yayılan o tuhaf ışık sizi alıp götürüyor.

Türkan Şoray - Ne kadar güzel anlattınız. Tam bir romancı dünyası, dili ve duygusuyla anlattı-

nız. Sanki bir film gibi izliyorsunuz. Demek ki yaratıcılık, yazarlık bu demek. Belki olay tam olarak öyle değil...

Selim İleri - Aynen öyle... Aynen öyle...

Türkan Şoray - Siz o gözle görüyorsunuz tabii. Belki tam eflatun değildi elbisenin rengi.

Selim İleri - Bir roman sahnesi gibiydi ve haklısınız eflatun değildi, mor eflatundu zaten. Eflatundan mora çalan bir renkti. Ama neden eflatun diye tutturuyorum biliyor musunuz? Sonradan öğrendim ki siz eflatun rengini çok sevmişsiniz.

Türkan Şoray - Evet, çok severim. Bizim Selim Bey'le arkadaşlığımız yıllar içerisinde derinleşti. Onu tanımış olmaktan dolayı kendimi çok çok mutlu hissediyorum. Benim için çok önemli, çok özel bir insan. Ve yıllar geçtikçe daha bir anlam kazanıyor.

Niye Mahzunsun, Neden Yüzün Gülmüyor?

Selim İleri - Sonra Türkan Hanım'dan bana bir senaryo teklifi geldi. Seni Kalbime Gömdüm. İlk orada yoğunlaştık; senaryoyu çalışırken çok fazla görüşme imkanımız oldu. O filmdeki kadının çocuğu bir trafik kazasında ölmüştü ve bu ölüm bir iz olarak kadının içinde kalmıştı. Filmin ortasında erkek kahraman, "Niye mahzunsun, neden yüzün hiç gülmüyor?" diyor kadına. Kadın da kızının öldüğünü söylüyor. Şimdi hatırlıyorum, o zaman çok düşünmüştük; kadın Anna Karenina'daki gibi çocuğunu terk edip sevgilisine tekrar dönsün mü yoksa çocuğu baştan devre dışı mı bırakalım diye. Çok tartışmıştık o konuda. Baştan devre dışı bırakmak bana daha mantıklı gelmişti. Kadın daha yalnız olacaktı o vakit. Hatırlar mısınız, Merter'de bir evdeydik. Filmin bir sahnesi çekilirken gazeteciler gelip size aşka bakışınızı sormuşlar, siz de bana, "Ne diyeyim" demiştiniz. Ben kırk saat düşünüp bulana kadar siz çok daha güzel bir şey buldunuz tabii ki.

Türkan Şoray - Ne demiştiniz?
Selim İleri - "Sonbahar yapraklarıyla dolu bir yolda insanın sevdiği kişiyle yan yana yürümesidir aşk".
Türkan Şoray - Mutluluğu hüznle karışık düşünmüşüm demek ki. Şimdi öyle mi düşünüyorum acaba. İnsanın zamanla duyguları, düşünceleri değişiyor.

Selim İleri - Ben, artık bugün aşka eskisi kadar inanmıyorum. Aşkın ancak sanat eserinde güzel bir şey olabileceğini; bir sinema filminde, bir tiyatro eserinde, bir romanda, bir şiirde, belki esinlendirici olarak müzikte etkileyici olduğunu düşünüyorum.

Türkan Şoray - Evet, dediğiniz gibi, mesela sanat eserini yaratıyorsunuz. Aşkı da biz yaratıyoruz aslında. Onu biz büyütüyoruz, biz aşk haline getiriyoruz, tıpkı bir sanat eserini meydana getirmek gibi.

Selim İleri - Ve onun için her seferinde hüsrarla biten, acıya yol açan bir şey oluyor diye düşünüyorum aşkı. Bir yanılsama da var muhakkak. Aşk yipranıyor

çünkü. İlk günlerindeki coşkusu- nu koruyamıyor ki; araya zaman girdikçe yavaş yavaş çökertmeye başlıyor insanı.

Türkan Şoray - Demek ki bir sanat eseri giderek değer kazanıyor ama...

Selim İleri - ...ama aşk ihtiyarlıyor, eskiyor, çok garip bir şey bu. Ve aşk eskiyince, çok da hüznün verici bir şey oluyor.

Türkan Şoray - Ben, aşkın dostluğa dönüşmesine o kadar karşıyım ki... Ya tamamen bitmeli ya da sürmeli. Aşkın giderek başka boyutlara dö-

Aşkın dostluğa dönüşmesine o kadar karşıyım ki. Ya tamamen bitmeli ya da sürmeli. Aşkın dostluğa dönüşmesi bana çok acı geliyor.

nüşmesini hiç kabullenemiyorum. Bana çok acı geliyor bu.

Selim İleri - Tabii uydurma bir şey bu ve aslına bakarsanız aşkın değişik boyutlara dönüşümü son derece acı verici.

Türkan Şoray - Bir şarkı var, biliyorsunuzdur, onu çok seviyorum. "Bundan böyle beni nerde görürsen gör tanıma" Aşk bitmiş! Böyle olmalı bence.

Yalnızlık

Türkan Şoray - Sizinle buluştuğumuz ortak bir noktadır yalnızlık, değil mi Selim Bey?

Tabii uydurma bir şey bu ve aslına bakarsanız aşkın değişik boyutlara dönüşümü son derece acı verici bir şey.

Selim İleri - Belki de yalnız mizaçlı insanlar olmamızdandır bu. Ama ne sizin, ne de benim yalnızlıktan çok şikayet ettiğimizi düşünmüyorum, yanılıyor muyum?

Türkan Şoray - Evet.

Selim İleri - Türkan Hanım'ın yalnızlığının çok büyük cesaret taşıyan bir yalnızlık olduğunu düşünüyorum. Çok uzun yıllar öncesine ait, beni çok etkileyen bir anı var. Bu evde oturmuyordunuz. Yağmur üç dört yaşlarında daydı, çok küçüktü.

Türkan Şoray - Cihan'dan ayrılmıştım, yalnız başıma yaşıyordum.

Selim İleri - Yağmur'la ikisi yaşıyorlar. Bir kış günü ama hava fena değil. Ben bir röportaj yapacaktım galiba ve yemeğe kalacaktım. Türkan Hanım'ın çok yakın bir

akrabası da vardı. Birdenbire kar yağmaya başladı. Yağmur içerde hasta yatıyor, ateşi var. Evin içinde bir huzursuzluk. Etiler'de de kar çabuk tutan bir şey. Ben de rahatsız etmeyeyim diye, araba bulunmaz endişesiyle, kalkayım dedim. Saliha Hanım, tabii benden daha düşünceli, dedi ki, "Türkan çocuk hasta, kar başladı, yalnız kalacaksın, yabancı değiliz biz, kalabiliriz" Ben de hemen "A tabii" dedim. Türkan Hanım'ın cevabını hiç unutmam. "Yok canım, hiç öyle şey olur mu, Allah korusun bir şey olsa hangi kapıyı çalsam herkesten yardım görürüm". Bu cesaret bana müthiş geldi. Çok kişilikli, çok etkileyici bir şeydi.

Türkan Şoray - Zaman zaman kalabalıklarda da kendimizi çok yalnız hissettiğimiz oldu tabii.

Selim Bey'in Romancılığı

Türkan Şoray - Selim Bey'in iç dünyası, inceliği, naifliği gerçekten çok farklı. Selim Bey'i yakından tanıdığım, kalbini, gönlünü, ruhunu, duygularını bildiğim için romanlarını çok farklı okuyorum. Sanki yazdıkları bana mektupmuş gibi geliyor. O yüzden tam değerlendiremeyebilirim, ama çok etkileniyorum. Son romanını gözyaşları içinde okudum. Her satırında ne anlatmak istediğini, duygularını kendi duygularımın gibi hissederek... Gerçekten de bana iki kitap yaprağı gösterip bu kimin dese-

Selim Bey'in yazdıkları bana mektupmuş gibi geliyor... Son romanını gözyaşları içinde okudum. Her satırında anlattığı duyguları kendi duygularımmış gibi hissederek okudum. Bana iki kitap yaprağı gösterip bu kimin deseler, Selim Bey'in olduğunu hemen söyleyebilirim.

ler, Selim Bey'in olduğunu hemen söyleyebilirim. Şiirsel dilini, üslubunu tanırım. Bütün satırlarında görürüm bunu.

Selim İleri - Çok teşekkür ederim. Türkan Hanım'a her zaman söylüyorum. Hatta son buluşmamızda annesiyle ilgili çok incelikli anılar anlattı. Kendisine anlattıklarını bir an önce yazmasını söylemişim. Olağanüstü yazabilecek bir insan olduğuna inanıyorum. Ama her konudaki aşırı titizliği, edebiyata başka bir alan diye baktığından, onu bence zorluyor. Halbuki hemen ertesi gün başlayacaktı ama başlamamış anlaşılır.

Türkan Şoray - (Gülüyor) Selim Bey beni hep böyle teşvik ediyor. Daha geçen buluşmamızda, bunu yine söylemişti.

Selim İleri - Pek çok insandan daha yüksek bir duyarlılık potansiyeline sahip olduğunuz için insanlara yazı yoluyla başka şeyler aşılayabileceğinizi de düşünüyorum, yıllarca sinemada yaptığınız gibi. Ama o yeteneklerinizi kullanmayı hiç istemediniz. Mesela çok güzel resim yapan bir insandır Türkan Şoray. Ömer Kavur'un Körebe filmi izlemiştir. O filmdeki bütün kara kalem çizimler gerçekten Türkan Hanım'ın elinden çıkmıştır. Ama şimdi bunu söylemek bile onu utandırıyor.

Türkan Şoray - Ben yeteneğe inanıyorum. Çünkü o içten gelen bir şey. Çok küçük yaşlarda, on iki on üç yaşlarımda annem ça-

lıştığı için zaman zaman beni anne ve babasının yanına bırakırdı. Onlar da yaşlı insanlar olduğu için benim hep okula gidip ders çalıştığımı zannederlerdi. Hiçkimse bana "resim yap" demezdi ama ders kitaplarının arasına boş sayfalar koyar, resim yapardım. Okulda resimlerimi asarlardı. Sonra Atıf Bey beni teşvik etti. Hatta bana boyalar hediye etti. Ben de teknik yönümü geliştirmek istedim ve Orhan Taylan atölyesine devam ettim bir süre. Sonra bir şanssızlık oldu, atölyesini karşıya taşıdı. Devam etseydim herhalde daha da ilerletecektim. İki üç dersin bile çok yararını gördüm. Sonra Yağmur'un okulunda veliler için açılan resim kurslarına gittim birkaç kez. Orada da bir iki resmim sergilendi. Yani içimde müthiş bir resim arzusu var aslında. Üstüne gitmeye fırsatım olmuyor. Bambaşka bir dünya tabii. Aslında yetenekliyim. Bir gün Atıf Bey'in setindeyken, gazeteciler gelmişti. Oyuncuların başka ilgi alanları var mı? diye soruyorlardı. Atıf Bey, "Türkan resim çizer" dedi. Kendisi karşımdaydı, iki dakikada portresini çizdim. O şekilde yayınlandı ve kimse benim iki dakikada bu portreyi çizdiğime inanmadı. Ama yaratıcılık bir gözlem, değil mi? Resim de öyle, sinema da öyle, yazarlık da öyle, değil mi?

Selim İleri - Mutlaka. Yönetmenlerin de bir kısmı ressamdır, karikatürcüdür zaten. Fellini önce çiziyor, sonra sokaktan adam topluyor mesela...

Türkan Şoray - Tabii yönetmenin estetik görüşü, zevki olacak ve kameradan da onu yansıtabilecek, ki en önemli vasfıdır bu onun.

Azap Hala Yaşanıyor

Türkan Şoray - Kendimi yönetmen olarak görmüyorum ben. Hiçbir zaman da görmedim. Yönetmenlik iddiasıyla da başlamadım. "Çeker misin?" dediler; hiçbir hazırlığım olmadan ilk filmimin yönetmenliğini yaptım. Arkasından Azap'ı çektim. Çok zor bir hikayeydi ve onu inandırıcı kılmak o kadar zordu ki...

Selim İleri - Bir şey söylemek istiyorum. Yıllar önce Azap'ın senaryosuna kötü demiştim. Geçenlerde televizyonda oynadı. Tekrar izledim. Meğer ne kadar haksızlık etmişim.

Türkan Şoray - Öyle demeyin, siz haklısınız. Ben çok kötü çekmişim.

Selim İleri - Hayır efendim, ilgisi yok. İnanılmaz bir son sahnesi var.

Türkan Şoray - O filmin yönetmenliğini şimdi yapsam bambaşka olurdu herhalde. Yer yer çok rahatsız oluyorum. Ne kadar sert bir hikaye... Nasıl cesaret etmişim ben ona.

Selim İleri - Ama çok etkileyici... Çok acı bir hikaye.

Türkan Şoray - Çok fazla acı. **Selim İleri** - Ben Azap'a yaptığım haksızlığı ödemek istiyorum size.

Türkan Şoray - Bir kadın

hasta çocuğunu tedavi ettirmek için köyden şehre geliyor; bütün hikaye bu. Filmin hem yönetmenliğini yapıyorum, hem de bütün film boyunca sırtımda çocuk Eminönü-Karaköy meydanlarındayım. Ne çılgınlıkmış o! Nasıl baş ettim, nasıl çıktı o film hala şaşırtıyorum.

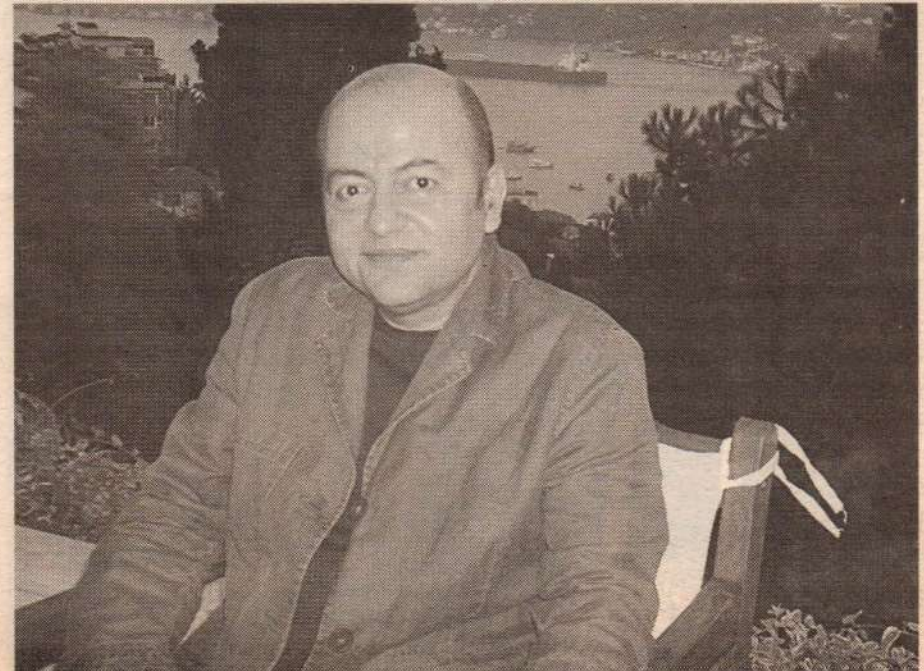
Selim İleri - O yıllarda çok sevmemiştim. Hatta fazla abartılı bulmuştum. Ama aynı trajedi bugün de aynen yaşanıyor. Hatta belki bugün çok daha fazla yaşanıyor.

Türkan Şoray - Yılanı Öldürseler'i de çekmeyecektim. Ali Özgentürk çekmedi, ne oldu bilmiyorum. Her şey hazır ve ben Esme rolünü oynamaya bayılıyordum. "Eyvah, filmi çekmeyecekler, rolüm gidecek" diye yönetmenliğine "Olur!" dedim; yani çekmek zorunda kaldım. Yılanı Öldürseler'den önce bir de Bodrum Hakimi var. Yani dört yönetmenlik denemem oldu ama bunları 'ben yönetmen oldum' diye çekmedim. Ama tam olarak mecburiyet de denemez. Tabii çekmek arzusu vardı ama onlar başlangıç çalışmalarıydı diye düşünüyorum. Bundan sonra inşallah çok istiyorum. Şimdiki aklımla, bilgimle, tecrübelerimle...

Yılmaz Güney

Türkan Şoray - Yılmaz Güney adı geçti mi kalbimde bir yer acıyor. Onunla bir filmim olamadı diye hala üzülürüm. Birlikte oynayacaktık ama bir şey oldu, durum bana aksetmedi...

Türkan Hanım'ın yalnızlığının çok büyük cesaret taşıyan bir yalnızlık olduğunu düşünüyorum... Bu cesaret bana her zaman çok müthiş geldi; çok kişilikli, çok etkileyici...

Selim İleri - Zannediyorum hapse girmişti.

Türkan Şoray - O kadar üzülürüm ki nasıl Yılmaz Güney'le film çekemedim diye. Benim için tek ve en önemli sinemacıdır o. Birlikte bir film yapsaydık muhteşem olacaktı.

Selim İleri - O dönem pek çok fotoğrafınız çıkmıştı gazete-lerde.

Türkan Şoray - O benim şanssızlığım sinemada. Onun o sinemacı dehasıyla yapacağı bir filmde kimbilir nasıl oynatırdı beni.

Selim İleri - Belki de kısıktı kimbilir.

Türkan Şoray - Hayır, hayır. Yönetmen olunca kıskanmıyorsunuz. Yönetmenlik yaptığım filmler-

de hissettim bunu. Karşıdakini oynatmak için çırpınıyorsun. Kadir İnanır oynadı benim filmlerimde, o iyi oynasın diye çırpındım. O ne kadar iyi oynarsa kendinizi o kadar mutlu hissediyorsunuz.

Selim İleri - Tabii ki, sizin eseriniz oluyor çünkü.

Eski Türk Filmleri

Türkan Şoray - Birçok erkek oyuncu ile oynadım ama en çok Kadir'le yakıştırdılar bizi. Birlikte yaptığımız ard arda çok güzel filmlerden dolayı öyle bir yakıştırma oldu herhalde. Hala seyircinin anımsadığı filmlerdir onlar. Fakat bir dönem Türk sineması çok horlandı; özellikle aydın çevreler tarafından değil mi?

İnsan yaptığı işten tatmin olsa, "Bu sefer oldu; e bundan sonra ne yazayım, ne oynayayım" diye düşünebilir. Yaptım, oldu, bitti duygusu bitiriyor çünkü. Belki de kışkırtan şey 'bu kez daha iyisini yapabileceğim, yaratabileceğim' duygusudur.

Selim İleri - Tabii. Şimdi de "Eski İstanbul'u görüyoruz" diyorlar ya ben de ona çıldıracağım. Hala onca emek göz ardı ediliyor. Hele siyah-beyazlar müthiş. Göl-geler vs. olağanüstü çalışmalar.

Yeni Türk Filmleri

Selim İleri - Bence son derece iyi niyetli çabalar var ve Amerikancı olmayan her türlü çabanın çok desteklenmesi gerektiğine inanıyorum. Mahrumiyet içerisinde çalışıyor insanlar. Bir taraftan çok büyük paralara filmler yapılıyor, bir taraftan da çok küçük paralara çok derli toplu, çok etkileyici, çok anlamlı filmler yapılıyor diye düşünüyorum. Mesela Zeki Demirkubuz'un Masumiyet'i çok etkilemişti beni.

Türkan Şoray - Ben o arkadaşları çok takdir ediyorum. Çünkü bir dönem yıllarca Türk sinemasında film yapılmadı ve birdenbire bir ışık doğmaya başladı. Mesela ilk olarak İstanbul Kanatları'nın Altında... Bir cesaretti bu. Biliyorsunuz, çok acı günlerdi onlar. Sinemalar kapandı, hepsi pasaj oldu. Ben sinemanın o acısını nasıl yaşadığımı size anlatamam. Pangaltı'da bir İnci Sineması vardı...

Selim İleri - Yaaa!

Türkan Şoray - Türk sinemasının kalbiydi, hepimizin kalbiydi, bir ışık o sinema. Kapısında film izlemek için metrelerce kuyruk oluşurdu. Arabayla geçer bakardık, kimin filminde daha çok kuyruk olmuş insanlar, diye. Müthiş mutluluk dolu günlerdi. Sonra bir gün harabe haline geldiğini, pasaj olduğunu gördüm, inanın hüngür hüngür ağladım. İnci Sineması gibi pek çok sinema kapandı. Çok acı bir dönemdi. Ben hayata küstüm, artık yaşamıyorum duygusuna kapıldım. Çok ciddi bu. Artık her şey bitti diye düşündüm. Çünkü benim bütün dünyam sinema. Film yapacağım ve insanlarla paylaşacağım... Kendimi çok uzun dönem bir hiç gibi hissettim. İşte bu dönemden sonra bir cesaretti İstanbul Kanatları'nın Altında. İnsanlar gene yavaş yavaş sinemaya gitmeye başladı. Arkasından diğer filmler takip etti. Belki bireysel çabaları bunlar ama hepsini takdir etmek lazım. Firma yok artık. Bu genç arkadaşları onun için çok takdir ediyorum; kendi çabalarıyla bir şeyler yapıyorlar. Zeki Demirkubuz'un hikayelerini çok beğeniyorum. Sonra arka arkaya geldiler, sinemaya tekrar umut bağlamamızı sağladılar. "Sinema öldü, bitti" laf-

ları dolaşırken nefer gibi çıktı bu arkadaşlar. Bu arada, Zeki Ökten'lerin, Atıf Yılmaz'ların oluşturduğu sağlam temellerin üstüne geldi bu arkadaşlar tabii. Mesela ben hala üzülüyorum, Yol filmini yapmış Şerif Gören niye film yapmasın. Tamam Zeki Ökten bir tane yaptı ama...

Otobüs Durağında Elinde Filesile Bir Adam

Selim İleri - Yıllar önce Türkan Hanım'la Argos dergisi için yaptığımız bir röportaj vardı. Belki de kalbini ilk defa o kadar çok açtığı bir röportajdı bu ve asıl Türkan Şoray'ı tanımak için faydalı olmuştur. O zaman hayal dünyasından, film dünyasından çıkıp reel hayata adım attığı bir dönemdi, o röportajda beni çok etkileyen bir söz vardı, "Dış dünyayı bilmiyor-muşum ben, bazen akşamları arabanın içinde bir yere giderken otobüs durağında elinde filesile duran bir adam görüyorum; o adam kim, nasıl yaşıyor, ben niye bu arabanın içindeyim, bunların hepsi benim kafama büyük bir sarsıntı olarak geldi" gibi bir sözdü bu. Unutmadığım bir şeydir.

Türkan Şoray - Bir kere her şeyden önce insanız. Belki çok genç yaşlarda etrafınızı görmeye fırsatınız olmadığı dönemler oluyor, çünkü sabahın erken saatlerinde setlere gidiyorsunuz, içinde yaşadığımız toplumun sorunlarından uzak kalıyorsunuz; ama sonra yavaş yavaş etrafınızı görmeye başlıyorsunuz. Bir de bizim meslekte giderek, hani bu masalsı filmlerden daha gerçekçi filmlere geçildiğinde, yani yaşadığınız toplumun sorunlarını da aktarmaya başladığınızda çevreyle de ilgilenmeye başlıyorsunuz. Niye bu insanlar bunu yaşıyor, niye bu gelir dengesizliği, neden bu acılar... Etrafınızdaki bütün sorunları filmlerde yansıtmaya başlıyorsunuz. Zaten bizim mesleğimiz bu, değil mi?

Selim İleri - Ne kadar başka türlü anlatıyorsunuz Türkan Hanım. Sizden başka kimde var böyle bir düşünce? Siz de tanıyor-sunuz o insanları.

Türkan Şoray - Ben herkeste bu duyguların olduğuna inanıyorum. Çünkü insani duygular bunlar. Mesela kışın vallahi hala utaniyorum durak önünden sıcak arabayla geçerken. Yemin ederim ki utaniyorum ve rahatsızlık duyuyorum. Ama bunlar herkeste olan duygulardır sanıyorum.

Selim İleri - Aa! Siz paparaz-

Türkan Hanım'ı tanıdığımı hissedebiliyorum; yani onun şu anda ne hissettiğini, biraz sonra bir şey olsa üzülmü mü üzülmez mi, akli takılı kalır mı tahmin edebiliyorum. Ama bazen insan kendini bile tanıyamaz...

zi programlarını seyretmiyor musunuz. "Şu kadara aldım bu arabayı, bu benim hakkım" diyorlar.

Türkan Şoray - Tamam hakkı olabilir. Ben de kırk sene çalıştım. Starlık konuşuluyor bugün. Ben starlığı kabul etmiyorum. Ben emekçiyim diyorum. Sette asker gibi çalışırsınız çünkü. Böyle bir rahatlık yok. Çamura atla derler, atlarsınız; koş derler, koşarsınız; saatlerce güneşin altında dağ tepe dolanırsınız. İnanın, Yılanı Öldürseler'de ben günde üç kere Yılan Tepesi diye bir yere kan ter içinde, yemin ederim ayağımda terlikle langır langır tırmandım. Hollywood'daki gibi değil ki burada. Suya atlama sahnesinde suyu ısıtıyorlar orada. Dönüş filminde, yemin ediyorum, bir gün önce kar yağmıştı, kar sularının erimesini beklediler ve ben ertesi gün kar suları içinde ırmağa atladım. Hayatımda böyle bir acı duymadım. Binlerce iğne batmıştı sanki. Böyle oldu çalışmalarımız bizim. Hep de böyle zor filmler oldu. Mesela Murat Soydan'la ikimizin köprüden atlama sahnesi vardı; o dublör kullandı, atlamadı; ben atladım. Kamera çalıştığı an benim gözüm kararır, her şey biter, "Allah'ım sen koru" deyip ne gerekiyorsa yaparım. Buraya, 'emek verdim de arabayı aldım' meselesinden geldik. Gerçekten alnımızın teriyle, emekçi gibi çalışarak, yıllarca

kuruş kuruş biriktirerek birtakım şeylerin sahibi olduk ama yine de huzursuzluk duyuyorum.

Ne Yapıyorsun Türkan, Sen Yılan Değilsin!

Türkan Şoray - Kendiliğinden oluşan bir şey "o insan olabilmek". İçgüdüsel bir şey mi bilmiyorum. Kamera çalışırken adam bıçaklanıyorsa bıçak acısını hissediyorum. Şahmaran'da yılanı oynadım. Size daha önce anlatmış olmalıyım Selim Bey. Amasya'da İnsu Mağaraları'ndayız, sular şıp şıp damlıyor. Bana bir yılan kıyafeti dikildi. Upuzun kuyruğu var, yılanım işte. Sadece kafam görünüyor. Bütün gün onun içinde kalmak zorundayım. Kayaların üstüne yatırdılar beni, sular damlıyor üzerime. 'Kamera' dediler, yemin ediyorum o an kendimi yılan gibi hissediyorum. Ay böyle kayalara yapıştım. Anlatamam size o duyguyu. Sular da damlıyor. İyice konsantre oldum. Böyle sürünüyorum. Sonra kendi kendime 'Ne yapıyorsun Türkan, sen yılan değilsin!' dedim.

Selim İleri - Bu çok güzel bir şey tabii. Üstelik yılan da etkileyici bir hayvandır.

Türkan Şoray - Doğru, bir de kıyafet insanı tamamlayan bir şey. O kıyafeti giydiğiniz an o kişi oluyorsunuz. Ruhsal olarak çok tamamlayıcı. Ne bileyim, eski püskü bir şey giydiğiniz zaman yürüyüşünüz değişiyor.

Bu Kez Daha İyisini Yapabileceğim Duygusu

Selim İleri - Ben de hep 'olmuyor' duygusu vardır. Bir türlü olmuyor, olmadı, yaşamadı, ölü kaldı. Yazdığım roman kişilerinde 'Hah bu oldu, bu bir karakter' dediğim çok az olmuştur.

Türkan Şoray - Hep daha mükemmel yazmaya çalışıyorsunuz, mükemmeliyetçisiniz de ondan.

Selim İleri - Hep tedirginimdir ben. Şimdi daha da çok hissediyorum bunu. Kağıda döktüğümü okuyamıyorum; çünkü okuduğum vakit içimdeki zenginliğin, hissettiklerimin onda biri, yüzde biri aksetmiş gibi geliyor.

Türkan Şoray - Ama o ben de de var. Yönetmen "Harika, çok iyi!" dese de, odama gider, kendi kendimi yerim "Hayır olmadı, çok daha iyi olabilir" diye.

Selim İleri - Belki de bu güzel bir şey. İnsan tatmin olsa ondan sonrasını getiremez. Bu sefer oldu, e bundan sonra ne yazayım, ne oynayayım diye düşünebilir. Yaptım oldu bitti duygusu bitiriyor çünkü. Belki de kıskırtan şey 'bu kez daha iyisini yapabileceğim, yaratabileceğim' duygusudur.

Hiç Damın Akarken Şemsiye Altında Ders Çalışıp Sınava Girdin mi?

Selim İleri - Aklıma bir anı geldi, anlatmak istiyorum. Seni Kalbime Gömdüm'e çalışıyorum. Filmin kahramanı Eylül, Bodrum'a gelecek. Eylül ismini de Türkan Şoray koymuştu. Valla yazacağım hikayenin bütün sırlarını verdim. Ama bu hikaye komik. Orada Cihan Ünal'la karşılaşacak. (Ali'ydi galiba filmdeki ismi) Kısa yoldan da adam ona sevgisini anlatmak zorunda. Bir türlü işin içinden çıkamıyorum. Mimar ama fakir bir geçmişten gelmiş Ali. O zaman Bülent Oran'la çok sık görüşürdük. Bülent Abi'ye gittim, işin içinden çıkamadığımı söyledim. Ali'ye "Sen hiç damın akarken şemsiye altında ders çalışıp sınava girdin mi?" vb. çok etkileyici üç beş cümle yazmamı söyledi. Ben de yazdım. Gidip Türkan Hanım'a gösterdim. "En güzel diyaloglar erkek kahraman için yazılmış" dedi Türkan Hanım. Yani Bülent Abi'ninkini beğendi doğal olarak. E benimki düşünülerek yazılmış çünkü, Bülent Abi'ninki ise içten gelerek yazılmış. Öyle olağanüstü bir anıydı Bülent Oran.

Türkan Şoray - Yapmayın, Seni Kalbime Gömdüm'deki diyaloglarınız hala ezberimdedir. "Herkesin bir cehennemi vardır" Ne güzel söz değil mi!

Selim İleri - Onu Bülent abi söylememişti, Tenesse Williams'tan aşırımdım. (Gülüyor)

Türkan Şoray - Ne olursa olsun, oradaki diyalogların hepsi çok güzeldi. İki yüzü geçmiştir filmlerimin sayısı, ama on film sayın deseniz içindedir Seni Kalbime Gömdüm.

Selim İleri - O filmden sonra Eylül ismi moda oldu. Birçok kız çocuğuna konuldu Eylül ismi. Cihan bey de çok güzel oynamıştı.

Eskiden Doğallık Vardı

Selim İleri - Ayten Alpman'ın bir plağı var; Son Bir Defa. Sonra kendisine de sordum, doğru tahmin etmişim, nezleli orada. Nasıl yakışıyor. "Nezleli miydiniz" dedim. "Evet, nezleliydim, çaresizdik, bir kerede kaydetmemiz gerekiyordu, girdik yaptık" dedi. Ama ne kadar yakışmıştı.

Türkan Şoray - Şimdi fotoğraflar da öyle. Çekip düzeltiyorsunuz. Eskiden her şey ne kadar doğaldı.

İnsan İnsanı Bu Kadar mı Tanır

Türkan Şoray - Bu dünyada büyük bir güvenle, içimi en çok size açabilirim belki de. Beni çok iyi tanıyorsunuzdur herhalde... Çok iyi tanıyan bir iki kişiden birisiniz.

Selim İleri - Sizi tanıdığımı inanıyorum. Ama bu ne kadardır bilemiyorum, insan kendini bile tanıyamaz ya... Türkan Hanım'ı tanıdığımı hissedebiliyorum; yani onun şu anda ne hissettiğini, biraz sonra bir şey olsa üzülmü mü üzülmez mi, akli takılı kalır mı... bunların hepsini tahmin edebiliyorum. Onu görmediğim zamanlarda bile, bazen bir iki ay birbirimizi görmediğimiz zamanlar olur ya, bir röportajını okuduğum ya da televizyonda gördüğüm vakit kafasının içinden şunlar geçiyor diye hissedebilirim. H

Ergenlik Öyküleri'nin bu ayki konuğu
Penguen çizerlerinden kitabı da yeni
çıkış sevgili Yiğit Özgür

ergenlik
 öyküleri

Ergenlik Nedir?

☛ Ergenlik nedir bilmiyorum... Muhteşem çocukluk dönemimin bitimine denk gelen berbat zamanlardı sadece... Olması gereken aksine vücudumda tüyler çıkmadı. Boyum uzamadı. Sesim kalınlaşmadı... Önceleri komik görünüyordum diğer çocukların arasında... Sonra da görünmez oldum zaten.

☛ Çocukluk öyküleri yazsaydım ne güzel olacaktı. Salak gibi ergenlik öyküleri diye köşe yapmışsınız... Salaklar....

☛ Evet her neyse... Günlerden bir gün benim gibi bir çocukla tanıştım. Oğuz... Tek şansım odur. Bir de karikatür... Hayatta kalmamı sağlamışlardır.

☛ Evin önündeki duvarda oturduğumuz bir gün Oğuz paçamı sıvadı. "Vay göööt!!! Bacaklarında kıl çıkmış lan!" diye

Benim için ergenlik, muhteşem çocukluk dönemimin bitimine denk gelen berbat zamanlardı sadece.

bağırdı. Bir süre benimle konuşmadı... Çok geçmeden onun da bacaklarında kıllar çıkmaya başlayınca eski muhabbetimize geri döndük....

☛ 'Hiç ergenliğe girmedim' diyerek büyüyenlerdenim. Şanslıyım belki de.. "Ah ulan gençliğimizde neydik bee" falan diye üzülmemeye gerek kalmayacak. Bir yerleri eksik kalmış yaşlı bir amca olacağım.... Sanırım.

☛ "Yaşıtlarım gezip oynarken ben karikatür çizdim" diye bir cümle var ya hani... Ağzına sıçayım o cümlemin... "Bana ayıp oldu" diye düşündüm hep... "Bana ayıp ediyosun Allah'ım..."

☛ Üniversite ikinci sınıfta sesim kalınlaştı. Üçüncü sınıfta boyum uzadı. Birinci sınıftayken hocanın oğlu sanırlardı. Hoca da beni markete sigara almaya gönderirdi... O hocanın da kötüne koyayım.

☛ Cırcır böceklerinin sesinin yıldızlardan geldiğini sanırdım

küçükken... Bunu birine anlattım. O da dedi ki: "Aaa ben de öyle sanırdım lan"... Ulan dedim, ne kadar romantik çocuğum diye seviniyordum ben de... Herkes aynıymış.

☛ Sonra bir gün top oynayıp eğlenirken Oğuz dedi ki: "Bak lan, hayat ne güzel..." Sonra top oynamaya devam ettik... Bu Oğuz'un intihar etmemek için bulduğu dandik bir formüldü... Kimse ölmediğine göre işe yaradı belki de.

☛ Öyle çok süper aile ilişki-
 rim yoktu. Anneannem çok acayip kadındı. Bunu birine anlattım. O da dedi ki: "Aaa benim anneannem de çok acayip kadındır lan"... Eeh, yeter be! dedim.. En şahanesi benimki işte. Hiç özel bir şeyim olmadığını öğrenmekten sıkıldım artık lan!!

☛ Evet ne diyordum, anneannem çok güzel insandı. Televizyonda Cem Yılmaz'ı görüp bana saçımı kazıtmamı ve küpe takmamı önermişti. Delirdin mi anneanne demiştim. Eğri büğrü kafam

var nasıl kazıtayım... Sen de televizyonda ne görsen istiyosun ha...

☛ Sonra bir gün anneannemi kaybettim...

Cem Yılmaz'ın saçları uzadı.
Derin bir nefes aldım...
Başladım ağlamaya.

☛ Başka bir gün bir kıza şöyle bir şey yazdım:

Gidiyorsun demek...
Şunu iyi bil kızım
Ben elimi sallasam.....
Ben elimi sallasam,
Küçük bir rüzgardan
Başka hiç bi şey olmaz.
Ben elimi sallasam,
Saçlarına takılır.
Ben elimi sallasam...
Ancak sen giderken
Arkandan sallarım.
Güle güle demek için.
Güle güle...

☛ İşin komiği kızın gittiği falan yoktu. Sevgili olduk hatta bir iki ay. Sonra parkta bir konuşma yapıp ayrıldım ondan. İstanbul'a gidip bir mizah dergisine girmeliydim. Bir iki yıl sürünmeliydim. Ona istediği hayatı veremezdim. Vız vız konuştum işte saçma sapan. Bana evlenme teklif etti. Güldük... Sarıldı bana.. Sonra gitti. Daha öpmemiştik bile.

☛ Bir mektubunda kızlardan, ilişkilerden yakınan arkadaşşıma "Bizden geçti ama bize göstermediler oğlum" diye cevap yazdım. Sonra o arkadaşım onlarca kadınla birlikte oldu. Bana ergenliğin acısını çıkarttığını söyledi. Oysa o acıyı çıkartmanın tek yolu, zamanında o yaşa uygun yaşamaktı...

☛ Anneler, babalar!.. Çocuğunuz ergenliğe girdiği zaman beni hatırlayın...

☛ Anneler babalar beni unutmayın.

☛ Bana böyle bir fırsat verdiği için Hayvan dergisine teşekkür ederim.

☛ Ne güzel unuttuğum lan... H

ÇENGELLİ İĞNE

Esen Demirci

Zamanında Anlaşılmamış Filmlere Yeniden Bir Bakış Denemesi (XXII)

Kazım kıza saldırır. "Bırakın beni çıldırdınız mı siz?" İki tokat eteği kaldırır, hayret köylü kızının altından seksi bir don çıkar. Kazım profesyonelce işini bitirir, kıza da "Zevk al biraz" der.

İntikam Kadını

OSMAN CAVCI

78 yapımı film bozuk ses bandıyla, çizikleriyle akmaktadır... Jenerik yazıları çıkar. **Zerrin Doğan**... Kazım Kartal... Senaryo: Recep Filiz... Reji: Naki Yurter... (Naki Yurter seks filmlerini porno film formatına sokan adamdır.)

Bir şehirlerarası yol. Eski renolar, muratlar... Kamyonlar geçmekte... 28 plakalı bir reno. Dört tipsiz adam arabanın içindedir. Biri Kazım Kartal, diğerleri kadrolu kötü adam. "**Allah kahretsiz benzin bitti.**" Dört adam arabadan inip kara kara düşünmektedir... Akşam da olmak üzere. Mutlaka bir kötülük yapmak zorundalardır, bu filmin doğasındaki varoluşları bundan ibarettir. **Kazım Kartal**'in aklına bir şey gelir "Şu köye gidelim." Orada kötülük yapacak bir ortam mutlaka vardır. Dört tipsiz köye gelirler. Kötülük yapacakları evin kapısını çalarlar. Kurban kız kapıyı açar (Zerrin Doğan) köylü kıza kıyafetinde. Kazım bu kadar köy evi arasından nasıl olmuş da Zerrin Doğan'ın evini denk getirmiştir. Kazım durumu açıklar. "Şey yolda kaldık da tanrı misafiri..." ayakları. Kız da "Bir babama sorayım." der. Misafirilere ayran ikram edilir. Kim bu dört tipsiz adamı evine yatıya kabul eder. Üstelik de Zerrin gibi bir kıza varsa. Neyse mantık tatilde. Sabah olmuştur horoz öter. Kazım avluya çıkıp gerinir. Üstü çıplaktır. Hayret gece vukuatsız geçmiştir. Adamların boş yere günahını aldık, tövbe tövbe. Fakat Zerrin'i kolsuz bir elbiseyle bembeyaz kollarıyla gören Kazım'ın gözü döner. Kızın peşinden ahıra girer. Fonda müzik "Baldız balkonda yatar". Kız ahırda çatalla samanları atmaktadır. Ama Kazım sabah sporu yapmak istemektedir. "Size yardım edebilir miyim?" Kız ters ters bakar. "Be-

nim bildiğim şehirli erkekler kalkmaz." Kazım cevap verir. "Erken kalkmayanlar zenginlerdir." Bir anda müzik Sanchez'in Çocukları'na dönüşür, eyvah 32. Gün mü başlayacak yoksa, Mehmet Ali Birand mı geliyor ahıra.

Kazım kıza saldırır. "Bırakın beni çıldırdınız mı siz?" İki tokat eteği kaldırır, hayret köylü kızının altından seksi bir don çıkar. Kazım profesyonelce işini bitirir, kıza da "Zevk al biraz" der. Tam bu sırada kokuyu almış gibi diğer kötü adam gelir. "Haydi biraz da sen tadına bak" der Kazım. Sonra diğer iki kötü adam da panikle evden çıkarlar, babayı döverler. Onlar da nasiplenirler.

Kötü adamlar evi terk ederler. Baba ölmüştür. Kız babanın üzerine yatar ağlar, ağlar. Sonra intihar etmeye karar verir, bir tepeye çıkar manzara bakar... Kamera uçuşumun dibine dibine zum yapar. Kız kendi kendine konuşur.

"Ölmekle namusun temizlenecek mi? Bunu yapanlar yaşayacaklar."

Elleri ojeli, babasının mezarında dua eder. Başörtü iğreti durmaktadır. Kaşları alınmıştır. (Tıpkı Yıldız Kent'in çizdiği köylü kadın kompozisyonlarındaki gibidir.)

Aynı kostümlerle şehire iner, bir mağazaya girer, kılığı modernleşir... Mağazanın adı Kontes Juliet'tir... Mağazadan çıkar, kuaför Hilmi Doğruer'in yerine girer, saç başı yapılmış çıkar, artık başka bir kadındır.

Artık Zerrin daha fazla (seks yıldızı) Zerrin Doğan'a benzemektedir. Yolda başı boş yürürken ani-

den kel kafalı bir adama "Pardon burada eğlenecek enteresan bir yer var mı?" diye sorar. Kıl kuyruk adam güzel kadının peşine takılır. "Bendeniz doğrucu davut... Hehe hehe he." dallamaca sırnaşır. Astsubay gazinosu kılıkli yere gelirler. Davut da masaya tebelleş olur. Yine abuklar "Burası enteresan bir yerdir." (Oysa etrafta hiçbir enteresanlık yoktur.) Sonra garsona

"Şef" diye hitap eder. "Hani şey var ya... Ondan yap bize, bir de meyve..." Bu sırada Zerrin arka masada tecavüzcüsünü görür. Kamera tecavüzcüye zum yapar. Meğer Davut haklıymış. Hakikaten de enteresan bir yermiş burası. Zerrin tecavüzcüsüne gözlerini kısarak bakmaktadır.

Bu sırada tecavüzcü de masada karşısındaki bayana Davut gibi şeyler söylüyor. "Nasıl enterasan bir yer değil mi?" Davut dalmış gitmiş Zerrin'e soruyor "Ne oldu bir şey mi var Aysel." Zerrin'in adı Aysel miş meğer. "Hakikaten entere-

sanmış" diyor. Nesi enteresan acaba? Bir garson gelip, Davut'un kulağına "Beyfendi bir bakar mısınız?" diyor. Davut dükkandan sabıkalı galiba, çekip ne diyecekler, "Hesabı kim ödeyecek falan mı?" Yiyip içip kaçıyor mu ne?

Zerrin tecavüzcüsünü kesiyor. Tecavüzcü de uzaktan bir selam verip yanındaki kadını piç gibi bırakıp Zerrin'in masaya geliyor. "Sizin nereden tanıyorum acaba?" Zerrin de lafı geçiriyor "Layıkıyla tanışsaydık birbirimizi unutmazdık." Adam bir bok anlamıyor. "Birbirimizi daha yakından tanıyabiliriz" diyor.

Sahne değişiyor... Bir deniz kıyısı, tepedeyiz; Zerrin ve adam güneşleniyorlar. Daha bir aktivite yok. Zerrin yerinden kalkıyor. "Nereye hayatım?" Zerrin eski bir pleymut'u gösteriyor, "Arabayı çeviricem, gölge yapıyor da." Arabayı çalıştırıyor. Arabayı geri geri alıp sonra hızla tecavüzcüsünün üstüne sürüyor ve adamcağızı uçurumdan aşağı yuvarlıyor. Yeahhhh.

Elde var bir. Birinci intikam alınmıştır.

Yine dallama Davut, Zerrin'in kuyruğundadır. "Sizden öyle hoşlandım ki. O gün beni niye restoranda bırakıp gittiniz? Doğrusu çok kırgınım." (Anlaşılan hesap koymuş Davut'a.) Zerrin "Akşama

görüyoruz" diyor. Yine ekiyor Davut'u. Kadın haklı, Davut hem çok dallama, hem çok tipsiz.

Bu sefer Zerrin'i beyaz bikini- siyle görüyoruz plajda, hayda ikinci tecavüzcüsü de orada. Adam maganda gibi yatmış güne- şin altında. Zerrin tanıyor adamı. Yanaşıyor, tam başında dikiliyor. Adam kafasını kaldırıyor, beyaz bikinili bir şeftali... Hayatta en sevdiği şey, inanamıyor. "Beni Osman Bey yolladı. Bir sekrete- re ihtiyacınız varmış" diyor. "Hayret Osman bana sekreter yollamazdı?" Anlamsız diyalog- lar. "Neyse tam aradığım gibi bir sekretersiniz" diyor ve tekneyle denize açılıyorlar. Kafasında bir kaptan şapkası... Osuruktan bir kayık. Adam teknenin kışında dümende. Zerrin bikiniyle yat- mış. Az sonra tekne tekliyor. Adam ön tarafa motora eğiliyor, kurcalarken Zerrin bir ekmek bıçağı çıkarıyor. Bıçak kanlı. Oy- sa daha saplamadı bile ama sap- layacak. Saplıyor, adam kırmızı boyalar içinde bağıyor. "Agggggghhhhhhh".

Polis ikinci cesetle de karşılaşıyor. Adam ölmeden önce bir şe- kilde kanla yani kır- mızı boyayla "AY- SEL" yazmış sandala. Polis "Hımmm" di- yor, "Kim bu Ay- sel?"

Polisi senarist Recep Filiz oynu- yor. Senaryo set- te yazılmış. Film ekibi bir tatil kö- yüne gitmişler bir taraftan yazı- yorlar, bir taraftan çekiyorlar fil- mi. Hem de acaip tatil yapıyor- lar. Tabii müessese bunların seks filmi çektiğini bilmiyor.

Davut yalakası ortalarda yok. Zerrin nihayet Kazım Kartal'a rastlıyor. Kazım da adeta Zer- rin'i beklemektedir. Zerrin şan- töz olduğunu söyler, iş arıyor- dur. Kazım kadını şöyle bir süzer "Tecrübeniz?" "Çalıştıktan son- ra karar verirsiniz." Kazım kadı- nın adabı muşeret kurallarında bakılmayacak yerlerine bakar. Kararını vermiştir.

Zerrin gazinoda Ajda'nın sesi- le şarkı söyler. "Yalancının biri- sin". Şarkı bittiğinde havuzdalar- dır. Zerrin beyaz seksi bikini siyle havuzdan çıkar. Kazım yakın mar- kajdadır.

Polis Aysel'i aramaktadır. "Kim

ola ki bu Aysel?"

Kazım bu kadını daha önce nereden hatırlıyordur? Bir ha- berci gelir. "Abi Selami'yi de öl- dürmüşler, havuzda ceset, kem küm" gibi şeyler söyler. Ulan Da- vut nerede falan derken Davut ortaya çıkar, polisle konuşmakta- dır. "Abi Aysel öyle iyi bir kız ki hiç sanmıyorum... Öyle cömert ki..." (Demek bütün hesapları Zerrin ödüyordu.)

Bunun bir seks filmi olduğunu otel idaresinden saklayıp gizlice odada bir sevişme sahnesi çek- mişler... Kazım düşün altında, Zurnik Baba'dan aldıkları kızlar- dan biriyle sevişir.

Bu sahne bittiğinde bu sefer de kayalık bir ortamda Zerrin Doğan'la sevişirler. Otelden uzaklaşmışlar, gözlerden irak bir yerde Kazım'la Zerrin'in sevişme sahnesini çekecekler. Zerrin bu sahnede intikam alacağı tecavüz- cüsüne gayet cömert davranır... Ne de olsa ilk erkeğidir. Kayalık- larda hart soft karışımı bir sahne seyrederek. Uzun uzundur her şey. Dönemi içinde ileri sayılabi- lecek bir cömertlikle

Zerrin'in önündeki t ü y l e r açıkça gö- r ü n ü r . (Zerrin Do- ğan ilk por- no uzun metraj film çeken kadın- dır aynı za- manda.)

Bu sahne bittiğinde Zer-

rin Kazım'ı elinden tutup zorla bir köye götürür. Bu köy filmin başındaki köydür. Kazım hala anlamamıştır. Kız tecavüz edildiği ahıra sokar Kazım'ı. Kazım boş boş bakmaktadır. Bir eşşek görü- rüz, Kazım eşşegi sever. Hayda şimdi de sıra eşşege mi geldi diye düşünürken Zerrin üstündekileri değiştirmiş tekrar köylü kızı ol- muştur. Kazım gözlerine inana- maz. Zerrin elindeki çatalla Ka- zım'ı öldürür.

Zerrin polise teslim olur. Da- vut lök gibi kalmıştır. "Cezamı çekmeye hazırım komserim" (Son) yazar.

(Bu arada Davut rolünü oyna- yan da büyük bir ihtimalle rejisö- rün ta kendisi Naki Yurter. Oyuncu bulamamış onu da be- leşe getirmiş.)

Kadınların bu aleme nasıl düştüğünü, pavyonlara nasıl pazarlandığını, çalışma şartlarını ve daha bir sürü bir şeyi, bu alemin raconunu bilen meşhur menajer Kürd Ali'yle konuştum...

Pavyon, Bilene Fabrika Bilmeyene Zurnadır

MEHMET DURU

Abi kendini tanıtır mısın?

- Adım Ali Aksüzek. Ama lakabıma Kürd Ali derler.

Ne iş yaparsın Ali abi?

- Otuz beş senedir gece alemindeyim.

Gece alemin karışık biraz... Sen bu alemin neresindensin abi?

- Çekirdekten yetişmeyim.

Günebakan mı, kabak çekirdeği mi?

- Lafın gelişi öyle dedim canım, yani komilikten, garsonluğa, şefliğe en son menecerliğe kadar yükseldim.

Yani menajerlik garsonluğun üst rütbesi mi oluyor?

- Yooğh canım öyle demek istemedim. Yani o işleri yapmayanlar bu işleri yapamazlar.

Allah Allaah... Demek ki menajer olmak için önce komi, sonra garson, en sonunda da şef olmak gerekiyor.

- E tabii, hayatta her şeyi göreceksin, her şeyi bileceksin ki yanlış yapmayasın.

Yani menajer olamamış şef garsonlar sizin eriştiğiniz olgunluğa erişemedi mi?

- Yok canım. Adam şef garsonlukta aradığını bulmuştur, bir meslek sahibi oldum demistir, işine devam ediyordur. Bizler daha aradığımızı bulamamışızdır; daha çok, daha çok kazanmak isteyişimizin sebebidir bu. Yani siz daha doyumsuzsunuz öyle mi?

- He he öyle. Yani hemen, hemen bütün sanatçılarla çalıştım, hepsine

saygı duyuyorum. Yalnız yeni yeni menecerler çıktılar piyasaya, işi bilmiyorlar. Gelsinler bizden kurs alsınlar, yol yordam gösterelim.

Nasıl yol yordam göstereceksin baba?

- Yoov nasıl olacağı mı var işte. Kadının birini dost tutuyorlar, bir iki yere bağlıyorlar, oluyorlar menecer. Eee ne var bunda, sen farklı mı yapıyorsun bu işi?

- E tabii, farklı yapıyorum. Yaşı küçük kızları bağlıyorlar, evli kadınları bağlıyorlar. Yapmasınlar böyle şeyler. Bunları dedim ama, yeni yetme menecerele dedim. Ünlü menecerler var, Hasan Bora var, bir Ziya Akelli var, onlara saygım sonsuz. Bu lafları onlara söylememişim.

Neden genç insanlara yol açmı-

yorsunuz? Onların bu işi yapma hakkı yok mu?

- Yaaooov... İş bilmiyorlar diyor... Yanlış yapıyorlar, yaşı küçük kızları bağlıyorlar, evli kadınları bağlıyorlar, sonra sorun çıkıyor... Bizim adımız kötüye çıkıyor.

Sen niye gocunuyorsun ki?

- Bak şimdi sen çok yanlış konuşuyorsun. Sanki ben gocunuyorum mocunuyorum gibi. Benim yaram yok ki gocunayım. Sadece bu işin içindeki pisliklerden bahsediyorum. İster misin genç bir kızın oralarda çalışmasını?

Hiçbir kadının oralarda çalışmasını istemiyorum. Peki sen o yerlerde hiç kadın bağladın mı?

- Benim genellikle iş yaptığım kadınlar profesyoneldirler, hayatı gör-

Kadınların pavyonlarda borçlandırılması konusundan bahsederken araya giren ve adının Maviş olduğunu söyleyen kadınla şunları konuştuk...

Yevmiyeniz ne kadar?

- Anadolu'da yüz milyon alan da var, yüz elli milyon alan da var. Ben yüz elli milyon alıyorum.

Bu borçlanma olayları nedir?

- Evet, bayan istediği kadar avans alıyor. Bağlayan menajer iki yövmiye alıyor. Bir kadından, bir de dükkandan. Bu şekilde bir çalışma sistemi var.

Kaç yaşındasın?

- Yirmi altıya giriyorum.

Kaç yıldır bu işi yapıyorsun?

- Beş yıldır hem sahne yapıyorum, hem de konumatislik yapıyorum.

Kürd Ali'yle nasıl tanıştınız?

- Gazete ilanıyla geldim Kürd Ali'nin yanına. Görüşmemizde anlattı bana; bu iş böyle, böyle diye. 'Olsun fark etmez, kaybedecek bir şeyim yok' dedim, başladım. O sıralar yirmi yaşındaydım.

Ailen ne dedi bu duruma?

- Annem ve babam hastaydılar.

Çöplükte tahtalardan ve naylon-dan yapılmış bir evde kalıyorduk. Evin tek çocuğu olduğum için benim çalışıp onlara bakmam gerekiyordu. Çok şükür şimdi annem ve babama bir ev aldım. Kendime ait bir evim de var, altımda da araba, bankada da yüklü bir para. Daha ne isteyeyim.

Bu alemde çalışan kadınlara bir mesajın var mı?

- Valla çalışsınlar, kazansınlar, paralarını tutsunlar. Bu alemde dost most yaş iş. En büyük dost paradır. Paran varsa en yakışıklı erkek emrindedir. Akıllı olsunlar, sonra dostum yedi beni gibi laflarla karşıma kimse çıkmasın, acımam abi. Bir tekme de ben vururum. Affedersin dostuyla çatır çatır şey yaparken onlar, ben de çatır çatır çalışıyor paramı kazanıyordum, kimse kapıma gelmesin, açmam.

muş, çalışacağı yerlerde çalışmış, ale mi bilen kadınlardır. Onun için ben yeri söylerim, alacağı parayı söylerim çalışır yahu da çalışmaz. Onun bileceği bir iştir. Çalışırsa avansını aldırırım, çalışır.

Peki abi bu alemde başından geçen ilginç olaylar var mı?

- Olmaz olur mu canım. Bizzat nikahlı karısını bana getirip pavyonlarda çalışmasını isteyenini mi istersin, kızkardeşini getirenini mi istersin, neleri var neleri. Bir gün Yasemin'in Penceresi adlı programdayım. Oya Aydoğan'la beraber Tüdaya'nın hayatını anlatıyordu. Kadının biri, "İki yüz kırk milyona beni sattı pavyona" dedi. Ben de, affedersin, "Senin kocan pezevenkse pavyoncuların suçu nedir" dedim. Bugün fabrikada kırk kişi çalışıyorsa pavyonlarda seksen yüz kişi çalışıyor. Pavyon bir fabrika, ama bilene. Bilmeyene zurna.

Yaa abi şimdi adam gibi gece kulüpleri var, pavyonlar var, bir de batakhaneler var. Sen şimdi hepsine mi gönderiyorsun?

- Ya hemşerim batakhaneye diye bi şey yok.

Nasıl yok yaa. Bak Maraş'a gidenler, Antep'e gidenler geri gelemiyorlar. Kadınları borçlandırıyormuş.

- Yooğh yalan, külli yalan.. Yok öyle bir şey. Bugün Türkiye'nin neresine gidersem gideyim, ne kadar süre anlaşmışsak o kadar çalışıyorlar, geri bırakıyorlar. Kadın isterse devamlı çalışıyor. Yooğh öyle bir şey.

Nasıl yok öyle bir şey be? Şimdi bile kurtulmak isteyen kadınlar var, bana çeşitli yollarla haber gönderiyorlar "Kurtulmak istiyoruz" diyorlar.

(Not: Bu esnada bizi dinleyen Ma- viş adlı konsomatris araya girdi, konuşmaya başladı... Sol sayfadaki kutuda bu konuşmayı okuyabilirsiniz.)

Pavyona kız bağlama işiniz nasıl oluyor? Ne kadar para alıyorsunuz?

- Mesela bir aylık kızı pavyona bağladın mı günlüğü yüz milyondan. Menecer yüz milyon kızıdan alır, yüz milyon da dükkandan alır. Bak şimdi Angara'da üç dört arkadaşım var, saygı duyuyorum onlara. Biri Yozgatlı Memet, biri Laz Cahit. Bak bunlar çok dürüst menecerlerdir. Ama yeni yetme menecerim diyenler küçük küçük kızları çalıştırıyorlar.

Bu iş için yaş limiti nedir?

- Abi, bakanlığımızın verdiği karara göre 18'i bitirmiş, 19 yaşından gün alan bir bayan çalışabilir.

Mesela 21 yaşındaki bir kız geldi ve çalışmak istediğini, bu işi ilk defa yapacağını söyledi...

- İlk önce 'Kızım bu yola girme' diyorum. Ama ısrar ediyorsa gene 'Girme kızım bu ortamlara, girersen sonu çıkmaz yollara girersin' diyorum. 'Olsun razıyım' diyorsa, artık günah benden gitmiş oluyor.

Gazino sahipleri iyi iş yapan kızları zorla dost tutmak için baskı yapıyor mu?

- Yoğh yoğğh öyle bir şey yoğh.

(Not: Bu esnada Gönen'de Efes Gazinosu'nda müdür olan Yılmaz Güneş röportaja müdahale etti... Onunla da ayn röportaj yaptım. Bu röportaj da yandaki kutuda...)

Ekleme istediklerin abi...

- Vallaha otuz beş senedir bekarım. Artık sizin vasitanızla bana bir kısmet çıkarsa evlenmek isterim.

Yuh Allah gözünü doyursun otuz beş senedir fıstık gibi hatunlarla iç içe sin söylediğin lafa bak.

- Anam avradım olsun çalıştığım, iş yaptığım bayanların hepsi bacımdır, gar- daşımdır, anamdır. Onlarla öyle ilişkilere hiç girmemişimdir. Hepsi benim evlatlarım, çocuklarımdır. Hee güzel bir fotu- rafımı bas hele belki bir kısmet çıkar, sen de sevap işlemiş olu- sun ha...

Tamam abi röportajı bitirdik, sen dilencilığe başladın. Sorduklarıma açık gönüllü- lükle cevap verdiğin için te- şekkür ederim.

- Ben de teşekkür ederim. Evlenmek istediğimi unutma, yaz ha. H

Röportaj esnasında bizi bir köşede sessizce dinleyen kişi, hışımla kalkarak Gönen'deki Efes Gazinosu'nun müdürü olduğunu, Yüksel Dede'nin yanında çalıştığını, adının Yılmaz Güneş olduğunu belirterek kendisinin bu alemle ilgili bir şeyler konuşmak istediğini söyledi, biz de sorduk.

Kaç yıldır bu iştesiniz?

- Yirmi iki senedir gece aleminde çalışıyorum.

Nedir arkadaşım demin bir- den hiddetlendin, buyur şimdi anlat dinleyelim.

- Türkiye camiasında bazı ka- dınları menajer bağlıyor gazinoya, yüz milyon yövmiyeyle. Bayan gidi- yor oraya, bir gün iki gün veriyor- lar yövmiyesini sonra üçüncü gün kızın yövmiyesini düşürüyorlar, vermiyorlar. Kız çaydı, içkiydi, ye- mekti, otel parası derken bunun altından kalkamıyor. İki ay kızı borçlandırıyorlar, dışarı çıkamıyor. Peki kız naapıyor; borçlanıyor. Başka menajer çağırıyor kızı ora- dan oraya, oradan oraya, kızın borcu bir milyarsa beş milyara çı- kıyor. Hani bunu yapmasınlar... Bir yerde bir bayanla bir gazinocu kar- şı karşıya geldiği zaman dobra dobra olsunlar.

Duydun mu Ali Abi, demek ki kızı borçlandırımlar olu- yormuş...

Kürd Ali - Benim heç bir kızı- ma bunu yapan olmaz. Olamaz.

Ama hiç duymuyor musun böyle şeyleri?

Kürd Ali- Yeni menecerler ya- pıyor böyle şeyleri.

Bundan yirmi yıl önce de var- dı bu işler. O zaman yeni me- najerler mi vardı?

Kürd Ali - Benim başıma gel- se kardeşim o dükkani allak ede- rim, bullak ederim alırım kızımı dükkandan.

Her neyse Yılmaz kardeş ne diyardın...

- İzmir'de bazı yeri yurdu olma- yan insanlar menajerlik yapıyor.

Bunlar bir büro tu- tuyor, iki çek-yat atıyor, bir masa ve bir de telefon bağlıyorlar. Me- najerim diyorlar kendilerine. Halbuki alakası yok, ya- ni adamın yeri yurdu belli değil. Ya- nına üç beş tane yakışıklı genç bulu- yor, kızları tavlamları için. Kızların beyinlerine giriyorlar. Gazeteye te- mizlik işçisi diye ilan veriyorlar. Kız- ları bir gün, iki gün yediriyorlar içi- riyorlar, üçüncü günü kızları kıva- mına getirmek için barlara diskola- ra götürüyorlar. İlyce alıstırdıktan sonra gazinoculara, pavyonculara haber veriyorlar. Bayan var elimiz- de diyorlar, bayanlar bu alemin A'sını Z'sini bilmiyorlar. Menajerler kızların namına yüklü avans alıp or- tadan kayboluyorlar. Nitekim bizim başımıza geldi böyle şeyler. Kızlar çalışmak istemediler. "Kandırıldık, biz buraya temizlik işçisi olarak gel- diğimizi sanıyorduk" diyorlar. Biz de arıyoruz getiren menajerleri bu- lamıyoruz. Yani demek istiyorum ki bu alemin insanları yapmasınlar böyle şeyleri. Gazinocuları da uya- rıyorum. Ne idüğü belirsiz, ben menajerim diyen herkesin getirdiği bayanları almasınlar. Saçı uzunun ahını almasınlar.

Gazinocuların bayanlarla iliş- kilerine ne diyorsun?

- Gazinocular bazı bayanları kullanıyorlar. Yeğenleri olsun, kar- deşleri olsun dükkana getirerek yol veriyorlar. Çalışan kızları dük- kana bağlamak için, paralarının ya- bana gitmemesi için dost tuttu- yorlar. Bunu yapan yerler çok. Bunlar iyi bir şey değil.

Kırk yıldır doğru bildiklerini söylüyor ve bu yüzden yargılanıyor. Öküz okurları onu 'Akıntıya Karşı' köşesindeki yazılarıyla yakından tanır. **Fikret Başkaya** kendisine açılan davaları, hukuk sistemindeki çarpıklıkları, medyayı ve AB projesi hakkındaki bazı gerçekleri Emrah Serbes'e anlattı.

Muhalifi Hain Sayan Bir Rejimde Yaşıyoruz

Polis Savcıya Hükmediyor

• Türkiye'de yasa, işi kitabına uydurmak içindir. Halbuki yasanın evrensel bir uygulama alanı olması lazım. Bizde önce bir şeyler yapılır, sonra o hukuka uydurulur. Hakkımda açılan son dava, on bir yıl önce Özgür Gündem'de yazdığım iki yazıdan ötürü. Biri Sivas Katliamı üzerineydi, Türkiye'nin laik olmadığına dair bir yazıydı. Öbürü de enflasyonun niçin düşürülemediğine dair bir yazıydı. O yazıda işkenceci generallere bir gönderme yapmıştım. Bu iki yazı o zaman dava konusu yapılmadı. Sonra bu yazıları 'Akıntıya Karşı' ismi altında bir kitapta topladık. Yine dava açılmadı. Ocak 2003'te kitap üçüncü baskıyı yaptığında akıllarına dava açmak gelmiş. Dediler ki Türk ordusunun ve Türk Devleti'nin manevi şahsiyetini tahkir ve tezyif etmişsin. Ben de ilk savunmamda dedim ki, maneviyat insanlara mahsustur. Türk ordusunun ve devletinin bir manevi şahsiyeti yoktur, olamaz. Dolayısıyla dava yanlış açılmış bir davadır, maddi temeli yoktur.

Türkiye nüfusunun fazlalığı, insan hakları ihlalleri vb. bunlar sadece görünen gerekçeler. İş yokuşa sürme taktikleri. Asıl gerekçe, Avrupa kültürüne sinmiş olan ırkçılıktır.

• Bu işten vazgeçilsin dedim ama onlar vazgeçmediler tabii, hala sürüyor dava. Çünkü insanların hukukla ilgisi yok. Emirle açılan davalardır bunlar. Emir, muhtemelen genelkurmaydan geliyor. Yani savcıyla polis arasındaki ilişki ters. Polisin savcıya tabi olması gerekirken, emniyet gücü adalet gücüne hükmediyor.

• 1965 yılından beri yargılanıyorum. Eskiden komünizm propagandasından yargılanıyordum, 90'lardan sonra bölücülükten yargılanmaya başladım. 90'ların ikinci yarısı, haftanın üç günü DGM'lerde olurdum. Hatta orada çalışan memurlar ve polisler, beni de DGM'de çalışıyor zannederlerdi. Kırk yıllık sanığım ama asla suçlu değilim. İnsanların fikirlerini ifade ettikleri için suçlu sayılmaları ancak diktatörlüklerde ve faşist rejimlerde olur. Öyle bir rejimde yaşıyoruz ki; farklı düşüneni, muhalifi hain sayıyor.

Avrupa Birliği: İki Yüz Yıllık Bir Yalan!

• Türkiye'nin AB'ye katılması 200 yıllık bir yalandır, ufukta bir çizgidir. Ufukta bir çizgi, siz yaklaştıkça o uzaklaşacaktır demek. Türkiye'nin AB'ye dahil olma problematiği, iki ikiye bölünmüşlüğü kesişme noktasında bir sorundur. İkiyüzlülüğün ilki Avrupa'ya aittir, öbürü de Türkiye'ye. Avrupalılar Türkiye'yi içlerine almak istemediler, istemiyorlar ve istemeyecekler, yani almayacaklar. Fakat 'almayacağız' da demeyecekler. Çünkü; ekonomik ve jeopolitik çıkarları Türkiye'yi içlerine almamayı ama kendilerinden de fazla uzaklaştırmamayı, yani eşikte bulundurmamayı emrediyor. İleri sürdükleri gerekçeler, Türkiye nüfusunun fazlalığı, insan hakları ihlalleri vb. bunlar sadece görünen gerekçeler. İş yokuşa sürme taktikleri. Asıl gerekçe, Avrupa kültürüne sinmiş olan ırkçılıktır.

• İkiyüzlülüğün öbür boyutu, Türkiye'ye ait olan. Bu coğrafyada bir görünen iktidar vardır, bir de gerçek iktidar. Gerçek iktidar, 1913'de Mahmut Şevket Paşa suikastıyla oluşan devlet yapısındadır. Burada iktidara el koyan elit, tek parti diktatörlüğü ile 1946-50 yıllarına kadar yönetti ülkeyi. Fakat içeride insanların hoşnutsuzluğu had safhaya çıkınca bir manipülasyon yaptılar, güya çok partili sisteme geçildi. Aslında o çok parti değildi, birden çok devlet partisiydi. Yani asıl devlet partisi 1950'den sonra 'taşerona' vermeye başladı hükümeti. Türkiye'yi görünen hükümetler yönetmez. Yöneten parti kuliste durur, zorunlu olmadıkça sahneye çıkmaz. Sahneye ancak taşeron işler kendisi açısından zıvanadan çıktığında gelir. Örneğin 60'da, 71'de, 80'de, son olarak da 28 Şubat'ta. Dolayısıyla Türkiye'yi yöneten, Başbakanın hükümeti, meclis falan değildir. Bunlar mevcut rejime, demokratiklik, modernlik görüntüsü veren kurumlardır. Bunlar içinde, asıl devlet partisi dediğimiz istemiyor AB'yi. Fakat 'muasır medeniyet' retoriğinden ötürü, istemiyoruz diyemiyorlar. Avrupa gibi olacağız diye oyalanıyor millet. Çünkü bu retoriği bırakmaları mümkün değil. İki ikiye bölünmüşlüğü kesişme noktası dediğim hadise budur.

• Serbest dolaşım olmayan bir bütünleşmeden bahsediliyor. Bu demektir ki, milletin yüzde doksan'ı oraya gidemeyecek. Zaten şimdi de gidemiyor bu çoğunluk. Avrupa'yla bütünleşecek olan, çokuluslu şirketlerin taşeronluğunu yapan büyük sermayedir.

• AB projesi, kitleleri oyalamaya yarayan bir afyon. Benim önerim, eğer samimiyetle bir şeyler yapılmak isteniyorsa, önce bu toplumun insanları devletin yönetimine girsin. Ondan sonra referandum yapılsın. Görünen o ki,

büyük çoğunluk şu an AB'ye girmekten yana. Herkesin beklentileri farklı. Mesela Kürtler, kendi sorunlarının çözüleceğini düşünüyor. Dışarıdan böyle bir sorun nasıl çözülecekse! İşsizler, iş bulamaz sanıyor. Yoksullar, kendi kaderlerine kayıtsız kalınamayacağını düşünüyorlar. Öyle bir imaj yaratıldı ki, sanki orada bir cennet bekliyor bizi. Orada cennet falan yok! Orada çokuluslu şirketlerin Avrupa'sı var. AB'deki bütün o kurumlarda, o şirketlerin lobileri faaliyet gösterir.

• Türkiye, İsrail'den sonra ABD'nin en sadık uydusudur. Amerika bu yüzden istiyor Türkiye'nin AB'ye girmesini. Böylece AB içinde bir uydusu daha olacak. Girmesek de çok bir şey fark etmez ABD için.

Medya: Yalanın Cephesi

• Son dönemdeki televizyon programları, suratıma lağım suyu sıçramış gibi bir etki yaratıyor. Asgari etik, estetik, insani hiçbir özü olmayan, tamamen toplumu dejeneretmeye yönelik yapımlar.

• Medya, insanlara doğru haber verecek, olayların doğru kavranmasını sağlayacak bir araçsa medyadır. Şu an medya, haberlerin verililişinden başlayarak, yarışma, magazin vb. programlarla, tamamen insanların bilincini çarpıtmaya, onları asıl sorunlardan uzaklaştırmaya, tepkisizleştirmeye çalışıyor. Medya yalanın cephesi haline gelmiş. Tahribatin, yok saymanın aracı olmuş. Ama umutsuzluğa kapılmamak lazım. Medya şu anda bir uyuşturucu etkisi gösteriyorsa, adı üstünde uyuşturucudur ve her uyuşturucunun etki süresi sınırlıdır. Bir süre sonra insan tekrar uyanır.

• Şimdi internet, medyanın tahakkümüne karşı bir gedik açacak gibi görünüyor. Soluk alına-

Eğer bir halk, özgürlük için mücadele konusunda kararlıysa, onu yenmek mümkün değildir. Filistin halkının elli yıllık mücadele birikimi var. Bu yüzden Arafat'ın aradan çekilmesi çok büyük zarar değil.

cak bir alan olma yolunda ilerliyor. Ama tek başına bu alanı dolduramaz, yeterli olamaz. Herkesin ortak olacağı bir basın yaratılabilir, kooperatif şeklinde bir örgütlenmeyle bu alan doldurulabilir. Önce eleştirel bir bakış oluşturmak lazım. Bir şeye karşı olmak yetmiyor. Ne yapılması gerektiğinin de onun yanında söylenmesi lazım.

• Amerikan medyası, çokuluslu şirketlerin güdümünde olmayıp da; Saddam'la, El-Kaide ile ilgili gerçek haber vermiş olsaydı, Irak Savaşı olmayabilirdi.

Amerikan halkı doğru bilgilendiği için doğru tavır koyacaktı ve belki de bu yalan cephesini püs-kürtecekti. Türkiye'de I. Tezkerenin geçmeyişi, insanların bir nebze olsun doğru bilgilenele-riyle olmuştur.

Bush

• Neden Bush'u seçtiler? Çünkü Amerikan halkı dünyanın en bön halkıdır. Oradaki sistem tek parti sistemi. Tek partinin iki versiyonu var, aynı ağacın iki dalı gibi. Demokratlar da kazansa bir şey değişmeye-

cekti. Nüans farkı da olmayacaktı, sadece üslup farkı olurdu. Çünkü Beyazsaray'daki adam görüntüdür. Amerikan siyasetini belirleyen çokuluslu firmalar ve tekellerdir. Yine de Bush'un seçilmemesini isterdim, bir şey değişeceğinden değil, en azından o eblek suratı daha az görürdük.

Arafat

• Eğer bir halk, özgürlük için mücadele konusunda kararlıysa, onu yenmek mümkün değildir. Filistin halkının elli yıllık mücadele birikimi var. Bu yüzden Arafat'ın aradan çekilmesi çok büyük zarar değil. Lider, kritik anlarda müdahale edebildiği için lider olur. Bu açıdan Arafat, bütün unsurları bir araya getiren bir tutkal gibiydi.

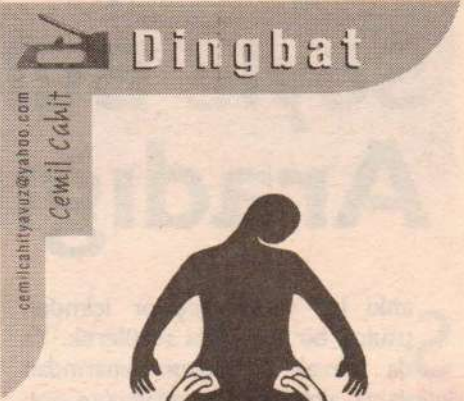
• Beni en çok rahatsız eden husus; Siyonist rejim elli yıldır katliam yaparken, Türkiye'nin iki tarafı da gözetiyormuş gibi gözüküp, aslında Siyonistlerin yanında olması.

Kapitalistin Müslümanı Hristiyanı Olmaz

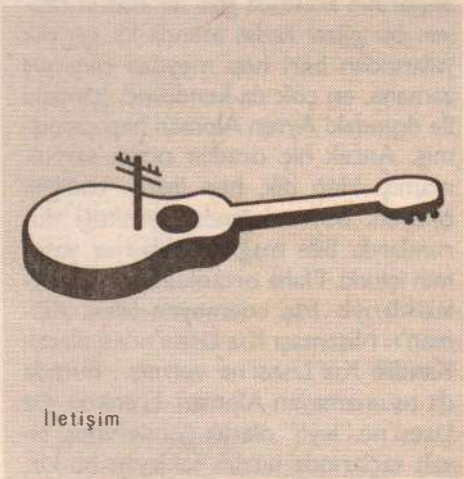
• Kavramlar yerli yerinde kullanılmadığı zaman, yalan söyleme araçlarına dönüşüyorlar. Öyle kavramlar vardır ki, bunların yan yana gelmesi abestir. Mesela 'temiz savaş' olmaz. 'İslami sermaye' olmaz, sermaye olur. Şimdi 'İslam özel sektörü'nü destekleme tartışması, adamlara kapitalist dememek için uyduruluyor. Faizsiz bankacılık olmaz, ayıp bir şey! Banka, para ticareti yapmak demektir. Neymiş, kazançtan pay veriyormuş! Külahıma anlatsınlar! Bu sahtekarlıktır. İslam adına yapılmaları da utanç verici.

• Siz ya kapitalistsiniz lanet olası, ya da değilsiniz. Eğer kapitalistseniz, bunun kuralı var, burada rekabet var. Kapitalist, emek sömürsünden kar eden adamdır. Şimdi bu adam, Müslüman olduğu zaman, çalıştırdıklarına daha fazla ücret veremez.

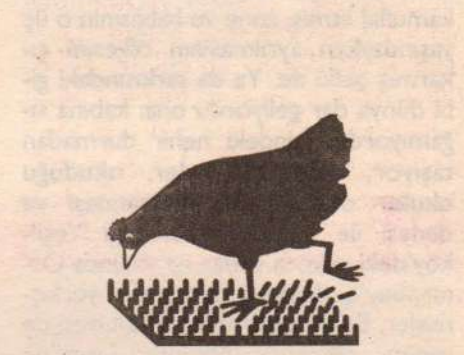
• Niyetleri çok açık; İslamiyet faizi yasakladıysa, biz nasıl hileli bir yol bulacağız da, parayı alacağız. İslam adına hile, dolayısıyla bunların suçu daha fazla. Bir de İslami sermaye, anayasaya aykırıdır diye karşı çıkanlar var. Cunta anayasasından başka argüman bulamadınız mı buna karşı çıkmak için! Laikliğe aykırıymış! Türkiye laik bir ülke mi ki, laikliğe aykırı olsun... H

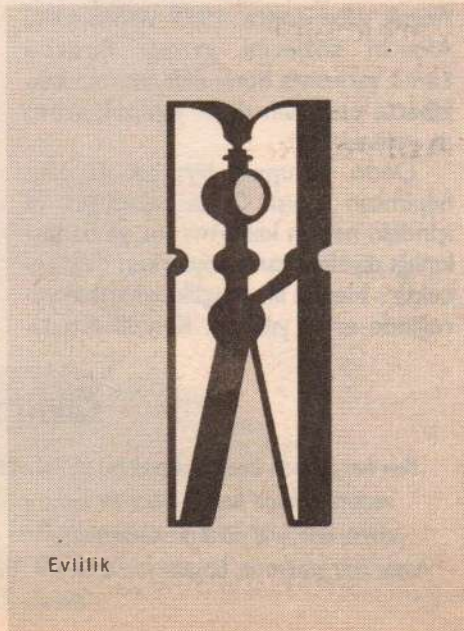
Ekonomi

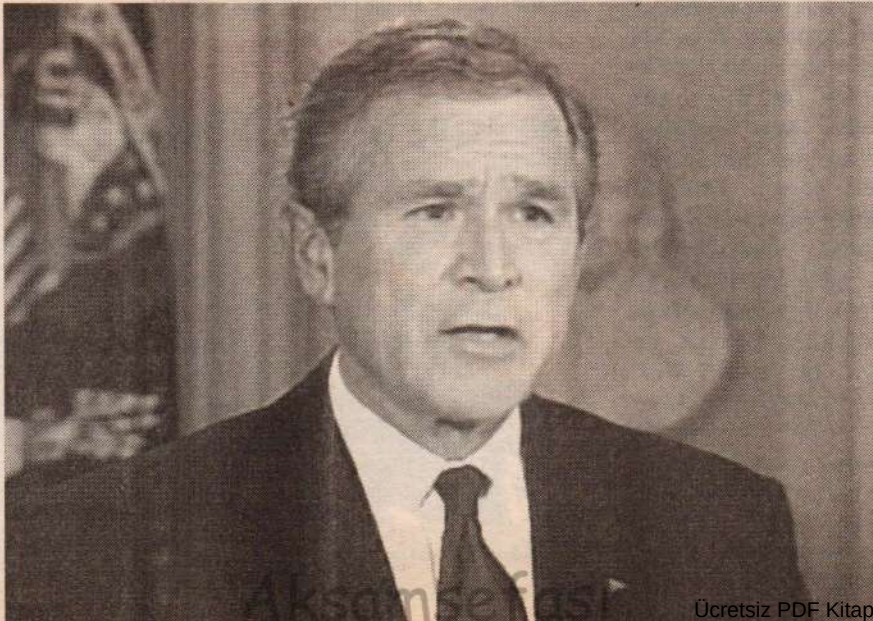
İletişim

Doğru yer, doğru zaman...

Evlilik

Söyle Buldun mu Aradığın Aşkı

Sanki bir vapur geçiyor içimden usulca, bir kuğu gibi süzülerek. Ya da berrak bir suyun pınarından kıvrılarak akmasını seyrediyorum onu dinlerken. Siyah saçlarında saklı hüznü, gözlerindeki uzak şehirleri buluyorum sesinde. Şen kahkahalar atıyor, ama yüzü taşıyor bu gülümsemeyi. Ufak tefek; sert hatlı, yaşamın derin izlerini taşıyan çizgileri, sigaradan kalınlaşmış, hafif çatallı sesi yıllara meydan okuyor. Saçlarının arasında gizli bir hüznün taşıyan bu güzel kadın aslında ilk gençlik yıllarından beri hep meydan okumuş zamana, en çok da kendisine. İçindeki ile dışındaki Ayten Alpman hep çarpışmış. Ancak hiç oradan oraya savrulmamış. Hep dik, hep inatçı, bildiğini okuyan, boyun eğmesi gerektiği durumlarda bile mağrur dolaşmış yaşamın içinde. Daha ortaokuldayken, haylazlıklarıyla baş edemeyen ailesi Alpman'ı Nişantaşı Kız Lisesi'nden alarak Kandilli Kız Lisesi'ne vermiş. Burada da tutunamayan Alpman, Erenköy Kız Lisesi'ne "leyli" olarak gönderilmiş. Siyah saçlarında hüznü saklayan bu kız, belki de haşarıklarıyla o hüznü hep kamuflej etmiş, anne ve babasının o üç yaşındayken ayrılmasının öfkesini çıkarmış belki de. Ya da şarkısındaki gibi dünya dar geliyordu ona, kabına sığamıyordu. İçindeki nehir durmadan taşıyor, oturduğu evler, okuduğu okullar değişiyordu. Anneannesi ve dedesi ile beraber oturduğu Yeşilköy'deki o koca beyaz ev yanınca Osmanbey'e, daha küçük bir eve yerleşmişler. Bu arada Erenköy Kız Lisesi de yanmış, tekrardan Nişantaşı Lisesi'ne yazılmış Alpman. Hiç sevemediği leyli'likten de kurtulmuş böylece. Daha küçücükken yaşadığı tek başınalık, zamanla herkesin kendi yolunda yalnız yürümesi gerektiğini öğretmiş ona. Ancak yıllar sonra, 1975 yılında Ülkü Aker'in sözlerini yazdığı Birazcık Umut şarkısıyla bunu dile getirecektir. Elbette peşinden diğer yalnızlık acıları da gelecektir.

Dedik ya umut, birazcık da olsa, hepimizin kapısı. O da yalnızlığını ve içindeki nehrin kabarmasını, ya da taşkınlığı diyelim, şarkı söylerken dindirecektir. Henüz ilk gençlik baharının yüreğinde estiği yıllarda, Kandilli Kız Li-

sesi'ndeyken müziğe ilgi duymaya başlar. Zaten evde müzik vardır, annesi keman dersleri alır. On yaşına kadar hiç alaturka müzik duymamış, daha çok Fransız müzikleri beslemiş onu. Bu aşk ders aralarında, akşam yatakhane de söylediği şarkılarla can bulmuş ruhunda. Nişantaşı Lisesi'ne geçtikten sonra, on üç, on dört yaşlarındayken müzik iyiden iyiye kanına girmeye başlamış. Özellikle de İlham Gencer'le tanışması hayatında dönüm noktası olmuş. Hüznün o aralar kırılmış yüzünde. İlk kıpırtı, ilk heyecan... Koş demiş gönlü, yaşam ne güzel...

Ancak okulu ihmal eder, hatta okula gitmemeye başlar Ayten Alpman. Annesi ve üvey babası kıyameti koparır. Gerçek babasını pek tanımaz; demir yollarında çalıştığına dair bir fikri vardır, o kadar. Üvey babası doktordur, disiplinli ve serttir. Malatya Belediye Başkanı olunca, oraya taşınmak zorunda kalırlar. Bir ay zor dayanır Ayten Alpman, hemen anneannesinin yanına, İstanbul'a döner. Gerisi de çorap sökücü gibi gelir. İlham Gencer'in evinde piyano ile müzik çalışmalarına ikili olarak devam ederler. Ancak, Ayten Alpman ailesiyle gittiği bir tıp balosunda ilk kez sahneye çıkmıştır bile. O güne kadar kızlarının bu özelliği hakkında fikir sahibi olmayan anne ve baba, şaşkın bakışlarla dinlemişlerdir onu. Ve salon alkıştan yıkılmış, hüznün bir kez daha kırılmıştır.

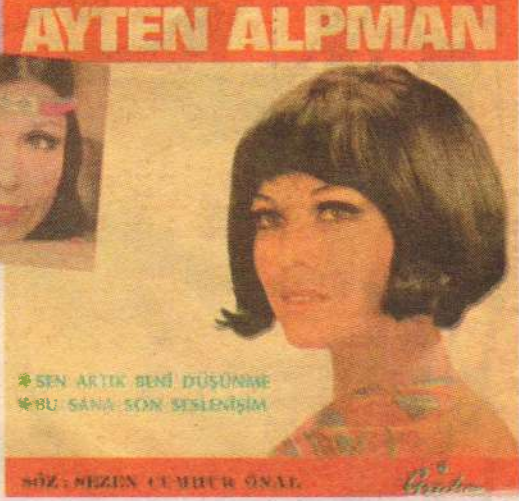
Yıl 1949... O günlerde kadın şarkıcı sayısı yok denecek kadar az; Sevinç Tevs ve Rüçhan Çamay var sadece. Siyah saçlarında hüznü saklayan kadın, Ayten Alpman ise İstanbul Radyosu'nda İlham Gencer'le her Çarşamba 15 dakika program yapmaya başlamıştır bile. Radyo programı Ayten Alpman'ın tanınmasına, ününün kulaktan kulağa yayılmasına neden olacaktır. Hatta bir keresinde bindiği taksi halk

tarafından havaya kaldırılır, mecmualara kapak olur. Yaş on yedi, on sekiz. İlham Gencer askere gider, döndüğünde evlenirler. O dönemin en önemli müzik merkezlerinden biri olacak Çatı'yı açarlar. Ancak evlilikleri, çocukları İlhan ve Ayşe'ye karşın yürümez.. Evlilikte şiddet vardır. Hüsrana, kıskançlık vardır. Belki de o yüzden, şarkı söylerken bu kadar soğuk ve sert bakar insanların yüzüne. Çok korkutğundan, kalabalıktan kaçmak isteginden kaynaklanır hep o duruşu. Ondandır belki de en naif şarkıyı bile bu kadar sert yorumlaması.

Buruk bir tadı var sesinin, aynı zamanda çok güçlü ve kişilikli, kendine has, özel bir kokusu. Öyle ki onun için yazılan şarkılar- Tek Başına hariç-

güçlü sesinin altında ezilip gider, zayıf kalır. Hırslıdır Ayten Alpman, hep en iyisini söyleme çabasındadır. Ona göre hep bir şeyler eksik kalır, çünkü mükemmeli arar.

Yıl 1963... Ayten Alpman çocuklarını İlham Gencer'in annesine bırakarak İsveç'e gider. Burada hem çok istediği caz eğitimini alır, hem de birçok ünlü caz müzisyeni ile tanışır, onlarla şarkı söyler. İstanbul'a döndüğünde, artık kimse caz söylemiyordu. Herkes Türkçe sözlü şarkılar söylemeye başlamış, aranjmanlar almış başını gitmiştir. Alpman'ın hevesi kursağında kalır, caz söylemek için ısrar etse de, söyleyecek caz kulübü bulamaz. Sonunda, Fecri Ebcioğlu'nun sözlerini yazdığı Sensiz Olmam adlı şarkıyı okur. Plak tutulur, satışına ama, asil patlamayı Ülkü Aker'in yazdığı Tek Başına adlı plakla yapar Alpman. Arkasından Ben Böyleyim'i çıkarır. Yine de Ayten Alpman'ı Ayten Alpman yapan o meşhur şarkı için bir on yıl geçmesi gerekir. Araya birçok şarkı, aşk ve ikinci bir evlilik girer. 1968 yılında Ümit Aksu ile evlenir, birkaç yıl sonra boşanır, ama yıllar sonra onunla tekrar evlenecektir Alpman. İşte tam da bu sıralarda Kıbrıs Harekatı olur.

*SEN ARTIK BENİ DÜŞÜNME
*BU SANA SON SEVELENİM

SÖZ: SEZEN CUMHUR ÖNAL

viyededir ve Ayten Alpman'a Şerif Yüzbaşıoğlu tarafından Fikret Şenes'in sözlerini yazdığı Bir Başkadır Benim Memleketim adlı şarkıyı plak yapması teklif edilir. Önce kabul etmez, yalnızca aşk şarkıları söylemek ister. Çünkü o aşk kadınıdır. Ama ısrarlara dayanamaz. Ve olanlar olur, plak çıkar, ormalık yıkılır. Bu şarkı, onun adının müzik tarihine altın harflerle yazılmasına neden olacaktır. Müzikte zirveye çıktığı bu yıllarda, aşk hayatında da hareket olur. Elbette yaşamına birçok aşk girmiştir ama bu seferki farklıdır. Uzun boylu, mavi gözlü çok yakışıklı, yirmi dokuz yaşlarında bir gençtir bu, Ayten Alpman ise 50'sinde.. Kendini engellemeye çalışır ama aşka karşı duramaz. Kendini genç kız gibi hisseder. İki ay içinde evlenirler. Ve hüsrana! Saçlarında hüznü saklayan kadın, bu genç adamın yalanlarının kokusunu alır. Her konuda aldatılmıştır. Onunla parası için evlendiğini öğrenen Alpman, genç kocasının kendisini Gönül Yazar'la aldattığını da öğrenince hemen boşanır. Ve plak döner; "Söyle buldun mu aradığın aşkı, söyle yoksa yalnız mısın sen yine"...

Ancak ağlamaz gidenlerin arkasından, söyledik ya, güçlüdür, dimdiktir. Hala da öyle. Belki de en büyük dostluğu, yirmi yıl beraber yaşadığı, ikinci kez evlenmeyi tercih ettiği Ümit Aksu'da bulmuştu... Ta ki o ölene dek. Koyu bir aşk mıydı bu, bilinmez. Belki de dingin bir limandı. Siyah saçlarında hüznü saklayan bir kadının sığındığı dingin bir liman... H

Ayın Fotoğrafi

Maniak müzik yaptıklarını söyleyen Fairuz Derinbulut ve darbukaları...

Özlü Sözler

Ben her zaman kendimden daha az kuvvetli adamları seçtim. Aslında bende tuhaf bir karşımdakini adam etme, ona sınıf atlatma, seviyesini yukarı çıkartma, hatta onu giydirtme, baştan yaratma gibi zaafılar var.

Seren Serengil

Akşamsetas

Hande'ye Katlananın Yanına Kâr mı Kalıyor?

Hande Yener

Hande Yener, son albümü ile fırtına gibi esiyor yine. Radyolarda, kulüplerde – barlarda onun şarkıları, kanallarda onun klipleri. Altan Çetin'in bize bir armağanı Hande; ünlü şarkı yazarımız daha önce İzel'le çalışırdı biliyorsunuz, sonra her ne oluyorsa oluyor, Çetin Bey, "Sen biraz uza bakalım" diyor İzel'e ve "Yalanın Batsın"ını Hande'ye vermiş. O gün bugün de Hande bizlerle, pek seviyoruz onu. O memnun, biz (en azından çok büyük bir kısmımız) memnun... Aslında, son derece 'anonim' bir yüze sahip şarkıcımız. Bağdat Caddesi'nde bir turlayan, bin Hande'ye rastlayabiliyor. Ama bu kızlar Hande'yi göre göre mi bu hale geldi, yoksa zaten Hande de bu kızlardan herhangi biri olduğu için mi böyle, belli değil. Ama aynılar işte: Aynı Amanda Learvari surat, aynı her tel üzerinde saatler harcanmış saç, aynı omuz – bel dekoltesi. Aynı pembeler – maviler, aynı solukluk, aynı "Biz aslında uzaydan geldik" havası. Bir Steve Madden reklamından fırlamış gibi duran Hande'nin şarkıları pek farklı, pek kimselere benzemez. Müzikal anlamda, Avrupa'nın çoktan 90 ortalarına gömdüğü bayağı ritm ve melodilerin üzerinde yükselen bu şarkıların altı değil üstü çok farklı, yani sözleri. Bu memleketin, Sezen

Cumhur Önal zamanından beri görmediği kadar post - külüstür sözlerle sahip bu şarkıları yaratmak her halde çok zamanlarını alıyor olmalı, çünkü ha dediğinizde bulup üst üste koyacağınız dizeler değil bunlar. Hem star'ınızın (diğerlerine göre) farkını ortaya koymalı bu şarkı sözleri; hem 2000'lerin öncü tavrını, hem Bağdat Caddesi'nin tip ortalamasını, hem şu, hem bu. Madem hız çağındayız, madem her şey saniyesinde tüketiliyor, o zaman "Rüzgar Gibi Geçtin" ancak bir yıllık sahneye konmalı: "Sana taptığım yıl geçen seneydi..." "Geçen yıl tapılıyorken bu sene ne oldu?" demek yok. Geçen sene böyleydi, bu sene böyle, Hande önündeki maça bakıyor olmalı muhtemelen. Son albümde iş "24 Saat"a dayandı, bir sonrakinde 'an' belki, sonrasında Allah bilir. Hem hatayı Hande en başında yapmış bu sefer, "Aynı evi paylaşarak..." "Neden paylaştın o zaman kızım, biraz bekleseydin, tartsaydın – biçseydin" diyebilirdik ama herhalde zaman dolar, hemen 'geçen sene' olur ve bu aşkın da arkada bırakılması gerekebilir diye düşünülmüş olsa gerek.

Han - Hamam - Mutfak

Kızımızın klipleri de pek farklı, pek gösterişli. Bir evvelki albüm zamanı "Küs"e çektiği klibi hatırlaya-

YOLUNA... BEN YOLUMA...

lim mesela. Allah için pek seksi pek hoştu ama sonuçta üzerindeki iç çamaşırıydı. İç çamaşırı ile ekran doldurmak kimin aklına gelirdi ki başka? Son albümün ilk klibi de ("Acele Etme") bir hamam – sauna – spor salonu gibi bir yerde geçiyor. Hande kızımız ortada, etrafında da bir dolu orada ne aradağı belirsiz çocukcağız. Bu klipte bize ne anlatılmak istendiği sahiden muğlak. Ama bir tek yerde yönetmenin montajı sürçmüş ve orada her şey çok belli: Çocukların hepsi bir tarafta toplanmış, arada cam var, camın diğer tarafında ise tek başına Hande. O, "Bilenin ve bana katlanın yanına kar kalıyor" diyor ama çocuklar kararlarını çoktan vermiş gibi o sahnede: Hande'ye katlanmayı akıllarının ucundan bile geçirmiyor-

lar; orada, camın arkasında keyifleri pek yerinde. Mutfaklı "Kırmızı" klibinde de bir sürü genç çocuk var. Ama burası bir lokantanın mutfaklığı ya, hani olabilir diye düşünüyor insan, bunlar da işin mutfaklıları. Ama nerde elleri işte bile değilken gönülleri Hande'de – arkadaşlarında... Bir menemen klip boyu pişemiyor. Domatesler bir türlü bıçağa gelemiyor, bine yakın yumurta kırılıyor filan... Bir klibinde Bjork omlet yapardı ya da yağda yumurta. Birkaç yumurta ile bu işi kıvırmıştı. Peki biz niye böyle yapıyoruz ki? Pişmiş aş satar gibi, pişmekte olan yumurtanın üstüne bir daha bir daha yumurta kırılıyor. Sanki klip Hande Yener'e değil de Levent Yüksel yapılmış gibi: "Bi' Daha".

Kuralları olan, yalan söyleyen, (geçen yılki ya da bu yılki sevgilisinin salladığı hançer kalbinde) Hande Yener pek memnun halinden. Seveni, takip edeni, bağrına basanı çok. Belli ki pek sıkırmıyor kimse bu işten. Ne diyelim Allah kurtarsın. H

POPÜLER ANSİKLOPEDİ

SALİM'İN 'S'Sİ (YA DA İSPANYOL'UN TÜRKÇESİ): SALİM DÜNDAR

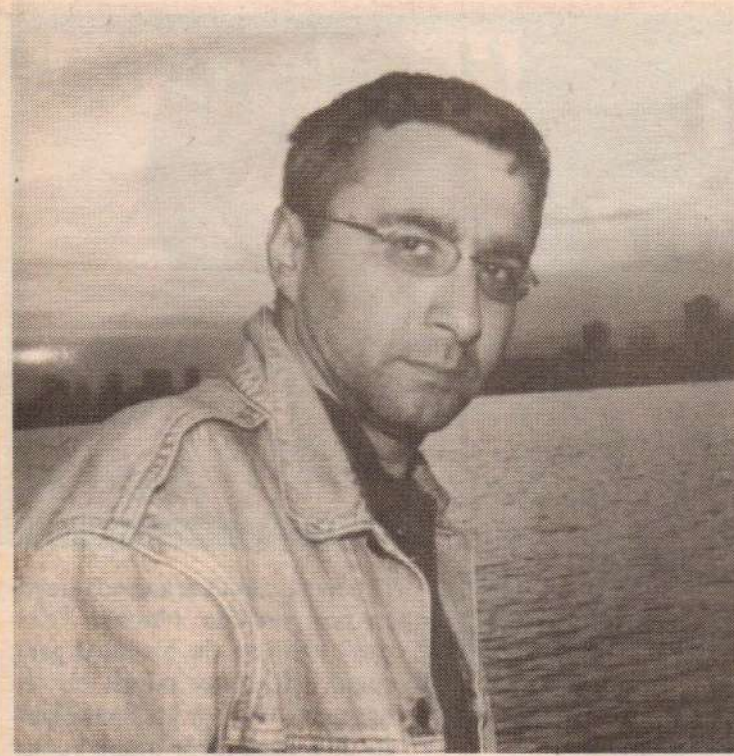
1938 Gölcük doğumlu. Müzik yaşamı epeyce erken başladı. 60'ların hemen başında tanışmış olduğu Norayr Demirci'nin desteği ile müziğe merak sardı. Aralarında Şerif Yüzbaşıoğlu Orkestrası'nın da bulunduğu epeyce orkestra ile çalıştı. Sonraları yalnızca İspanyol müziği söyleyerek bu konuda isim yaptı. İlk plaklarını ise ancak 70'lerin ilk yarısında yapabildi. Kervan Plak'tan çıkan "Kalbimi Kim Çalıyor" adlı plak bunların arasında en çok ilgi göreni oldu. Sözlerini Fecri Ebcioglu'nun yazdığı bu şarkı çok sevildi. Sonraları Bir

Numara'dan çıkan ve Cenk Taşkan'a ait "Kadersiz" ile Selami Şahin'e ait "Sen Mevsimler Gibisin" adlı şarkıların yer aldığı plak ile de epeyce ses getirdi. Ama Salim DüNDAR; en büyük gürültüyü, 1976 yılında Yanki'dan çıkan "Aynalar" adlı plağı ile kopardı. Metin Er-yürek'e ait bu şarkı hala Türk popunun unutulmazları arasında yer almakta. Hak ettiği ilginin küçük bir bölümünü bile olsa görememiş 'has' sanatçılarımızdan biri olan Salim DüNDAR'dan epeydir ses yok.

Ayın 'Aile'si

60'ların ilk yarısı. Ajda Pekkan, Ses'in yarışmasında henüz birinci olmuş. Baba Rıdvan Pekkan, artık kızlarını zaptedemiyor. 'Abla' Ajda bir film setinden diğerine koşuyor, yanında da hep 'küçük kız kardeş' Semiramis. Her Nasıl oluyorsa oluyor, 'Küçük' Semiramis, Fikret Hakan ile bir şeyler, bir şeyler... yapıyor. Pekkan ailesi çalkalanıyor. 'Albay' Rıdvan bir darbe yaparak ailenin yönetimine el koyuyor; iz sürüyor, konuşuyor, korkutuyor. Sonunda "Olmaz" denilen oluyor, Fikret Hakan nikah masasına oturuyor. Rıdvan Bey "Bakıyaptım işte!" der gibi bakarken, Semiramis (burnu henüz ameliyatlı olmasın masasına rağmen) pek mağrur; "Böyle attırırız imzayı adama" bakışı ile bakıyor. Neyse, her şey 'nikah' ile düzeliyor işte. Nikah olunca, ne mahalleli, ne akraba, ne komşu ağzını açmıyor. Onlar da, biz de rahatlıyoruz. Daha ortada Orhan Baba yok ama yetişseydi ta o zamandan söylem şarkısını: "Kaderin böylesine yazıklar olsun..."

Fotograf: Merih Akogul

Genç yaşta yitirdiğimiz değerli karikatürist arkadaşımız Necati Abacı'ya eşi Sabahat Abacı ve met üst'ün yazılarıyla bir merhaba diyoruz.

Necati

SABAHAT ABACI

Yıl 1982-84 olmalı. "Altın Portakal Film Festivali", (Antalya) Meral Kaygun'la birlikte sergi açacak. İstanbul'da onun son hazırlıkları içindeyiz.

Beşiktaş'ta Şahin Kaygun Atölyesi'nde ellerimiz parparça. Tüm sergi işlerini, paspartularını Necati kendi elleriyle hazırlıyor. Ben de onun en büyük hayranı olarak cam ve çerçeve işlerinin temizliğini üstlenmiş durumdayım.

Şahin Kaygun ise paspartulardaki bir mm.lik kaymaları bile fark edip bitmiş çerçeveleri yeniden söktürüyor. Şahin'in kedisi 'Böcekler se-

risi'nin bilmem kaçınıcı orada burada dolaşıp maket bıçağı, temizlik bezlerinin üzerine atlayarak muzluklar yapıyor. (Bu arada Necati kediden çekinir fazla laubali olmak istemezdi. Arada bir Böcek'e "Gel sana kamyon önüne atlayan kedi filminde başrol vereyim" espirileriyle onu kendinden uzaklaştırmaya çalışıyordu.) İşler birer birer büyük bir titizlikle paspartulanıp camları parlatıldıktan sonra çerçeveye yerleştiriliyor. Çerçeveleyen işler kolilere konuyordu. Atölyede, fonda Şahin'in çok değer verdiği müzik setinden Louis Armstrong ve Ella Fitzgerald'ın birlikte

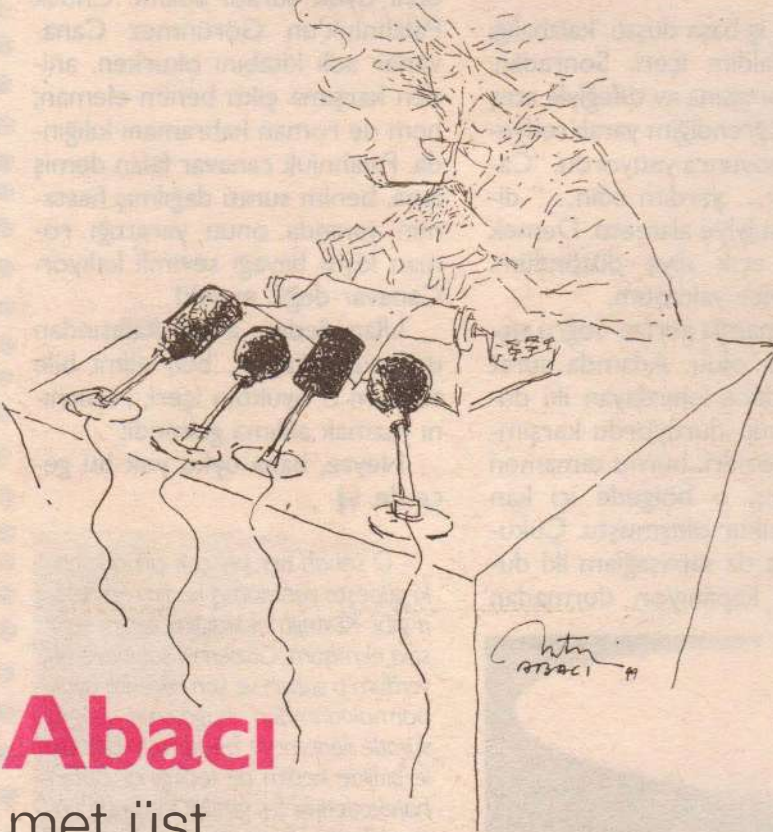
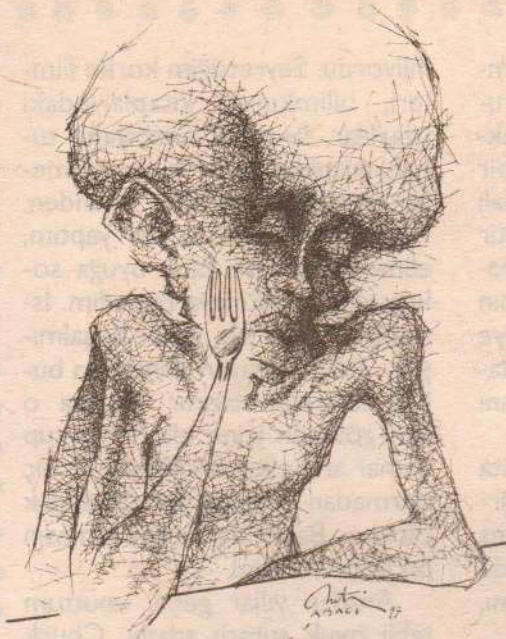

söylediği "Porgy and Bess" operasından "Summer Time" yayılmakta... Tüm işler çerçeveleyip kolilendiğinde müziğin ritmi atölyeye daha bir hakim oluyor. 5-10 dakikalık bel doğrultma operasyonu sırasında fark ediyoruz ki ortalarında Böcek yok. Şahin, Necati ve ben kocaman atölyenin dört bir odasında kedi arama operasyonuna giriyoruz. Kaygılarımız gidecek artıyor çünkü Böcek tüm aramalara rağmen bulunamıyor.

Nice sonra fark ediyoruz ki, kapının önünde Antalya'ya gidecek sergi kolilerinin içinden tırmık sesleri geliyor. Böylece Şahin'in sanatsever kedisi

Böcek, sergi işleriyle birlikte Antalya yolculuğundan son anda kurtuluyor. Necati ise Böcek'in yeniden ortaya çıkmasına ne kadar mutlu oldu bilemeyeceğim. Ben çok şanslı biriyim ki onunla 22 yıl espri denizinde yelken açabildim. O, oğlumun (Alican) ve benim yaşam rengimizdi her anımızı usta bir ressam gibi rengarenk boyar ve en sıkıntılı anımızda bile bizi güldürmeyi başarırdı. O hep bizimle....

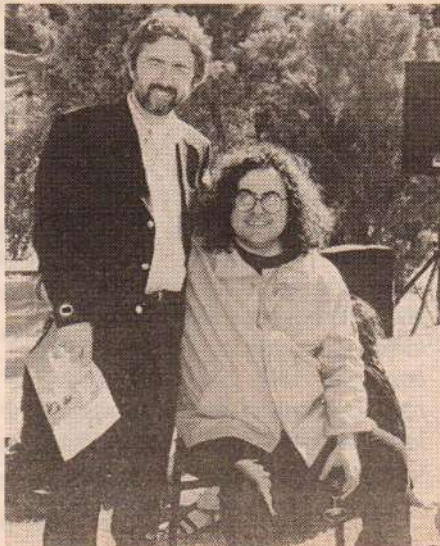

Abacı

met üst

Çarşaf Dergisi'ndeyiz. 15-16 yaşlarındayım, lisedeyim.. Çarşaf'ta birkaç grup yazar-çizer takımı var. Ustalar, genç ustalar, kalfalar, çömezler ve bir de 'sanat karikatürcüleri'.

Sanat karikatürcüleri akşamları geliyor, başkalarının bulduğu esprileri çizip gidiyorlar.

Sevgili Necati de bu sanat karikatürcülerinden. Akşamları geliyor, esprisi başkalarına ait üç beş karikatürü hemen çizip gidiyor. İki türlü çizgisi var Necati'nin, birini yalnız kendisi için kullanıyor. Çarşaf'a bir bakıma piyasa işi çizgisiyle ekmek parası için karikatürler çiziyor.

Uzaktan kesiyoruz birbirimizi. Ben 'balonlu karikatür' seviyorum, o 'balonsuz'. Ama bu Necati Abacı çok hergele birisi. Kendi 'çizgide mizah'ta, akli 'balonlu mizah'ta sanki. O yaşta bana ve çizdiklerime gösterilen ilgiyi, okuyucu mektuplarını görünce çok şaşıyorum. Bir anlam veremiyorum. Sonra sonra çok samimi oluyoruz. Anlatıp anlatıp gülüyoruz. Ben onun anlattıklarını çiz-

mesini istiyorum, çizerse balonlu karikatür olacak. Ama o, 'çizgide mizahçı olacağım diye tutturuyor. Balonlu mizahçı yanını arkadaşlarına, dostlarına saklıyor. Diyorum 'yapma etme Necati, sen de gel bu balonlu mizaha, 'çizgide mizah'ta neşe ne arar'. Nuh diyor, peygamber demiyor. Oysa ikimiz de biliyoruz ki Nuh bir peygamber. Çok üzülüyorum ben. Konuştukça konuştukça bakıyorum o beni 'çizgide mizah'a çekmeye çalışıyor. Bu, frakla güreş tutmak gibi bir şey oluyor, sıkılıyorum ben bundan. Bu konuda birbirimize ilişmeden, birbirimizin çizdiklerini de izleyerek yaşayıp gidiyoruz. Ta ki o melun güne kadar işte.

Güle güle uyu sevgili kardeşim.. Ben herkese anlatıyorum o 'çizgide mizahçı Necati'nin altında ne biçim 'baloncu mizahçı bir Abacı'nın yattığını.. H

MEPHISTO YAYINLARI

Che, Martin Luther King, Victor Jara, Gandhi, Mandela, Allende, Sacco ve Vazetti, Rosenberglar, Baby Sands, Una Bomber... Onlar itiraz eden, rıza göstermeyenlerdir. Yaşadığımız dünyanın büyük bir zindana çevrilmesine karşı reddin gücünü yaratanlardır.

Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir, Mustafa Özenç, Erdal Eren, Remzi Basalak, Castro, Mao, Carlos, Durriti, Ulrike Meinhof, Malcom X, Vera Zasulich... Onlar muazzam bir güce kafa tutan, kural tanımayan, kuralsızlığın manifestosunu yazanlardır.

Kitaplar Çoğaldıkça
Karanlıklar Azalacak!

Muvakkithane Cad. No:15 Kadıköy
0216 414 35 19
0216 414 35 41

Adamda surat yoktu. Sadece kıpırdayan iki dudak konuşup duruyordu karşımda. Alnı, gözleri, burnu

tamamen parçalanmış, o bölgede içi kan dolu bir çukur oluşmuştu. Çukurun altında da sapasağlam iki dudak açılıp kapanıyor, durmadan inliyordu.

İç Dikiş

ALTAY ÖKTEM
altayoktem@yahoo.com

İhtiyarın Hatıra Defteri - 10

Bu kez Hatıra Defteri'nde kim olduğunu, ne zaman doğduğunu, ne iş yaptığını bilmediğim biri var. Hani olur ya, birisi hayatının en zayıf yerinden, küçük bir çatlaktan içeri sızar, iz bırakıp bırakmadığı bile belli olmadan aynı çatlaktan çıkıp gider. Yıllar sonra, en alakasız anda gözünün önünde belirir. Ya da yorgana sarılıp şöyle döne döne uyuduğun bir gece rüyana girer, aniden fırlatıp atar seni yataktan. "Nerden çıktı şimdi bu," dersin. Aslında nerden çıktığı değil, nerden girdiği önemlidir. Soruyu bile yanlış sürdürür adama!

Yıllar önce, acil serviste nöbetçi idim. Sedyedeki hastayı büyük bir hızla müdahale odasına soktular ve aniden ters bir akım başladı. Ters akım meselesi şöyle; hastayla birlikte doktorlar, hemşireler, sağlık memurları fa-

lan da girer müdahale odasına. Bu kez tam tersi oldu; odada kim varsa canhıraş dışarı attı kendini. Hatta sedyeyi ittiren hastabakıcı bile koşar adımlarla dışarı çıktı. Genelde hastanın yakınlarını içeri sokmamaya çalışırız, onlar da doktor, hemşire, artık önlerine kim gelirse çoğu zaman üstüne çullanır, hatta kafa atar, sonunda içeri girmeyi başarırlar. Çoğu zaman da hastaya müdahale ederler. Mesela boğazına bir şey takılıp da nefes alamayan bir hastanın başını avuçlarının arasına alır, "konuş benimle," diye sallamaya başlarlar. Hastanın boynu kırılana dek sürer bu sallama işlemi. Kan kaybindan ölmek üzere olan hastaya serum takmak için iğneyi batırdığı an, "yavaş batırsana ulan,"

diye hemşireye saldırırlar. Hemşire ellerinden kurtulup da serumu takamaz, ya da yediği dayaktan sersemlediği için damarı bir türlü bulamaz. O sırada kanamalı hasta da öbür tarafa geçmiştir çoktan. Yeni ölen birine kalp masajı yapmaya çalışırken "adamin göğsüne ne vuruyorsun," diye saldıran hasta yakınlarından dayak yemeyen acil servis elemanı yoktur neredeyse.

İşte o gün, o kahraman hasta yakınlarından bir tanesi bile girmedi müdahale odasına. Herkes kapıda bekliyor, hasta içeride tek başına... Öldü mü, kaldı mı, belli değil.

Baktım iş başa düştü, kalabalığı yardım, daldım içeri. Sonradan, suratının ortasına av tüfeğiyle ateş edildiğini öğrendiğim yaralı sedyede boylu boyunca yatıyordu. "Canım acıyor... yardım edin..." diye inlemesi iyiye alametti. Demek ki şuuru açık diye düşündüm. Sedyeye iyice yaklaştım.

Yaklaşmamla geriye doğru sıçramam bir oldu. Adamda surat yoktu. Sadece kıpırdayan iki dudak konuşup duruyordu karşımda. Alnı, gözleri, burnu tamamen parçalanmış, o bölgede içi kan dolu bir çukur oluşmuştu. Çukurun altında da sapasağlam iki dudak açılıp kapanıyor, durmadan

inliyordu. Seyrettiğim korku filmleri, bilimkurgu kitaplarındaki uzaylılar, fantastik edebiyatın tuhaf yaratıkları birer birer geçmeye başladı gözlerimin önünden. Kahramanca bir hamle yaptım, elimdeki petleri kanlı oyuya sokup küvete sıkmaya başladım. İstediyim kadar sık, oyuk boşalmıyor. Tabii, kanayan damarları bulup bağlamak lazım. Yiyorsa o kan gölünün içine ellerini sokup damar ara, ellerinin altında da hiç durmadan konuşan bir çift dudak olsun... Başka da bir şey olmasın bu koca suratta!

Aradan yıllar geçti, unuttum tabii oyuk suratlı adamı. Chuck Palahniuk'un Görünmez Canavarlar adlı kitabını okurken, aniden karşıma çıktı benim eleman; hem de roman kahramanı kılığında. Palahniuk canavar falan demiş ama, benim suratı dağılmış hastamın yanında onun yarattığı roman kişisi bayağı sevimli kalıyor. Canavar değil, melek!

Ulan dedim, adam kafasından uydurup yazıyor, ben elimi bile soktum o oyuktan içeri, romanını yazmak aklıma gelmedi!

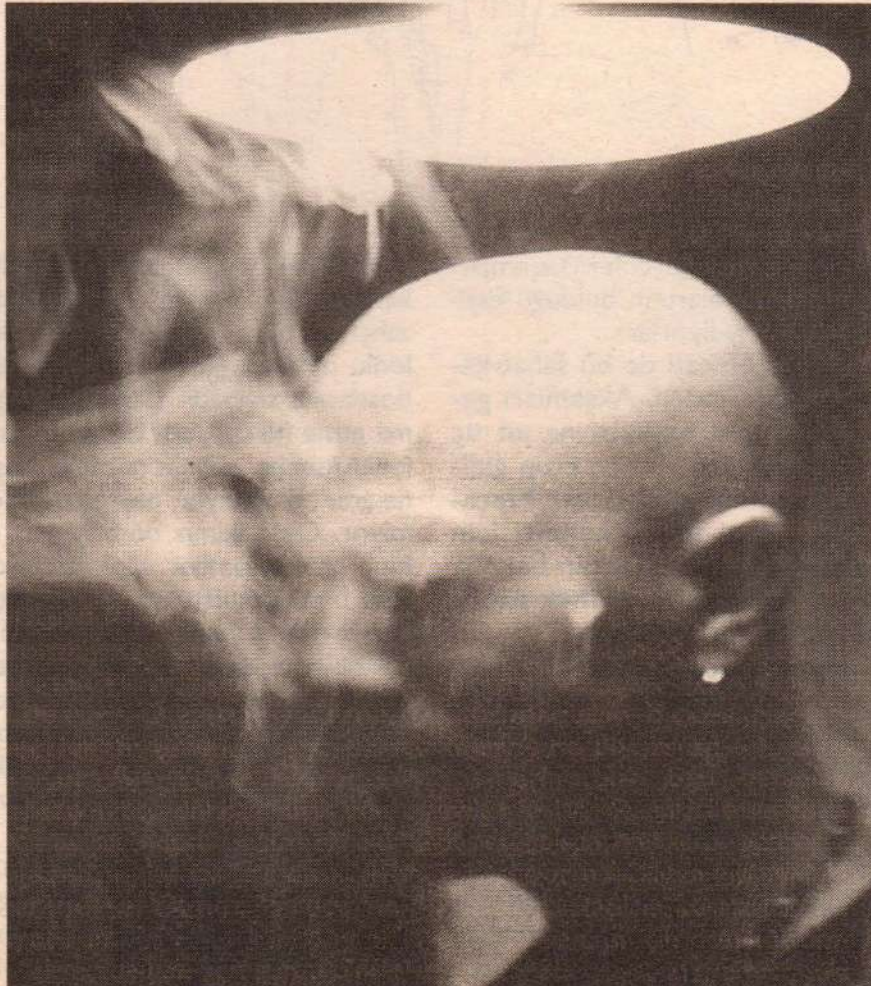
Neyse, bana uyku yok bu gece de. H

O sabah her şey çok çirkindi, tıpkı güneşte yanmamış kadın memeleleri gibi. Kürtajla aldığım cenini sakıya ekmişim. Gözlerimi sabitleyemiyordum o sabah ve son nefesim ayak parmaklarımdan boğazıma doğru süratle ilerlemeye başlamıştı. Benimle birlikte kedim de tedirgindi. Bütün hareketlerimi 31 gizliliği içersinde yapıyordum. Her şey rüyamdaki sırasıyla olmaya devam ediyordu. Kapı çalındığında seri katilin benim için geldiğini biliyordum; içeri girdi ve serçe parmağıyla keserek suyla dolu cam bardağın içine koydu. Parmağı kuzeyi gösteriyordu ve kuzeyden esen sert bir rüzgar kapıdaki travestinin kılannı ereksiyon durumuna geçiriyordu. O sabah her şey çok çirkindi.

Şule Er

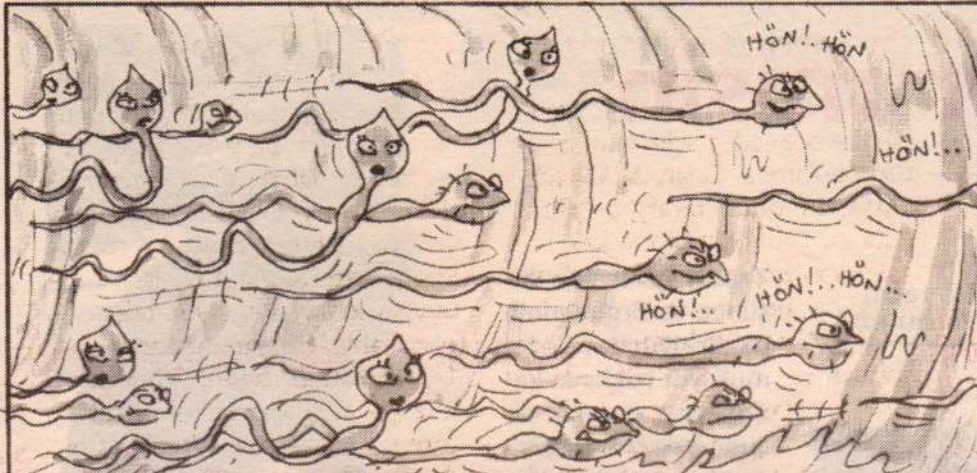
Sabah saatin alamından önce uyandı. Uzun, simsiyah kirpikli gözkapaklarını yavaşça kaldırdı. Öyle yavaş ki, sanki kirpikler ağırlık yapıyordu incecik deriye. Sabahın gördüğü ilk manzarası süt beyaz, sonsuz gibi gözüken bir boşluktu; tavan. Güne başlarken görülebilecek en beyaz, en boş, en can sıkıcı, en sıradan manzaraydı. Uyanmanın verdiği tatlı sarhoşlukla esneme isteğine karşılık verdi. Gün şimdiden sıkıcıydı.

Damla Özakay

Geçtiğim yerlere sözcüklerimi bırakıyorum dönüş yolunu bulabilmek için. Dönerken topluyorum onları, başladığım yere geldiğimde cümlelerim oluyor. Bazen dilimin kemliği kınıyor her şeyi söylüyorum. Yerli yersiz konuşuyorsun diyorlar, öyledir, her dilde küfredibilirim diyorum, yine kızıyorlar, hep kızıyorlar... Aklımı elime alıp oynamayı seviyorum, kelimeleri kalemimin ucunda hoplatmayı seviyorum, ne var sanki bunda, sözlerimi bir tek kendime karşı kullandım onlarla hiç cinayet işlemedim, tek leşim benim, üzüliyorum kelimelerime; hak ettikleri karşılıkları alamıyorlar. Radiodan eşliğinde sevgilim mi diyorum sevgilime, olur şu şarkıda orgazm olacağına bahse girerim demiyor. Oysa o seni aram dediğinde ben çükün mahkum diyorum biraz. Almadovarlık hayata saygısızlık sayılmaz. Kelimelerimi domino taşları gibi dizip sonra bir tekmeyle düzensiz bir şekilde yıkarım. Bir de böyle oluşur cümlelerim. Düzene yer yoktur hiç dünyamda. Biraz Özgürlük hayata saygısızlık sayılmaz.

Meleklerin Düş Yaşamı

Bize genellikle reus görüklü; şehir kanalizasyonlarında bile yolunda tükenmek, kirliliğe karşı kuruyup gitmek ya da plastik tırtırlara aktarılacak ölmekten en onurlusu ikinci bir bünyede yol almak.

Her spermatozoit'e nasip olmazmış... Bu aşamada cinsiyetini den sıratmak için kafam karışık olsada, erkek bünyesinin dişiyle dökmek için yarattığı ve ortama fırlattığı bir..bir..

Nane olarak 'erkek döl hücresi' olduğumu söyleyebilirim... Ancak ılık ortamda yapılan bu kalabalık yolculuk bana hareket kabiliyeti açısından seçe-

bilirdim kadıyla iki farklı grup olduğumuzu gösterdi... Benim gibilerden farklı olarak ikinci bir bilinmeyen(y)

kromozom taşıyan diğerlerinin erkek cinsi, tek bilinmeyen (ama double) X kromozom

taşıyan benim gibilerin dışı cınsı devam ettirmek gibi bir işlevimiz olduğunu anladım. Ayrıca denklemlere olan merakım sayesinde $22 + X + Y \rightarrow Y = \text{hız} + \text{kil}^2$ ve $22 + X + X \rightarrow X = (\text{sabır} + \text{sebat}) : \text{uyum}$ sonucuna ulaştım.

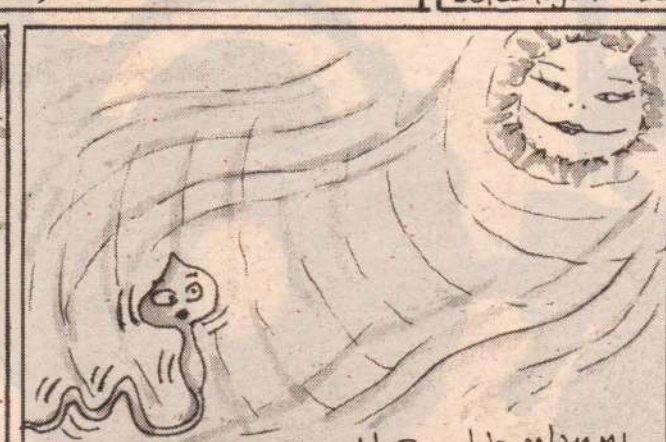
X'in formülü biraz keyfini kaçınsada, hızlı yaşayıp bir saat içinde ölen ama cesetleri yhe de bi boka bırakmayan erkek spermatozoitler

gitmiş, sonunda ortam bize kalmıştı... Biz biraz daha yaşayacaklık (3 gün) kenarda oturup bekle-

yerek yaşamaya ne kadar "yasam" derise iste... yaklaşık iki gün sonra, pinekleyerek ölmekten mi korktum, bir kuvvet mi beni celetli yok-

-sa X'e yüklemeyi unuttuğum bir anlam mı bunu yaptı bilmiyorum ama hareket ettim... ve işerine asılan tanelerin birinde o'nu gördüm. Sonra onun kucagında "bir bilinmeyenli denklemin" bilinmeyen üyesi olarak hayata bir soru işareti bıraktım...

Not: Bir Sinekologun AÇIKLAMALARINDAN YARARLANILMIŞTIR.

Not: Bir Sinekologun AÇIKLAMALARINDAN YARARLANILMIŞTIR.

Hikayemi Dinler misin

PANTER EMEL

Oya Erdik ve üç arkadaşı Acil Yardım adlı bir vakıf kurmak amacıyla Çatalca'da aldıkları yedi dönümlük araziye buraya bağışladılar. Vakfın tüzüğünde yardıma muhtaç canlıları ayırmadan yardım etmek var.

Vakfın merkezi aynı zamanda Oya Erdik'in müstakil evi. Sokakta kaza geçirmiş kör, topal kedileri Veteriner Hekim Hasan Çalık'a tedavi ettirip iyileşince isteyenlere yuvalandırıyor. Vakfın yardım ettiği insanlardan birisi, kendisine yapılan yardım kesilince Belediye'ye hayvanları şikâyet ediyor. Belediye de, komşulardan hiç şikâyet olmadığı, şikâyetçi kişi çok ayrı bir muhitte oturduğu halde gelip ceza kesiyor. Kendisini de ölümle tehdit eden bu kişiyi savcılığa veren Oya Erdik, havale dilekçesini karakola götürdüğünde polis memuru Kadir (karakolun ismini vermiyorum, maksat kişinin kendi değil zihniyeti) "işimiz, gücümüz

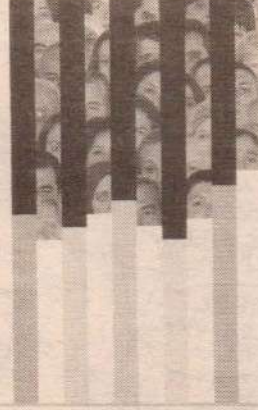
var kedi, köpekle mi uğraşmaz" diyor. Halbuki görevi bu, çünkü evrak savcılıktan havaale. Böyle diyen polis memurunun "iş gücü" var, ancak bağlı olduğu İçişleri Bakanı Sayın Abdülkadir Aksu'nun hiç işi yok ki tam da bu günlerde bir genelge yayınladı; bütün illerin valiliklerine. Hayvanların öldürülmemesi, bakımları için ödenek ayrılması vs. istiyor. Teşekkürler sayın Bakan, umarız size bağlı birimler de yaşam hakkına gösterdiğiniz saygıyı algılayabilirler.

İnsan Şovenizmi

"İnsan haklarının güvenceye alınması, özgürlüğe, eşitliğe ve refaha doğru sonsuz bir uğraş..."

Hikâyemi dinler misin?

TANIKLIKLA
TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARI
VE SİYİL TOPLUM

Yaşam hakkının, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün, özel mülkiyet hakkının kazanılması önemli ölçüde başarılıncaya, gündeme -çevre hakkı, bilgi edinme hakkı, yaya hakkı gibi- ikinci, üçüncü kuşak haklar geliyor" Bu paragraf "Hikâyemi Dinler misin?" sergisi ve "Önce İnsan!" belgeseli adlı broşürden alınma.

Proje, Tarih Vakfı'nın yürütücülüğünde yedi ay süreyle yirmi ilimizi dolaşacak ve kırk dakikalık "Önce İnsan!" belgeseli buralarda gösterilecek. Filmi Can Dündar çekmiş. Ayrıca bu projeye Avrupa Komisyonu'nun büyük maddi desteğinin yanısıra Başbakan Yardımcısı Abdullah Gül ile yüzlerce

kişi ve kurum emek vermiş. Sergi kapsamında bir fuarda gösterilen "Önce İnsan!" belgeselini protesto ettim. Orada bulunan sorumlular bana sürekli bir şeyler anlatmaya çalışıyor, ne yazık ki itirazımı anlamaya çaba göstermiyorlardı. Ben projedeki onca kişinin aklına gelmediği ya da öyle şartlandıkları için düşünmedikleri "Önce İnsan!" sözünün çağrıştırdığı hiyerarşiye karşıydım. H

yüksek acılı hemoroid hastaları lokalinde sandalye yok
kadınlı erkekli bu topluluğun toplanmalarına sebep
kıçlarındaki basur memeleri
oturmuyorlar, çünkü acıyor
gülemiyorlar, yellenemiyorlar
yollanıp yürüyemiyorlar
acı dolu gözlerle
birbirlerinin gözlerinin içine bakıp duruyorlar
ve ayakta duruyorlar
terapinin ilerleyen dakikalarında yorgunluk başlıyor
sonra lokalin adı değişiyor
varis sahibi yüksek acılı hemoroid hastaları lokali
onların amacı AB'ye girmek
ve orası
ALABİLDİĞİNE BOLLUK...

Ali Gün Yıldırım

Sakın bu kitabı bir solukta okumaya kalkmayın!

2003 Sait Faik Hikâye Armağanı sahibi Başar Başarır'ın yeni kitabı yine birbirinden çarpıcı öyküler içeriyor. *Çıktığınız Hevesle İniniz*, adından başlayarak bir yolculuk sunuyor okuyuculara, öykülerin arasına başka başka sürprizlerin sığıdığı bir yolculuk! Size de bavulunuzu toplayıp, bu coşku dolu geziye katılmak düşünüyor. Edebiyat meraklılarının bu benzersiz deneyimi paylaşmak isteyeceklerine şüphe yok. Ama bizden uyarması, sakın bu kitabı bir solukta okumaya kalkmayın! Çünkü yazarı başka bir yol gösteriyor. Neşeyle hüznü tam kıvamında birleştiren bir yol...

Hapların kiralı, bence halâ potasyum siyanid kapsülü. Ağzına koyup da ısırдын mı, uzatmadan, laga-lugasız götürüyor. Hitler'i, Eva Braun'u, Göbbels'i gittikleri yere bu hap yolcu etmiş; Göbbels'in karısı altı çocuklarını bu hapla öpe okşaya öldürmüş. İşte o hap, inanır mısınız, halâ gözde: Tamil gerillaları da çocuk savaşçılarını savaşa öpe okşaya, ellerine silâh verip, boyunlarına da bir potasyum siyanid kapsülü asarak yolluyorlarmış.

Haptı, Ottu, Tozdu, Anzarottu... Daha da Neler

MUSTAFA ZİYALAN

Kapıp koyvermeyi pek bilemeye-nin içmeye, içkiye bayılması da pek beklenmez. İllâ da rakıdan ya da biradan (hele o alkollü-gazlı su-yu andıran Budweiser benzeri bi-ralardan) söz etmiyoruz diyelim. Haydi adları bile iç gıcıklayıcı kok-teylleri ("Tüylü Göbek", "Plâjda Seks", "Duvara yaslanmış, ağır, yağ gibi muamele"), özel-güzel, uçar-kaçar, entel-dantel içkileri de bir yana bırakalım. Böyle iki arada, bir derede kalıp örneğin Amerikan si-nemasına yaklaşıncı bu kez de is-ter istemez viskiye yaklaşıyoruz. Haydi hayırlısı...

Cellâtlar da ölü: Vahşi Çete

İçmeyi erkekliğin ölçüğü ya da gereği gibi görüyorsanız, gördüğüm kovboy (western) filmlerinin en iyilerinden biri olan, Sam Peckinpah'ın Vahşi Çete'si (Wild Bunch) tam size göre bir film olabilir. Az gi-yinik hatunlarla içkili banyo sefalari, içki şişesi çevresinde buluşma, ar-kadaşlık tazeleme sahneleri bu fil-min olmazsa olmaz öğeleri, çünkü film düpedüz erkeklik, daha doğru-su erkekliğin zamanı dolmuş, ha-yatla bağdaşmayan bir biçimi üzeri-ne. Önce bir bankayı soyan bir avuç haydut, sonra Meksika Devri-mi'ne yardım ediyor, en sonunda

da Meksikalı bir generalin tutsak ettiği bir arkadaşlarını kurtarmak için, bile bile ölümüne bir girişimde bulunuyorlar; sanırım kendileri de seziyor artık çağlarının geçtiğini. Kurşun yağmurları altında, param-parça olarak ölüyorlar. (Ah o kurşun yağmurları! Şemsiye de kurtar-maz kimseyi! Bak bu da başka bir yazının konusu olabilir...) O sahne-ler filmin gösterime çıktığı sıralarda bayağı aşırı sayılmıştı; şimdiyse kişi-ye şiddeti yaşatmaktan çok şiddet tüketiminin başka tür bir çeşnisi oluyorlar bence. Erkekliği abartarak, artık komikliğe vurarak eleştir-mek olası belki; ama şiddeti abartarak, daha sürekli, daha yeğin, daha kanlı yaparak eleştirmek pek olası görünmüyor bana.

İçkiden başka şeylere geçecek olursam, "Easy Rider" gibi babalar bir yana, daha yenilerden örneğin "Büyük Lebowsky"yi (The Big Lebowski) bir tür marijuna filmi gibi seyretmek olası bence. Doğrusu ya, Jeff Bridges'in canlandığı o korkunç kafadan adamın uzun yıl-lar cıgaralık çekmeden o hale gel-diğini düşünemem çok güç...

Buradan daha ağır bir yerlere gidecek olursam, Jim Jarmusch'un kimi filmlerinde bir tür eroin kafa-

Dikilmeler, bakışmalar, dikilmeler: Cennetten de Garip

Kubura giriş, kuburdan çıkış: Trainspotting

sının dışı vurumunu gördüğümü söyleyebilirim. Örneğin, "Cennet-ten de Garip"e (Stranger Than Pa-radise) ya da daha yenilerden "Ölü Adam"a (Dead Man) nasıl bakmalı? Gölgelemin de ışıkların da her an zı-vanadan çıktı çıkacak gibi durduğu, düşsü, siyah beyaz filmler...

Ölmüşüm haberim yok: Ölü Adam

Haydi, "Cennetten de Garip"te duygusal olarak ne durumda olduk-ları pek anlaşılmayan, bilmecemsi birkaç kişi etrafta dikiliyor, yola dü-şüyor, falan (bu arada bunlardan bi-ri müthiş saksafoncu John Lurie!); "Ölü Adam", (buna anlatmak dene-bilirse) Johnny Depp'in canlandırdığı bir silahşörün öldükten sonra kı-zılderili aleminde yaptığı yolculuğu anlatıyor, iyi mi? Yolculuğun böyle-sine ayığı mayığı bırak, canlıyken bi-le katlanmak kolay olmaz herhalde!

Beyazı çakıp şimşek çaktıran tanrı: Killing Zoe

Kuyrukta kafayı yiyenler: Killing Zoe

Eroin denince bir de "Killing Zoe" filminde beyazlarını tam da banka soygunu öncesinde çakan o süper zekâlı soyguncuları, onlar-dan birinin bir varsanısının üstü-müze nasıl gerçek gibi atıldığını dü-şünmeden edemem: Adam bodru-mun öteki ucundan bize doğru gel-irken parmaklarını şaklatır, boş-lukta bir alev in parlamasına yol açar! Küçük bir tanrı gibi!

Güzeller de bunılır: Basketbol Günceleri

Bağımlıların bağımlılıkları çev-resinde gitgide daralan yaşamları-nı konu eden filmler de başlı başı-na bir tür oluşturuyor neredeyse: Ozan Jim Carroll'un yaşamından esinlenen, New York'lu güzel gençlerin yaşamlarından kesitler veren "Basketbol Günceleri" (Basketball Diaries), yine (neden-se?) New York'lu bir gencin an-

Aile boyu hıçkılık:
Bir Düşe Ağıt

Uçtu uçtu:
Sabit Gece Yarısı

Gecenin karartamadığı aşklar:
İğne Parkta Panik

nesininkiyle sidik yarıştıran hıçkılığını anlatan "Bir Düşe Ağıt" (Requiem for a Dream), iki arkadaşın müthiş bir sahnede kokain çekip çekip kendilerini yarı tamamlanmış bir gökdelenin saydam duvarlarına doğru fırlattıkları "Sabit Gece Yarısı" (Permanent Midnight), kendinden geçmiş biri yerde sürüklenirken duyulan Lou Reed'in şarkısıyla anımsadığım "Trainspotting": "Ammma kıyak bir gün; neredeyse başka, bambaşka, iyi biri olduğumu sandım..." Ama bu öbekte favorim: İğne Parkta Panik (Panic in Needle Park) ... Al Pacino'nun 24 ayar oyuncu olduğu dönemlerinden, beyaza da, ota da beterine de göğüs geren gönülleri anlatan, karanlığıyla ışıltıyan bir film...

Acayip gizli kadın ajan:
Modesty Blaise

En son uzay modası:
Barbarella

Aslan sütüydü, ottu, beyazdı derken, o aradan hıplara geçebilirim belki. Örneğin, (Monica Vitti'nin oynadığı) Modesty Blaise'in ya da (Jane Fonda'nın oynadığı) Barbarella'nın "extasy"den önce yapılmış extasy filmleri olduğunu düşünmemem olası değil. Filmlerdeki vahşi parti havasına, renklere, ışıklara, herkesin birbiriyle kaynaşmak, birbirine dokunmak yolunda duyduğu dayanılmaz eğilime bir bakın! O kadar 70'lere özgü, o denli "retro" ki, extasy çağında ister istemez çağdaş!

Evrenin hıplı yuttuğu:
Final Fantasy

Ama illâ da daha çağdaş bir örnek dersanız, ışıktan çok, üstlerine dayatılan karanlık renk paletine kimileyin baş kaldıran renkleriyle, dantelimsi hacimleriyle "Final Fantasy: The Spirits Within" filmini anabilirim. Filmin en önemli teknik

Hıçbi şeyim almıyor:
Değişmiş Durumlar

özelliği, bilgisayarla yapılmış ama gerçeğe tedirgin edecek ölçüde yakın bir canlandırma sinemasıyla, canlı oyunculara gerek duymayacak bir sinemayı haberlemesiydi bence. Filmdeki mekânlar, hacimler, hayaletler hakçası gerçekten de kendi filmlerini hakediyorlardı...

LSD, mantar benzeri hallusinojeniklere özgü film denince, kitabına göre azıcık cılız kaçan özel efektleriyle bile unutamadığım "Değişmiş Durumlar" (Altered States) gelir aklıma: Bir bilim adamı hallusinojenikleri yalıtım tanklarıyla birlikte kullanarak bir tür tek hücreli azmana dönüşür! "Tek hücreli azman nasıl olur?" diyorsanız, üzümü yiyin, bağıını sormayın!

Sen mi çok kaçırdın, yoksa ben mi?
Çıplak Şölen

Çıplak Şölen'i de (Naked Lunch) bir hallusinojenik filmi olarak anabilirim. Filmin (kaynak kitabın yazarı William Burroughs'a çok benzeyen) baş kişisi daha filmin başlarında böcek öldürücü bir toza bağımlılık geliştirir, sonra da (Burroughs'un gerçek yaşamında yaptığı gibi) karısıyla Wilhelm Tell'cilik oynarken kadıncağızı alnından zimbalar. Tam "mıçtı William bez getir!" derken, adamın yazı makinası kınkanatlı bir böceğe dönüşür, yaşamını gitgide insan boyunda, konuşan, böceğimsi yaratıklar kaplar. Başına gelenler artık hapisten de idamdan da beş beter olabilir!

Bir şizofrenin kızına ulaşma çabasından sözeden "Clean Shaven"i ya da ölüme muhtemel kurbanlarından çok daha yakın bir tür deli-

Sıkıntıdan öldüren tetikçiler:
Illtown

Şimdi hangisini yutsam?
Eczane Kovboyu

kanlı kabadayının yaşamından irkiltici bir kesit veren "Illtown"ı da neredeyse donup kalmaya giden bir yavaşlamanın, bir tür ketamine (special K) ya da melek tozunun (PCP, Angel Dust) kimi yanlarına ilişkin filmler olarak anabilirim belki. Ketamin'in aslında bir hayvan (at!) uyuşturucusu olduğu düşünülürse, bunda şaşılacak pek de bir şey yok!

Ama hap denildi mi, Eczane Kovboyu'nu (Drugstore Cowboy) anmadan hiç olmaz. Yaşamları hap eksenli bir grup gencin yaşamları, ya da yaşamlarından haptan hapa ne kaldıysa o...

Gelgelelim, hapların kralı, ben-ce hâlâ potasyum siyanid kapsülü. Ağzına koyup da ısırın mı, uzatmadan, laga-lugasız götürüyor. Hitler'i, Eva Braun'u, Göbbels'i git tikleri yere bu hap yolcu etmiş; Göbbels'in karısı altı çocuklarını bu hapla öpe okşaya öldürmüş. (En büyük çocuğuyla boğuşmak zorunda kalmış, ama boğuşmayı yine çocuk kaybetmiş...) İşte o hap, inanır mısınız, halâ gözde: Tamil gerillaları da çocuk savaşçılarını savaşa öpe okşaya, ellerine silâh verip, boyunlarına da bir potasyum siyanid kapsülü asarak yolluyorlarmış.

Yuh! Sıfır numara Nazi annelerle yüz numara naziği gerillaların buluşması böyle oluyormuş demek! İşte bu kadarı yine sinemayı yaya bırakır; insanı içkinin, otun, tozun, hapın ferishtahından yine buz gibi soğutur... H

Savaşçı kız ve intihar kapsülü

Cezaevlerindeki F Tipi uygulamalarını protesto amacıyla siyasi mâhkumlar tarafından başlatılan süresiz açlık grevinin altmışıncı günüydü 19 Aralık 2000. Sabah 05:00 sularında yirmi bir hapishaneye adı "Hayata Dönüş" olan bir operasyon düzenlendi. O tarihten bugüne kadar bu operasyonda ve ölüm orucunda ölen insan sayısı 117'yi buldu. Operasyon sırasında cezaevinde bulunan ve bugün çoğu Wernicke - Korsakoff teşhisiyle dışarı çıkmış olan 'tutuklularla' ve dışarıda onlarla birlikte 'başka bir dünya'yı kurmaya çalışanlarla Sinan Sülün ve Emrah Serbes konuştu.

Dikdörtgen Gökyüzünün Mahkumları

Melek Tukur

Ümraniye Cezaevi

• İnsanlar bizleri unuttu mu? Doğrudur unuttu. Ama insanlar artık neyi hatırlıyorlar ki; biraz evvel akşam yemeğinde iki tas çorbaya talim etmiştir, ama hemen sonra kafasını televizyona çevirip zenginlerin neler yediğini seyretmiştir. Unutkanlıkları sadece cezaevinde yaşananlarla ilgili değil ki, tüm yaşamları için aynı şey geçerli.

• Biz hiçbir zaman yaşama bağlılığımızı yitirmedik. Bunun en güzel örneği de, bir arkadaşımızın operasyon sırasında yerlerde sürüklenirken üzerine bulaşan toprakları bir kasede toplaması, limon çekirdeği ekmesi ve hücresinde limon ağacı yetiştirmesidir.

• Biz hiçbir zaman yaşama bağlılığımızı yitirmedik. Bunun en güzel örneği de, bir arkadaşımızın operasyon sırasında yerlerde sürüklenirken üzerine bulaşan toprakları bir kasede toplaması, limon çekirdeği ekmesi ve hücresinde limon ağacı yetiştirmesidir.

Cumhur Bircan

Çankırı Cezaevi

• Hücrede üç kişiydik. Aylarca sohbet ettik. Birbirimize hayatımızı anlatıp durduk. Hayatımızdaki bütün doğruları konuştuk, bir yerden sonra her şey bitti, doğrular da bitti. Hücrede bir suskunluk oldu. Bir arkadaş dedi ki; bari birbirimize yalan söylemeye başlayalım, yalan da bitsin!

• Yedi ay tek başıma kaldım. Sonra yanıma bir arkadaş verdiler. Son dönemde üç kişi kaldık. İçeride sabah akşam dilekçe yazmaya zorlanıyorduk. Musluğun başı çıkıyor, dilekçe yaz! Ampul patlıyor, dilekçe yaz! Hatta dilekçeye cevap verilmesi için bile dilekçe istiyorlardı.

• Duvarları özellikle beyaza boyuyorlar. Sürekli kısa mesafeye baktığımızdan ötürü gözümüz bozulsun diye. Yüksek sesle konuşmak, slogan atmak, türkü söylemek yasak.

• Çıkmadan birkaç gün önce, tecridi daha da arttırabilmek için her tarafa dikenli tel çektiler. Yani yirmi yıldır gökyüzünü dikdörtgen görüyordum, şimdi o dikdörtgeni daha da daralttılar. Yukarıdan güneş vurduğunda, o tellerin gölgesi gözüne batıyor sanki.

• Hücrede uzun süre kaldığımda, her günün aynı geçtiğinden, bir konu üstünde yoğunlaşamıyorsun. Düşünce ve duygu dünyanın köreliyor, dikkatin çok çabuk dağılıyor. Çünkü anılarında, hafızada insan unsuru kalmıyor. Kulaklarda çınlama, gözlerde yanma gibi belirtiler oluyor.

Mustafa Yaşar

Gebze Cezaevi

• Operasyondan sonra hep katliam, hem de tecrit edilmeye karşı ölüm orucuna başladık. İlk ölüm orucuna başladığımda, yüz gün sürdü. İkinci ölüm orucuna başladığımda ise ikiyüzelli gün sürdü. İkiyüzellinci günde adli tıp Wernicke Korsakoff teşhisi koydu ve tedavisi içeride yapılamaz, dışarıda yapılması gerekiyor nedeniyle tahliye oldum.

• Ölüm orucuna başladığımda 60 kilo civarındaydım, tahliye olduğumda ise 26 kiloydum. Dışarıya çıktığımda hafıza sorunun çok ciddiye. Bir çok insanı hatırlayamadım, tanıyamadım. İnsanlarla bir yerlerde tanışıyordum ama, daha sonra hatırlayamıyordum. Sürekli tanıştığım insanlarla yeniden tanışıyordum.

• Tüm yaşadıklarım rağmen iyi ki bu dünyada yaşıyorum ve iyi ki bu dünya içerisinde yer almışım.

• Cezaevinden çıktıktan sonra Nurgül'le evlendik. Evlendikten sonra bir gece polisler evimize geldi ve eşimi 'cezan bitmemiş daha yatman gerekiyor' diyerek hapishaneye gö-

türdüler. On bir ay yattı ve on gün önce dışarı çıktı. Karım cezaevine girdiği için düğün yapamamıştık, ya-kın bir zamanda yapacağız ve tüm Hayvan çalışanlarını ve okurlarını düğünüme beklerim.

Nurgül Elveren

Yaşar

Adana Cezaevi

• Onca sene yattıktan sonra dışarıya çıkınca hayata alışmakta zorluk çekiyorsun.

• Doktorların söylediğine göre dışarıya tam anlamıyla alışabilmek için en az beş yıl geçmesi gerekiyor.

• Bocalıyorsun, şaşırıyorsun, ne yapacağını, nasıl davranacağını, insanlarla nasıl konuşacağını bilemiyorsun. Sinemaya gitmek istiyorsun, bir yerlerde oturup bir şeyler içmek istiyorsun parasal anlamda sıkışıyorsun. Bazen cezaevinde daha rahat olduğumuzu düşünüyorum.

• Kendini dışarıda çok yalnız hissediyorsun. Sokaklarda başıboş dolaşmak, yoldan geçen hiç tanımadığın insanlara tanışıp, onlarla saatlerce oturup onlarca şeyden konuşmak istiyorsun.

Ali Sinan Çağlar

Çankırı Cezaevi

• Operasyona "Hayata Dönüş", ismi verildiğini hastanede öğrendik. Tabi güldük içimizden. Bir hafta hastanede kaldığımız için gazeteleri takip etme şansımız oldu. Hikmet Sami Türk, ölen insanların sayısını kastederek, daha fazlasını bekliyorduk yönünde bir açıklama yaptı. Yani yüz tane insanı öldürmeyi göze almıştık gibi bir laf.

• 19 Aralık 2000'de tahliye oldum, 19 Aralık

2003'te tahliye oldum. Gazetecilere yazdığımız mektupların çoğu, mektup okuma komisyonuna takıldı. Ailemize yazdığımız mektupları bile göndere-medik. Berbere çıkmak için bile dilekçe yazıyorduk.

• Haftada 1 saat 15 dakika görüş hakkı var. Bunun 15 dakikası git gelle geçiyor. Bir aile her hafta görüşe gelse, yılda 52 saat eder. 2 gün artı dört saat. İşte tecritin özeti. Görüşte her şey dinleniyor zaten. Eşinle özel bir şey konuşmama inkan yok. Orada insanın değeri yok, sen sadece bir sayısın artık.

Tahliye olmuş isimsiz bir Wernicke Korsakoff hastası Uşak Cezaevi

• Bizim hapishanedeki yaşamımız dışarıdan çok daha iyiydi. İçerideyken her şeyimizi paylaşırdık. Birbirimizin için kendimizi feda edebilirdik. Dışarıda insanlar para için birbirini satıyor, herkes ikiyüzlü.

• Hayat ve insanlar bana şu haliyle çok anlamsız geliyor. İnsanlar basit gündemlerle, basit olaylarla hapaşmış beyinleriyle günlerini geçiriyorlar. Onlar için kendilerini feda eden insanlardan bi haber olarak, umursamayarak yaşamlarını devam ediyorlar.

• % 80 göremiyorum. Geçmiş tam hatırlamakta çok zorluk çekiyorum.

• 240 gün ölüm orucuna devam ettim. Sadece şeker ve su alıyordum. Bir süre sonra korkunç derecede başağrısı, B1 vitamini eksikliğinden hareketlerim zayıflama ve ayaklarımda dayanılmaz ağrılar başladı. Bir süre sonra ise rüyalarla gerçeği birbirine karıştırmaya başladım.

• Bir gün geldiler, Wernicke Korsakoff teşhisiyle tahliye oldun dediler, dışarı attılar. Altı aylık uzatma raporlarıyla dışarı çıktım. Her altı ay hastalığımızın devam ettiğine dair rapor almak zorundayız. Eğer böyle bir rapor verilmezse tekrar içeri gireceğiz.

Dayanışma Ağı Girişimi Nuran Ulutaş Çetin Durukanoğlu

N: F tipi sürecinde İnsan Hakları Vakfı, TOHAV, Tabibler Odası gibi birçok grup kendi çalışma alanları dahilinde birçok çalışma yaptı. Ama zamanla F tipleri ve ölüm oruçları sıcaklığını kaybetmeye gündemden düşmeye başladı. Biz de arkadaş çevremizde bu durum için ne yapabiliriz diye konuşuyorduk. Sonradan 'Böyle konuşmakla olmayacak somut bir adım atalım' dedik. Bir toplantı yaptık ve hepimiz o

toplantıda neler yapılabileceğini konuştuk. Burada çalışanların hepsi ayrı ayrı işlerde çalışıyor ama hepsi F tipi sürecini bir şekilde yaşamış insanlar. Dayanışma Ağı'nın kısaca temeli böyle atıldı diyebilirim.

Ç: İlk toplantıda on kişiydik. Şimdi ise elli kişiyiz. Ölüm orucuna katılmış insanlara ulaşmaya çalıştık. Şimdilik kırk kişiye keder ulaştık.

N: Hedefimiz; ulaşabildiğimiz kadar cezaevinden çıkmış daha fazla insana ulaşmak ve onları Dayanışma Ağı'na katarak hep birlikte yaşamın içinde var olmak. Çünkü insanlar cezaevlerinden çıktıklarında yalnız kaldıklarını hissediyorlardı. Bu insanlar için bir telefon edip hatırlarını sormak bile onları çok mutlu ediyordu.

Ç: Adada yaşayan bir öğretmen arkadaşımız bizim yaptığımız çalışma-

dan haberdar olup bizi aradı. Hafta sonu bizleri evine davet etti. Hep beraber vapura bindik ve çok güzel bir vapur seyahati yaptık. Hatta içimizdeki cezaevinden çıkan bazı arkadaşlarımız hayatlarında ilk defa denizi gördüler. Vapurdan indiğimizde öğretmen arkadaşımız adada yaşayan diğer arkadaşlarıyla

Wernicke Korsakoff Nedir?

Wernicke-Korsakoff uzun süreli açlık durumlarında, B1 vitamini eksikliğinde, beynin belli fonksiyonların tahribiyle ortaya çıkar. Hastalık farklı şekillerde etkiler gösterir; Yemek yiyemez; çünkü domatesler ona kömür gibi gözüktür. İnsanları fare renginde görebilir. Rüyaları bile renksizleşir. Hareketli bir cismi belli aralarla gözden kaybeder; caddede karşıya geçerken otomobil altında kalabilir; çünkü otomobili bir uzaktayken, bir de yanı başına gelince görmüştür. Çay bardağını taşıır; çünkü çayın yüksekliğini izleyemez. Söz anlama, doğru sözcük seçme ve sözcük sırasını doğru sıralama bozulmuştur. Bazı durumlarda hasta okuduğunu anlayamaz. Zaman, mekan ve yön duyularının yitiminde bir hasta kendini yirmi yıl öncesinde, başka bir şehirde veya mekanda zannedebilir. Örneğin yaşlı bir hanım, genç bir kız gibi giyinip davranabilir. WKS hastalarının tamamen iyileşmesi imkansızdır ve büyük bir bölümünde hastalık şiddeti, yaşamlarını sürdürmek için yardıma ihtiyaç duyar düzeydedir.

birlikte bizi ellerinde çiçeklerle karşıladı. İnanın hiç kimse böyle bir şey beklemiyordu ve herkes inanılmaz derecede mutlu oldu. Bunun dışında topluca kahvaltılar ettik, sergilere, tiyatro oyunlarına gittik. Yaptığımız çalışmalarını duyan herkes bir şekilde elinden geleni yapmaya çalışıyor. Örneğin bir berber arkadaşımız maddi yardım yapamam ama insanları traş edebilirim demişti. Tüm bunlar insana yeniden insan olduğunu hissettiriyor.

N: Biz onlara yardım etmiyoruz aslında. Hep beraber toplumun çürümüşlüğüne karşı bir dayanışma ağı kurarak kendi kendimize yardım edi-

yoruz, kendimizi tedavi ediyoruz. Kendimize bir ayna tutuyoruz ve kendi kendimizle yüzleşiyoruz. İleride bir çiftlik kurma gibi bir hayalimiz var. Bu insanların sebze meyva yetiştirebilecekleri, hayvanları besleyip ürünlerini değerlendirebilecekleri bir çiftlik olacak bu.

Ç: Yakın zamanda kurumsallaşmayı düşünüyoruz. Başka bir dünyanın var olduğuna inanıyoruz. Dayanışma ağına katılmak isteyen veya elinden geliyorsa yapmak isteyen birileri varsa bizlere ulaşmalarını isteriz.

dayanismaagi@yahoo.com
Tel: 0212 245 82 60 H

Yeni yılın ilk saatlerinde kafanız klozete gömülü vaziyette kusarken etrafı batırmamaya özen gösterilmelidir. Bilirsiniz ki temizlik imandan gelir ve sifonu çekersiniz güle güle 2004...

Yılbaşına Girme Şekilleri

. FARUK KAYA

Aile ortamı

Siz yılbaşı gecesini sevgilinizle başbaşa geçirmeyi planlıyor olabilirsiniz ama annenizden gelecek bir telefon her şeyi değiştirebilir. 'Yavrum o kadar hazırlık yaptım darılırım'la başlayan telefon konuşması, 'arkadaşın da gelsin hem tanışmış oluruz'la devam eder ve en nihayetinde 'seni dokuz ay karnımda taşıdım'a kadar gelen muhabbetle sevgiliniz, aileniz ve yakın akrabalar yılbaşı yemeğinde aynı masada buluşursunuz. Nedense o yabancı filmlerde gördüğümüz kocaman hindinin yerine bizim sofralarımızda hep tavuk vardır. Sarısından siyahına gazozun türlü rengine rastlarsınız da annenizin gözünde hala küçük bir çocuk olduğunuzdan alkol olayını mutfakta dayınızın getirdiği votkayı, cini, şarabı... gazozunuza karıştırarak çözme durumunda kalabilirsiniz, o da şansınız varsa.

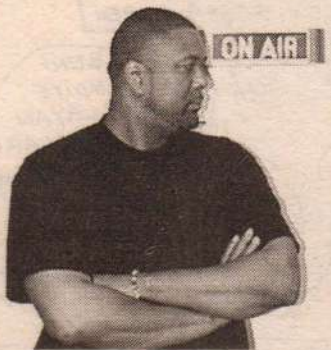
Şam fıstığı, milli piyango ve tombala

Yemek faslından sonra mevsimine göre (yani hep kış) elma, portakal, mandalina ve günler öncesinden alınarak hazır edilmiş çerez faslına geçilir. Eli çabuk tutmak gerekir; özellikle şam fıstıkları çerez tabağında fazla beklemesin. Herhangi bir gazetenin verdiği uyduruk tombala takımı geceye renk kattıkça sevgilinizin suratı ben diyeyim iki karış, siz deyin beş karış olur. Birlikte aldığınız çeyrek bileti şirin şirin sallayarak "milli piyango çekilsin kalkarız hayatım, bakarsın bize çıkar, yeni yıla zengin gireriz di mi bebeğim" diye sevgilinin gönlünü almaya çalışırken bir yandan da 29 çoktan çıktı aşkım, kapatmamışsın üstünü kaçır-dın çinkoyu diyerek iyice gerginliğe yol açmamak gerekir.

Bildik mekan

Yılbaşı mı gelmiş, hiiiç umurumda olmaz. En güzeli mahalleden en kanka arkadaşlarla her hafta sonu yaptığınız gibi (zaten yılbaşı hafta sonuna denk geliyor tatil de yok) soluğu Çet-ro'nun Yeri'nde almaktır. Çetin Baba gençlerle muhabbeti sever, masadan ikramı eksik etmez, hesapta yardımcı olur bütçeyi yormaz. Aile ortamı, sevgili kaprisi çekemem diyenlerin adresi bu tarz bildik bir mekan olmalıdır yılbaşına girerken. Kızların durumu erkeklerle nazaran içler açıksır; "Ne olur biz de dışarıya çıkalım, bildik mekandır en azından Taksim'de kalabalığa karışalım" yakarışları gaddar anneler tarafından "Oralarda gece gece sizi kötü yola düşürürler" diyerek esefle karşılanır...

Bilmedik mekan

Derseniz ki bildik mekanda dostlarla futbol geyiği, erkek muhabbeti bir yere kadar. Bu deli gönüller hatun kişi görmek ister, disko ortamlarında inceden manitalara yazılmak ister. İşte o vakit Kara İsmail gibi niceleri sizleri kapılarda bekler. Kara İsmail aslen Sudanlı'dır ama 6 yıldır ülkemizde bulunduğundan Türkçeyi bizden iyi konuşur. Anlayışlı çocuktur İsmail ama yine de "yok biz bir arkadaşına bakıcaz, sanki herkes kız arkadaşıyla geliyo, her akşam geldiğimiz mekan artistlik yapmasana olm.." diyerek ortamı germemek gerekir. Kick-box, karate filan bilmez ama kodu mu ossuttur İsmail. Oysa ki şu gaddar anneler kızlarına güvenip izin verseler, erkekler de kızlar da rahat edecek; hatta kapıdaki İsmail de...

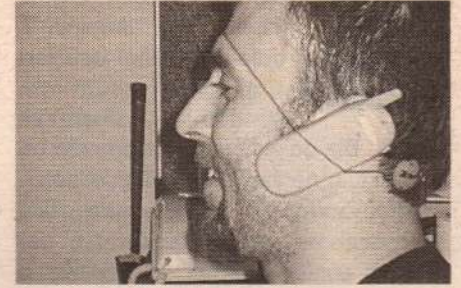
Sıfırlara elveda

"Ohooo bu sene bize eğlence yok hacı, duydun mu bakanlar kurulu karar almış 31 Aralık gecesini saat on ikide bütün paralardan sıfırlar atılacakmış. Aynı saatlerin geri alınması gibi bir şey, cepte ne kadar para varsa 'dak-sil'le sıfırlarını silmek lazım şimdi..." diye gereksiz bir geyiğe muhakkak girilecektir. Zira yanınızda bu kafada bir arkadaş olaksa gece saat on ikiye doğru "ben tuvalete gidiyorum seneye görüşürüz ya da bana kim on milyon borç verecek ama taaa seneye öderim bak..." gibisinden gereksiz esprilere de hazırlıklı olmak gerekir. Şayet dak-sil işini ciddiye alır da alkolü kafayla nereden bulucam dak-sil'i diyerek daha ilkel bir sıfır atma yöntemi uygulamaya kalkarsanız yılbaşına karakolda da merhaba diyebilirsiniz.

Kokoreç ve AB

Disko ortamlarından verim almayı bırak kapısından dahi giremediyenseniz, acıkan karınları doyurmanın vakti gelmiş demektir. Geçen sene de o kadar yaygara yaptılar; yılbaşından sonra kokoreç ve işkembe kalkacak diye. Dostlarla kolkola girerek Avrupa Birliği'ne inat, neredeyse yılbaşlarında geleneksel hale gelen kokoreç yeme eylemini zevkle gerçekleştirebilirsiniz. "Bitsin bu işkence, özgür olsun kokoreç-işkembe" diye yersiz, yersiz olduğu kadar da uyduruk bir slogan atma girişiminde bulunan provokatör şahıs, arkadaşları tarafından kınanmalıdır.

Telefonun delikleri içinden

Saat gece onikiyi vurduğunda herkes telefonlara sarılır, neredeyse aradığınız tüm istikametlerde tüm hatlar doludur. Aman teyzenleri arayalım, bak dayınları unutursak darılırlar, vıdı vıdı vıdı bütün eş dost ahali aranmamış gibi bir gelenek mevcuttur ülkemizde. Durum böyle olunca telefon denilen alet kulağınıza yapışık vaziyette yeni yıla girilir. Yeni yıla nasıl girerseniz o yıl öyle geçer inancı gerçek olsa 2005 yılının telefon faturalarını düşünmek bile istemez insan. Kimi zaman ne bir dost ister yanında ne de kulağında bir ses. Yorulmuştur koça bir yıl, sadece yalnızlığıyla karşılamak ister yeni gelen yılı.

Yeni yılın cilası

Yeni yıla girmek öyle kolay olmaz. Kokoreç eyleminden sonra gruptan bir arkadaşın "bizimkiler bu akşam şehir dışında, alalım biraları bize gidelim birer cila yaparız" önerisi daima sevinçle karşılanacak şahane bir tekliftir. Ama o birer cila hiçbir zaman birer olarak kalmaz. Cilayı abartarak sızan arkadaştan bira kutuları yardımıyla Noel ağacı yapılır. Noel ağacı olmakla yetinmeyen arkadaşlar soluğu muhakkak tuvalette alır. Yeni yılın ilk saatlerinde kafanız klozete gömülü vaziyette kusarken etrafı batırmamaya özen gösterilmelidir. Bilirsiniz ki temizlik imandan gelir ve sifonu çekersiniz güle güle 2004... H

İsimler Sözlüğü

MEHMET MURAT SOMER

Afet: Aslı affet'tir. Tahmin edileceği gibi af etmek, yani bağışlamaktan gelir. İleride onu başlık parası ya da şan, şöhret, mevki uğruna uygun-suz bir koca adayına resmen satacak olan ebveynler, evlatlarından, özellikle kızlarından baştan özür dilemek amacıyla kullanırlar.

Ahmet: Ahm etmekten emir. Eskiden, teknoloji gelişip sinema, radyo, televizyon icat edilmeden, hatta sahne sanatları, ki onlara temaşa sanatları dendiği de vakidir, ortaya çıkmadan evvel ahm edilirmiş. Zor bir sanat, özel kabiliyet ve beceri gerektirmiş. Bunları sadece yazılı kayıtlardan biliyoruz. Günümüzde ahm sanatını icra eden, hatta bilen yoktur. Sadece değerli bir şey olduğu, iyi yapanın ihya olduğu bilinmektedir. Antik tarihte ahm ustası olarak adını altın harflerle yazdırmış pek çok değerli sanatçı vardır.

Alaattin: Orta Doğu, Arabistan kökenli bir isimdir. Meşhur masalın

kahramanıdır. Hani içinde cin olan lambayı bulan fakir genç! Tahmin edileceği gibi hiçbir baltaya sap olmamış, aylak, parasız pulsuz, hem de azıcık ödle delikanlı demektir. Kendi azmi, çabası ise başaramayacağı şeyleri doğa üstü bir cin ile halleden, hedeflerine ancak öyle ulaşabilen demektir.

Alaeddin: Ala (iyi) + et (etmek, yapmak eylemi) + din (inanç) : Din-i iyileştiren, islah eden anlamında. Bilindiği gibi dinler kurulduğu gündeki gibi kalmamakta, zamanla yozlaşıp yobazlaşmakta, içine envai çeşit hurafe katılmakta, velhasıl yolundan çıkmaktadır. Bu sapma ve yozlukları giderecek, dinin asıl anlam ve önemini tekrar vurgulayacak kişi demektir. Haliyle isim sahibine baştan ağır bir sorumluluk yüklemektedir. İsmi'nin ağırlığıyla baş edemeyenler büyüdüklerinde çarpılır! (Onca yamru yumru, ecış bücüş adam nereden çıkıyor diye merak edenlerin merakı giderildi!

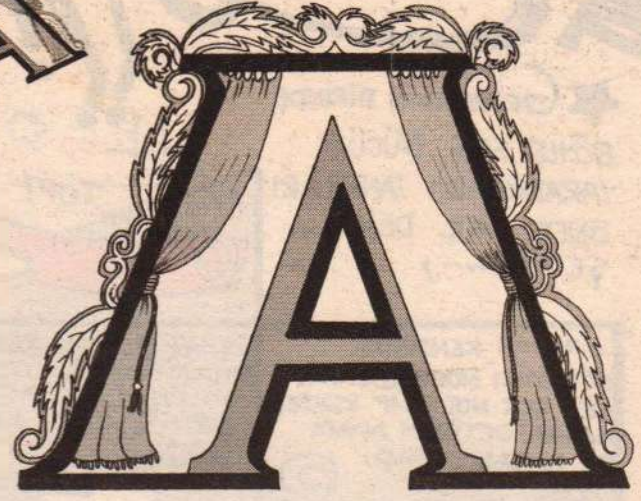
Arslan: Bazı kelimelerin içine n, bazıların da r katılmasının anlamı güçlendirdiği, büyüklük, derinlik, saygınlık kattığı varsayılır. Örneğin piliş yerine pilinç, satranç yerine sant-ranç, kılıç yerine kılınç, levet yerine yerleşik olarak levent, iğreç yerine iğrenç vb. Yerleşik olanlar utanç, usanç, bilinç, genç gibi çoğaltılabilir. Arslan kelimesindeki r sesi de işte böyledir. Aslı tabii ki aslan'dır. Bkz.aslan.

Aslan: Her ne kadar kedigiller (felidae) familyasından etçil ve vahşi, erkeği yelesi hayvanı; veya Zodyak'ta Yengeç ve Başak burçları arasındaki Aslan (leo) burcunu andırırsa da ismin kökeni farklıdır. Kahvede kağıt oynamak kültürüyle dilimize yerleşmiş bir isimdir. Açıkla-yalım: Birkaç kişi iskambil oynuyor. Biri soruyor. "Ne attın lan?" Diğ-

ri cevap veriyor. "As attım, as lan as!" İşte böyle.

Atfet: Boğum boğum tombul kolları, katmer gerdanı olan, her bir konuyu bilen, referans olacak kadınlara verilen addır.

Azize: Dişi Aziz gibi durmakla beraber değildir. Ermiş kadın demek olup, saflık, temizlik, cinsellik dahil dünyevi meselelerden uzaklığı ifade eder. Yaradılışımızın parçası ve belki de nedeni olan hazzardan neden uzak durulması gerektiği konusunda farklı doktrinler vardır. İsteyen uyar, ben uymam. H

İNKILÂP KİTABEVLERİNDE ve TÜM KİTAPÇILARDA...

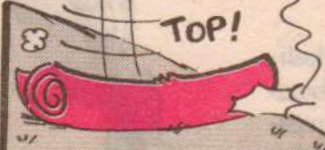
SENİ TILSIMLAR KORUR

Burak Eldem

Roman

"Seni Tilsimler Korur", insanlık tarihinin en eski dönemlerine ait büyük bir gizemi; beş bin yıldır varlığını koruyan acımasız bir gizli örgütü; yalnızlığı ve yabancılaşmayı; insan hücre yapısı ve DNA üzerinde çok gizli bir çalışmayı yürüten bilim adamlarını; güç ve iktidar mücadelelerini; rüya ve vizyonların bilinmeyen dilini ve yazgısını adım adım izlemek zorunda kalan bir adamın serüvenini fantastik bir örgü içinde anlatan bir roman.

★ GEZEĞENİN BİRİNDE
BÖYLE EÇİŞ BÜCÜŞ
YARATIKLARA TANRILARI
ÖNCE AKIL DENEN
ŞEYİİİİ....,

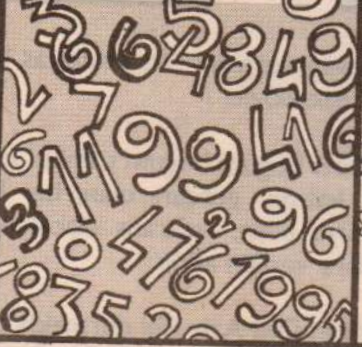
HEMEN ARDINDAN DA

KENDİSİNİ ARAYIP

BULSUNLAR DİNE BOŞ BİR
TELEFON REHBERİ YOLLAMIŞI

TANRININ KENDİSİNE
SÖYLEYİĞİ NUMEROLARI
TEK TEK NOT ALIP REHBER
HALİNE GETİREN ADAM
EN KUTSAL OLMUŞ,

FEKAT BU NUMEROLARIN
TILFON NUMEROSU OLDUĞUNU
ANLIYAN ADAM, HER
TÜRLÜSÜNDEN KRAL
OLMUŞ,

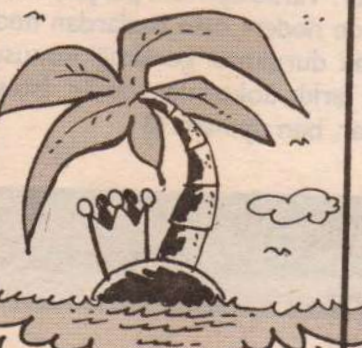
BU KRALLARDAN BAZILARI REHBERİN İÇİNDEKİ
MİLYARLARCA NUMARAYI (GÜNDE ENAZ 5 KEZ
CUMALARI TÜM GÜN BOYUNCA) ARAYIP MEŞKUL
ÇALMAYANI BULMAYA MECBUR ETMİŞ HALKINI,

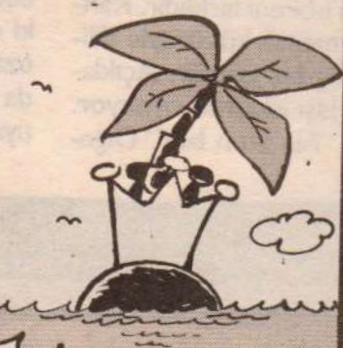
BAZISI BU NUMEROLARI
ARAMAYI VAKİT KAYBI
OLARAK GÖRÜP ARAYIP ARA-
MAMAYI HALKININ İNSTYA-
TİFİNE BIRAKMIŞI,

BAZILARININ NE TILFON-
DAN NEDE REHBERDEN
HABERİ VARMIŞ YADA
İŞLERİNE ÖYLE GELİYOMUŞ,

BAZISIDA ÜLKESİNDE BU
NUMARALARI ARAMAYI
KESİNLİKLE YASAKLAMIS,

FEKAT BİR KRAL
VARMİŞ KİTİ...

REHBERİDE TILFONUDA
NUMEROLARDA HANI BÖY-
LE ÇOKTA İPLEMİYOMUŞ
GİBİ YAPIP,

GİZLİDEN TILFON SAPIKLİ-
Gİ YAPTIRIYOMUŞ HALKINA
mihii!!

BU HALK ÖYLE Bİ HALKMİŞ-
Kİ CEPTEN ÇOK YAZAR
DİNE KARTLI KLUBEDEN
YAPIYOMUŞ SAPIKLİĞİNİ,

KRAL ARADA Bİ BEDA-
VA TILFON KARTI DA-
GİTİYOMUŞ, ZATEN REH-
BERDEKİ NUMEROLAR GE-
NELDE MEŞKUL ÇALDIĞI İÇİN

ELO? NABER KIZ CADİ
KADIKÖYDENİM BEN
CD ALICAM...

HERKES ÇAKTIRMADAN
AKRABASINI ESİNİ, DOĞUŞU
ARAYIP BİTİRİYERİYOMUŞ
DAĞITILAN 'DO' LÜK KART-
LARI...

GELSENE Bİ ÇAY İÇELİM
DEDİKODU YAPALIM??!

HALKIN ÖZGÜR OLABİL-
DİĞİ TEK YERŞERÜYALA-
RIMMIŞ...

BU ÜLKE ÖYLE BİR ÜLKEY-
MIŞKI KOYUNLAR HALA
KLONLANARAK DEĞİL HALA
NORMAL YOLDAN ÜRETİLİP
TÜKETİLİYOMUŞ...

256 KB HIZINDAKİ İNTER-
NET, NET KAFE DENİLEN
YERLERDE GEYİK İÇİN
KULLANILIYOMUŞ...

UMUDUN EN KÜÇÜĞÜ BİLE
TUSUNAMİ GİBİ BÜTÜLÜP,
HUZUREZLÜĞÜN EN BÜ-
YÜĞÜ İSE ÇİN İŞKENÖSİ
GİBİ DAMLA DAMLA
AKITILIYOMUŞ HALKIN
ALNINA...

BİRGÜN; KRALIN DAĞITTI-
ĞI TILFON KARTINI BİTİ-
REN YARATIKLARDAN BİRİ
CEP TILFONUNLA REHBER-
DEN HERHANGİ Bİ NUMERO
SEÇİP, ARAMIŞ...

A-A ÇALMI
LAN!

İHİHİ? AY ÖLÜCEM
ŞİMDİ GÜLMekten...

ALOW?? ALOOO?
NE LAN, ÖZEL NUME
RO NE? ÇABUK
BULUN BU ÖZE
NUMERO NERDEN
ARAMIŞ BENİ!!
BULUNŞU ALLAHSIZI!!

NE YA BU ÖZEL NUMERO NE HAKKAT ALI??

dütdüt'ten Sıkı-Sıkı

olsa da durumlar sıkışık
bizim kızlar her zaman sık

Merhaba kızlar nasılsınız? Şık mısınız?

Beni soracak olursanız iyiyim. Size efervesan tablet gibi bir yazı hazırladım. Acil şifalar dileğiyle...

DÜRNEV KIRAÇ

Şal beni kollayına!

Kızım bu sene şallar, paçolar çok moda. Hani şu kısa olanlar. Yok mu ya omuzda kalanlar. Hani, şöyle bi üstüne attırılmışsin havası veriyö...

Bütün vitrinlerde görebilirsin. Hatunlar da bir hava bir hava sorma... Ama çok pahalı. Mangırmanj ağır yani... Hadi beğendik alıcaz ama, etiketten 6 sıfır atılsa yine de kar etmez. Bi de el örgüsü abi. Ne vericem o kadar

parayı diye düşünmekten alamıyo insan kendini. O parayla gider 3 etek bi de ayakkabı bulursun yeminle! Neyse gelelim sadede... Ben bu şallara bakarkene, dedim ki ulen Dütdüt sen de bu şallardan örmezsen insan değilsin... Hem de en afilisinden. Neyse ördüm abi şalı, baktım şahane oldu. Hemen dedim, derhal bunu kızlara da anlatmam lazım. İşte olay böyle gelişti. Şimdi anlatıyorum tikkatli dinle. İstedğin herhangi renkte bir ip al. Ama tüylü ve biraz da yumuşak ve ince olsun. Çok kalın olmasın. Sonra baya uzun bi şekilde ilmekleri at ve örmeye başla. İlk 4 sıra lastik olsun. Sonra çok gevşek örmek şartıyla 10 sıra haroşe, iki sıra düz ör.

Ama düzleri biraz daha sıkı ör. Böylece dümdüz olmayacak şalın, kat kat duracak... Boyunu da kafana göre ayarla. Yaaa bi günde biter öyle zor bi şey değil! Bitirince uçlarını, yani iki ucunu büzerek güzelce dik. Tam diktiğin yere bi tane broş tak ki, hem birleşme yeri gözükmesin, hem iki kere modaya uysun. Sonra giy altına bir kot. Üstüne de ince bi bulüz. At şalını omzuna, doğru Beyoğlu'na. Artık Fransız sokağı mı dersin, Babylon'a mı gidersin bilemem. Hatunlar seni görünce çatır çatır çatlayacak. Görürsün bak! Tüm bunların sonunda sormayı unuttuğum bi şeyi hatırladım. Sen örgü örmeyi biliyodun di mi? Bilmiyorsan hemen annenin yanına koş. O gün bütün evi temizleyeceğine söz ver. O da, sana şalını örsün. Sonra elini öper giyersin. Hem, o da sevinir kız... Yavrucuğuna bi şey örüp giydirdiği için mutlu olur. Sarılırsınız birbirinize... Şal beni kollayına anne dersin:))) Ee ben sana daha ne diyim?

Başımın püsküllü belası!

Aman aman aman kimleri görüyorum? Hanfendi hazretleri de buradaymış. Hangi rüzgar attı seni buralara acaba? Pek de şıksın bugün. Bakiyim. Oh oh oh elbisen de çok yakışmış, nerden bu? Ayakkabılar da tam uymuş hani. Cuk oturmuş ayaklarına. Saçlarını da değiştirmişsin. Bu renk açmış seni. Böyle yüzüne renk gelmiş. Çantanın sapı da müthiş ayol, nerden buluyosun bunları. Herhalde bir servet harcıyosundur...

Kolyeyle küpeleri sormuyorum bile dikkat ettiysen... Dilim yanar valla. Ne şaka mı bu? Kendin mi yaptın? A inanmıyorum. Söyle söyle ben de yaparım. Evet şimdi bi tuhafiyeye ya da boncukçuya gidiyorum. Üç tane tesbih püskülü alıyorum. Yalnız biri ikisinden daha büyük olacak. Söyle güzelim unutmam ben, aklıma yazarım hepsini. Evet eve geldim. Eski küpe mi? Oooo olmaz mı sürüsüne bereket. Evet sallantılı olanlar da var tabi. Onların kulağa takılan ucunu çıkartıyorum. Yerine iki küçük püskülü takıyorum, tamam anladım. Sonra da sıkıştırıyorum. Aaaa ne güzel fikir. Ne iyi oldu şekerim, iyi ki gördüm seni ya. Büyük püskülü de ister herhangi bir kolyeye takıyorum, istersem de aynı renkte deriye geçirip boynuma takıyorum. Ayy alemsin valla. Takım oldu resmen ayol. Ay ilk gördüğümde kesin Parist'endir dedim içimden. Gözüm kaldı. Farkındaysan en son onları sordum koktuğum için. Yani marifetli kadınsın ne diyim. Bu da benim kulağıma küpe olsun di mi şekerim. Ha ha ha ha...

Canım sevgilim, ben seninle yeniden doğdum!

Güzelim, sen daha çoook bakarsın dövme kataloglarına. Dövmecilere gider gider de, bir türlü koltuğa oturamazsın. İçip içip sarhoş olur, "yarın yaptırıyorum"lardan kurtulamazsın. Arkadaşlarına 20 kere söyleyip seninle dalga geçmelerine mani olamazsın. Plajlarda milletin dövmesine bakıp iç geçirmekten kendini alamazsın. Site site dolaşıp da, içine sinen bir tane bulamazsın. Neden?

Çünkü yanlış yapıyorsun. Şöyle bi düşün. Eğer gerçekten beğendiğin bir dövme olsaydı, hiç düşünmeden gidip yaptırırdın. Demek ki, karşına böyle bir dövme çıkmamış. Hep yanlış yerde aramışsın. Al bak, ben sana her ay burada ne dövmeler buluyorum. Okusana! Bir ay boyunca düşünüyorum düşünüyorum, araştırıyorum sana dövme bulacağım diye. Hem öyle dövme kataloglarından da değil. Kafadan anlıyor musun? Yani hiçbir yerde göremezsın bunları. Sadece sende olur. Bi de öyle dallı budaklı, teferruatlı şeyler değil, motif gibi zarif şeyler! Bir bakışta anlaşılan cinsten. Hem manası da olur. Öyle boşyere sallama yok bizde. Bak mesela bu ay da süpper bi dövme önericem sana. Geri dönüşüm işareti. Ölümünden sonra yaşama inaniyorsan tam sana göre. Ya da ben ancak bana dönerim anlamına da gelebilir, beni bana bırak anlamına da. Yolun sonu hep ben, her şey ben de bitiyor anlamına da gelebilir, sonsuz hayat anlamına da. Seç, beğen, al. Hangisini kendine yakın hissediyorsan oyle olsun. Çok da güzel duruyor. Karşıdan bakınca acayip havalı duruyor. Hadi güzelim. Öyle boşboşuna kendini yorma. Hayvan okumaya devam et, bak daha neler öğreneceksin...

Şık Şık Öneriler

- Çantanın sapına envayi çeşitte anahtarlık tak, zira çok moda olacak!
- Ya da çantanın üstünü küçük rozetlerle doldurarak enteresan bir görünüm de elde edebilirsin. Artı, çengelli iğne bile takabilirsin.
- Gelinlikçiden aldığın dantel eldivenin parmaklarını keserek, kısa kollu buluzunla birlikte ellerine takabilirsin.
- Eskimiş çoraplarının ayak kısımlarını keserek tozluk olarak kullanabilirsin.
- Boynuna kolye yerine kurdela takip ucuna küçük bir fiyonk atabilirsin.
- Eteğinin ucunu büzerek dikebilir, üzerine broş takabilirsin. Böylece dikiş yeri gözükmez.

Bir dahaki Hayvan'a kadar mutlaka gidin, yapın, giyin.

Dütdüt'ten sevgiler. Görüş, istek ve eleştirileriniz için dutdut1@hotmail.com

Kurşun kalemle beyaz kağıda döker gibi yaşayacaksın hayatı. Kendinden emin, güvenle ilerleyen, başı bozuk, aklına uyruk...

Gereksizler

NİLÜFER AÇIKALIN

Gürültüler, kavgalar, sorumluluklar, içli içli gelen çocuk ağlamaları ardında usul usul şehre serilen sela ezanı... Bir evin mermer koridorunda üç otuz paralık hayatına takıl düş ulu orta şaş kal ne yaptığına, yapacağına da küfür sallama. Kopup gitmelisin değil mi hayattan? Ha desen kavuşursun sanıyorsun tanrına. Köprüden salıvermek kendini, ya da tak diye çekivermek kafana herhangi bir tetiği, kolay sanıyorsun. Oysa.. bir kere... bir kere daha... Kalk, uyan, kırılda bebre nesli kırık, ekmeği kaldır sofradan, kırıntıları topla, başını uzat dışarı kuşlara bak havayı yokla, suyun varsa yıkan ve "gün batımı bir sigara içerim" diye geçir içinden, mesela Boğazın batı yakasını en kestirmeden kesen yolun kıyıya takıldığı yerden keşilemeden es eseceksen, yola

vur kendini, kendine bile söylemeden. Ordan devam et ve Yaşa. Kurşun kalemle beyaz kağıda döker gibi yaşayacaksın hayatı. Kendinden emin, güvenle ilerleyen, başı bozuk, aklına uyruk... Açık denize göz kırpan girintili bir kıyının en izbe koyuna açılan muhteşem bir vadiden süzülür gibi önce şelale olacaksın denize dökülen, deli kan dalga dalga şelale, tabii kayalara çarpacaksın, parçalansan kırılansan dökülensan darmadağın damlalarına kadar ayrılp savrulsan da sonunda illaki denize varacaksın. Dalgaların seslerine kadar duy. Hatta yakamozların. Dere tepe düz, ana avrat demeden yeri geldiğinde hayret bırakacak cesaretler göstererek, nalını mihini bir kenarı silkeleyip, çivi gibi, ok gibi, silah gibi, korkmadan kullanacaksın korkmadan. Toprak gibi ıtırli

kokacaksın, çocuk seveceksin. Bir de zamana dikkat edeceksin. Hep "yaparıma, ederime" bırakmayacaksın mesela, asla, geniş zaman grameri en azından çok fazla kullanmayacaksın. Zamanları mevzuya hiç bulaştırma. Daima aklını karıştıran bir şey varsa mut - lak zamanlardır, onlara aldırma, aldırma. Soluk al, cennet gibi bir yer yaşamak. Bunu söyle ama küfür etmeyi de ihmal etme, alış veriş gibi düşün işte, parayla yapılamayandan... Umudu ihmal etme. Yolunu kimseye söyleme, ya da söyle, bana ne, ben karışmam aklını karıştırırlarsa.

Son olarak bekleme, beklerken sona kalma, sona kaldıysan

bir süre arkana bakma, senin olduğun yerdir şimdi başlangıç. Omurganı dikleştir, göğsünü gerek gerek devam et, boynunu düşün, boyun kemiğinin kalınlığında çürümüş bir sopa bul yolda onunla yürü yere vura vura, yolculuk sırasında her hangi bir yerde zamanı geldiğinde ani bir hareketle dizini kaldır, çıtaı ortala, tek hamlede kır parçaları iki yana sallama oradan devam et yürü yürü yürü, karanlıklarda, aydınlıklarda, her koşulda devam et yoluna. Yağmurda karda sıcakta şurda burada... Yolları aydınlat yürürken, çan seslerine ezanlarla cila çek. Karın tokluğuna yaşa gönül varlığına armağan ver canı, kendine emanet ol daima koru aklını. H

nerden açtınız sayfayı? kederliyim şimdi anladım bazı şeyleri yaşayamayacağım...

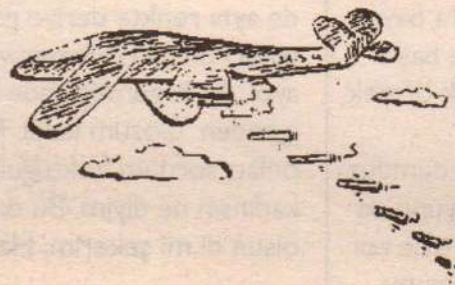
evet. bazı acı gerçekleri kabul etmenin zamanı geldi sanırım.

acı gerçek 1: uma thurman asla sevgilim olamayacak...

amerika'da benim istediğim gibi bir başkan seçilmeyecek. kendileri kaybeder.

sütlü nuriye tatlısı yapmayı hiç bi zaman beceremiyecem.

bu saatten sonra gidip de kendimi budist tapınaklardan birine kapatamam, ermiş olamam.

kendi cep telefonumu kendim yapamıyorum. kafayı toparlayamıyorum.

zaman makinesine binip geçmişe yolculuk yapma hayali de geçmişte kaldı.

astronot olamayacağımı zaten daha önce anlamıştım. (gözlük yüzünden almadılar!)

Sinema Dünyasından Tıriviri* Gerçekler

• Yetmişli yılların sonunda Türkiye dahil tüm dünya televizyonlarında izlenen Kung Fu (1972) adlı dizinin baş rolünü (yaşı tutan herkesin hatırlayacağı gibi) David Carradine oynamıştı. Rol asıl olarak efsanevi dövüşçü Bruce Lee için yazılmıştı, ama yapımcılar birden daha "beyaz" birinin dizinin şansını artıracaklarını düşünmüşlerdi.

• Türk seyircisinin Şarlo olarak tanıdığı dâhi sanatçı Charles Spencer Chaplin bir keresinde ününün doruğundayken bir dostuyla Londra'da geziyordu. Birden bir eğlence merkezinde "Şarlo Benzerleri Yarışması" yapıldığını gördü ve "gırgır olsun"

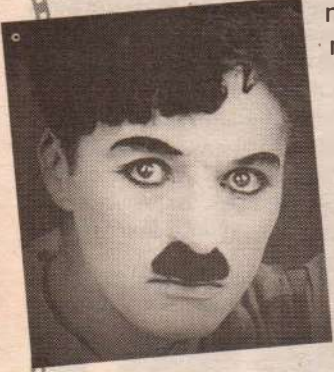
diye yarışmaya katıldı... Sonuç: "Şarlo" sekizinci oldu!

• Sinemanın en ünlü James Bond'u Sean Connery bir keresinde İskoçya'da motosikletle aşırı hız yapmaktan ceza yaptığında hayatının en ilginç sürprizlerinden biriyle karşılaşacağını bilmiyordu. Çünkü kendisine verilen ceza koçanında cezayı kesen polisin adı şöyle yazıyordu: Komiser Yardımcısı James Bond!

• Başrolünü sinema dünyasının efsane "gangsteri" James Cagney'nin oynadığı "Halk Düşmanı" filminin kalabalık sahnelerinden birinde yönetmen deliye döndü. Kalabalıktaki figüranlardan biri her silah sıkılışında gözlerini kırptıyordu, oysa yönetmen sert adamların böyle yapmayacağını düşünüyordu. Sonunda "Atın şu herifi arkadan!" diye bağırdı ve yanına gelen yönetmen yardımcısı onu şok eden şu sözü söyledi: "Atamayız efendim, o adam gerçek bir gangster! Filme renk katar diye düşündüğümüz için onu biz çağırmıştık."

• Walt Disney 1931-69 yılları arasında tam 35 Oscar ödülü kazanmıştır. Bunların en ilginç de "Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler" filmi için kazandığı yedi minik Oscar heykelciğidir.

• Joe Schuster ve Jerry Siegel adlı iki genç sanatçı yarattıkları bir çizgi roman kahramanın tüm haklarını 1938 yılında 130 dolara sattıkları zaman kârlı bir iş yaptıklarını sanıyorlardı, ama yanıldılar. Çünkü tüm haklarını devrettikleri çizgi roman kahramanın adı Superman'di.

Yeşilçam ve Hollywood Klişeleri

(Aklıma gelen Yeşilçam ve Hollywood klişelerini bu köşede sizinle paylaşacağım. Lütfen siz de aklınıza gelen benzer klişeleri bana gönderin bu köşede yayımlayalım.

Adresim :
filmman@mynet.com)

Yeşilçam:

• **Paranın gözü kör olsun!:** Ameliyat için elli bin lira lazım abi!

• **Babanın hatırası:** Bir Ertem Eğilmez filminde genç bir delikanlı varsa, adı Ferit'tir. İki genç delikanlı varsa birinin adı Ferit, diğeri Ferdi'dir.

• **Ce-eeee!:** Kendisini gizlemeye çalışan besteci Kadir İnanır sıradan bir gözlük ve "Ben yapıştırmayım!" diye bağırarak bir sakal takar ve kırk yıllık sevgilisi Türkan Şoray onu tanıyamaz.

• **Unutulmaz Yeşilçam replikleri - I:** "Sen benim en kral arkadaşımın be!"

Hollywood:

• **Çenen batsın!:** Filmin esas oğlanını köşeye kıştıran kötü adam onu vurup kurtulacağı yerde (nedense) yardım gelene kadar hayatını anlatır durur.

• **Havadar mekanlar:** Hollywood filmlerindeki tüm binaların havalandırmaları içinde yetişkin bir insanın gezinebileceği kadar geniştir.

• **Zaman ayarlı TV:** Filmin kahramanı kendisiyle ilgili bir haber almak için ne zaman televizyonu açsa, anında doğru kanalı ve doğru an'ı yakalar ve gerekli bilgiyi alır.

• **Projektörlü kibrit:** İster derin bir mağarada, ister karanlık bir bodrumda olsun, filmin kahramanı elindeki kibrit çöpünü yaktığı anda her yer şakır şakır aydınlanır.

• **Emre amade otopark:** Bir Hollywood kahramanı New York'ta bile yaşasa evinin ya da işyerinin hemen önünde uygun bir otopark yeri bulacaktır.

• **Unutulmaz Hollywood replikleri - I:** Sen bu hayatta bir erkeğin (kadının, çocuğun vs.) başına gelebilecek en iyi şeysin! H

Ünlülerin Asıl Adları

Aysel Kısa
(Muhterem Nur)

Bernard Schwartz
(Tony Curtis)

Charles Buchinsky
(Charles Bronson)

Frederick Austerlitz
(Fred Astaire)

Stewart Allen
Konigsberg
(Woody Allen)

Gaffar Bumin Çitanak
(Fikret Hakan)

Maurice Micklewhite
(Michael Caine)

Taidje Kahn, Jr.
(Yul Brynner)

Fahrettin Cüreklibatur
(Cüneyt Arkın)

Nicolas Coppola
(Nicolas Cage)

Sayım'ın Kitap Bavulu

SAYIM ÇINAR

Vüs'at O.Bener / Manzumeler / YKY
Dost ve İlki gibi öyküleriyle öyküseverlerin kalbine unutulmaz bir çentik atmış olan usta yazar Vus'at O.Bener'in bu kitabında haiku tarzını anımsatan manzumeler bir arada. O.Bener okurlarının alışkın olduğu sade, tasarruflu dil ve ironik yaklaşım bu manzumelerde de görülüyor. Arı, duru anlatımıyla bir edebiyat ustasının 57 sayfada estirdiği ferah bir rüzgar eşliğinde okunuyor kitap. Orçun Türkay'ın desenleri de eşlik ediyor manzumelere. Bener'in söyleyişiyle 'manzumeler'den oluşan kitabı için şair Haydar Ergülen'in bir yorumunu da ekleyelim: "İyi ki manzume demiş"...

Çöplük / Şebnem İşigüzel İletişim Yayınları
Şebnem İşigüzel bu romanında yer altı dünyası, sokakta yaşayan evsizler, aklını, kimliğini, geçmişini yitirmiş insanları anlatıyor. Daha önceki romanlarında da karşılaştığımız girift kurgu ve sürprizlerle dolu anlatıma bu kitapta da rastlanıyor. Önceki romanı Sarmaşık'ta olduğu gibi Şebnem İşigüzel yine romanın kahramanlarından biri. Ağır travmalar geçiren kahramanlar bilinçli yahut bilinçsiz kimliklerini arıyorlar. İşigüzel, kendi edebiyatını yorumlarken gelebilecek olumlu olumsuz eleştirileri de usta manevralarla yanıtlıyor bu kitapta.

Hemen Git Çabuk Dön / Fred Vargas / İnkılap Kitabevi
Fransa'da yaşayan en büyük polisiye yazarı Fred Vargas'ın Mavi Çemberli Adam ve Tersine Adam kitaplarından sonra İnkılap Kitabevi tarafından üçüncü kitabı "Hemen Git Çabuk Dön" de yayınlandı. Paris 18. Bölge'de bir binanın 13 no.lu kapısına özenle işaretlenmiş ters dört rakamını gören Komiser Adamsberg bu işaretlerin fotoğrafını çekiyor ve tereddütle, "Bu işaretler bir grafiti mi yoksa asırlardan beri süren tehditlerden bir başkası mı" diye düşünüyor. Bu kitap polisiyeseverler için bulunmaz nimet diyebiliriz vesselam.

Yemyeşil Şeriat Mehmet Metiner / Doğan Kitap
İslamci hareketin teorisyenlerinden Mehmet Metiner'in, 1970'li yıllardan bugüne anılarını kaleme aldığı bu kitap için kısaca bir özeleştiri tarihi diyebiliriz. Eşini başörtüsü kullanmaya zorlamak, yalnız başına Sezen Aksu dinlemek, İslamci çevrelerde yaşanan olaylar gibi detayları kitabında aktaran Metiner "Sevmek veya aşık olmak mı? Bunlar davamızın yanında lafı bile edilmesi caiz olmayan şeylerdi. Kadın, mal-mülk, evlat sevgisi, yani dünya sevgisi yüreğimize yerleşmemeliydi." diyor bir yerde. Memleket tarihiyle ilgilenenlere hararetle tavsiye olunur bu kitap.

Tehlikeli Tatlar / Tarih Boyunca Baharat Andrew Dalby / Çev: Nazlı Pişkin / Kitap yayınları
Özenli kapaklarıyla dikkat çeken Kitap Yayınları'ndan bir güzel kitap daha. Baharatın zenginliğe, fetihlere ve hatta soykırımlara yol açtığını biliyor muydunuz? Dünyanın öte yanındaki tatlar ve kokular, zor, yavaş, pahalı ve tehlikeli bir yolculuktan sonra yemeklerimize katılır, kutlamalarımızı şenlendirir de ondan. Sömürgeci güçlerin için savaştı, köleleştirdi ve öldürdü. Kitapta çeşitli kültürlerde baharatla ilgili söylenceler, inanışlar ve türlü türlü baharatla ilgili pek çok detay yer alıyor.

Paris ve Londra'da Beş Parasız / George Orwell / İthaki Yayınları
Bin Dokuz Yüz Seksen Dört, Hayvan Çiftliği kitaplarıyla Türk okurunu etkileyen George Orwell'in iki kitabını birden yayınladı İthaki geçtiğimiz ay. Paris ve Londra'da Beş Parasız, yazarın geceleri tahtakurusu dolu otellerde, en düşkün berduş yatakhanelerde kaldığı, Paris'te bulaşıklık yaptığı, artıklarla, sigara izmaritleriyle geçindiği, en çok da düş kurup kaldırımlarda resim yaptığı zamanlarını anlatıyor. Orwell'in sert ve 'insan' kalemi bu kitabında da; işsizliğin, yoksulluğun ve açlığın dünyasını, yani dünyamızı tüm çıplaklığı ve vahşetiyle gözler önüne seriyor.

Kendi Yatağını Çizen Öyküler / Bir Cemil Kavukçu Portresi Söyleşi : Tülin Er / Everest Yayınları
İnsan tüm yaşamını bir başkasına anlatabilir mi? "Nehir söyleşi" başıyla yayınlanan kitaplar, bu zor soruya cevap arıyor. Tülin Er, Cemil Kavukçu'nun portresinin peşine bir edebiyat belgeselcisi titizliğiyle düşmüş. Kavukçu, giriş yazısında altmış yaşına gelmeden biyografisinin yazılmasını onur verici bulduğunu söyledikten sonra "Düşünmek istemediğim, yanıtlamaktan kaçındığım sorular da oldu." diyor. Demek ki biyografimanikler için kaçırılmayacak bir kitap.

New York Üçlemesi / Paul Auster / Can Yayınları
Çeviren: İlkur Özdemir
New York Üçlemesi; Cam Kent, Hayaletler ve Kilitli Oda adlı üç romandan oluşuyor. Bu romanların her biri bağımsız yapıtlar olmakla birlikte, öykülerin, karakterlerin örtüştüğü, hatta birbirine örüldüğü bir nitelik de taşıyor. New York Üçlemesi, kimlik sorununu, kimliğin yapısını irdeleyen bir yapıt. Paul Auster'in okuru çekip götürüveren akıcı ve çarpıcı diliyle aktarılan bu romanların sonunda, gizemler çözülüyor, boşlukta asılı kalıyor, hatta çoğalarak daha da aşılmaz bir esrar perdesi oluşturuyor.

Tek Bacaklı Kızıl Balerin Tuna Serim / nokta Yayınları
Gerçek bir kadının yaşam öyküsünü anlatıyor bu kitap. İnce, yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde dans ederek yürüyen, önüne gelen her şeyi ezip geçen bir kadın... Ardında bir savaş alanı bırakıyor, yakılmış, yıkılmış tam bir enkaz. Filiz Kansu bir anarşist olarak başlamış yaşama; gemiler kaçırmış, yürüyüşlerde öldürülen arkadaşlarının hesabını sormuş... Sonra sosyetenin zirverlerinde koşmuş, koşmuş ve bir gün kendini aşağılara bırakıvermiş. Düşerken pek çok parçası kayalara takılıp kopsa da o yürümeye devam etmiş...

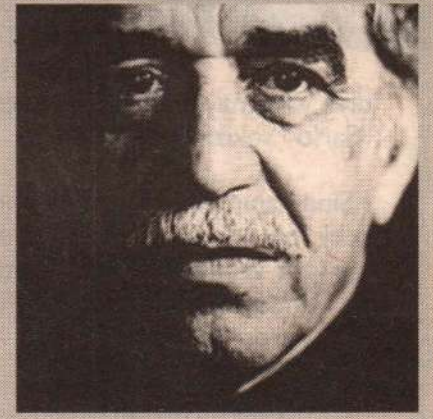
Jonathan Lethem / Öksüz Brooklyn / plan b yayınları
'Yok' adlı romanıyla tanıdığımız Jonathan Lethem, yeni romanı 'Öksüz Brooklyn'de Tourette (istemsiz küfür etme) hastası dedektif Lionel Essrog'la tanıştırıyor bizi. Dedektifimiz, Brooklyn'in arka sokaklarında ilginç, bir o kadar da heyecanlı bir maceraya çıkarıyor bizi. ABD Eleştirilenler Kurulu tarafından yılın romanı seçilen, Macmillan Altın Haçer Ödülü'ne de layık görülen kitap, usta oyuncu Edward Norton tarafından sinemaya da uyarlandı. Polisiye ve argo meraklılarına önerilir.

Edebiyat Dünyasından Haberler

Medyayı hayli meşgul eden 12 Gezegen ve Marduk'la Randevu adlı kitapların yazarı **Burak Eldem**'in yeni kitabı "Seni Tilsimler Korur" da oldukça ilginç. İnsan hücre yapısı ve DNA üzerinde çok gizli çalışmalar yürüten bilim adamlarından bahseden bu kitap bakalım yeni tartışmalar yaratacak mı!

Gabriel Garcia Marquez'in satışa çıkmadan korsanı basılan kitabı Melankolik Fahişelerimin Anıları, 2005'in Haziran ayında **Can Yayınları** tarafından "Benim Hüzünlü Fahişelerim" adıyla basılacak. Ayrıca Marquez'in anılarını topladığı kitap da "Yazmak için Yaşamak" başlığıyla yine Can Yayınları'nca önümüzdeki yıl yayımlanacak.

Perihan Mağden'in, Kork-

ma Bu Akşam Gelip Çalmam Kapını isimli kitabı ucuz kitap politikasıyla **Everest Yayınları**'ndan 1.5 milyona satışa sunuldu.

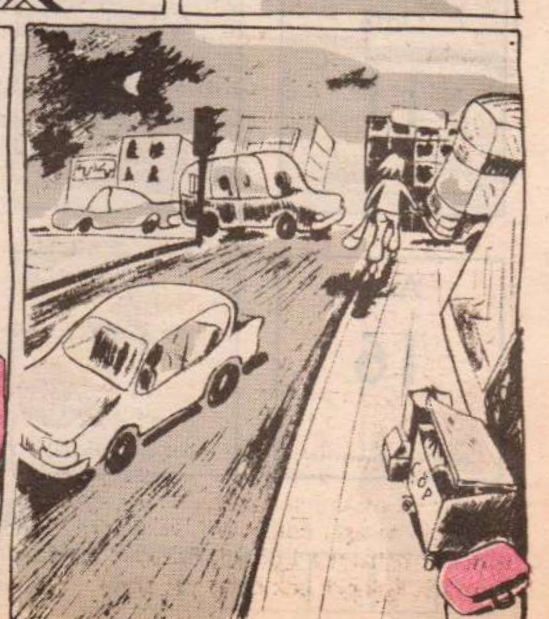
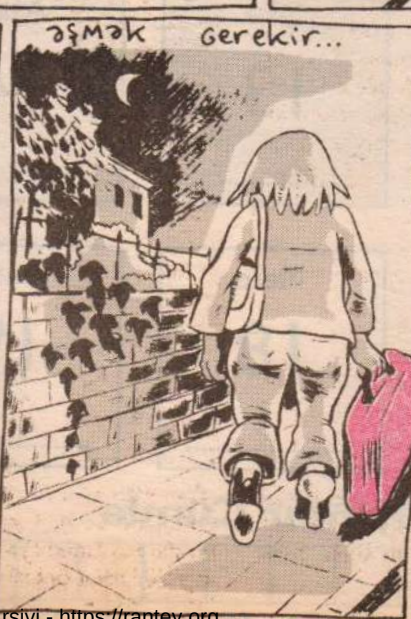
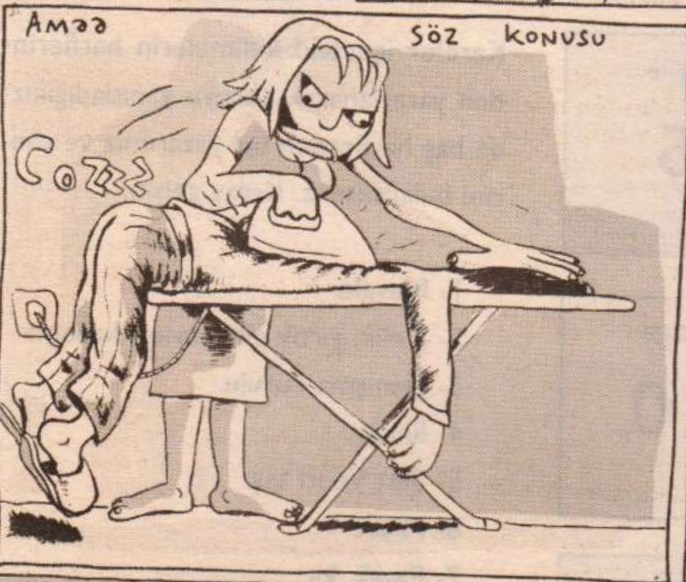
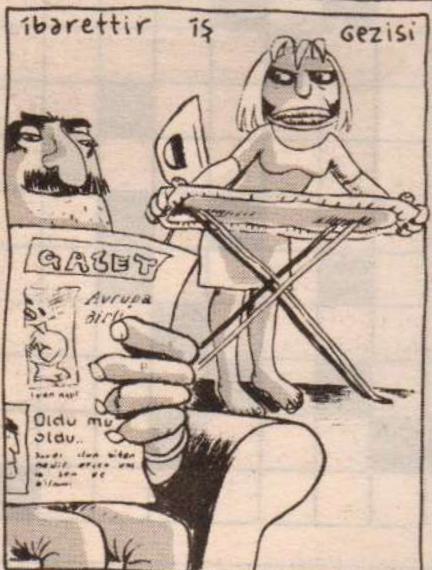
Dikkatinizi çekmek istediğim bir de radyo programı var. Bu programın "edebiyat dünyasından haberler" başlığı altında yer almasının sebebi **Epsilon Yayınevi**'nin bu programı destekliyor olması. Capital Radio'da her sabah yayınlanan programın sunucusu **Özgür Aksuna** dinleyicilerine Orhan Kemal kitabı hediye etmekten çok memnun ve başka yayınevlerinin de radyo programlarına destek olmasının iyi olacağını söylüyor.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık A.Ş.'nin dört yıldır genel müdürlüğünü yapan Ömer Kükner, 1 Kasım 2004'ten itibaren, yine bir Yapı Kredi kuruluşu olan Lig TV'nin genel müdürlüğü görevini üstlendiği için Yapı Kredi Yayınları'ndan ayrıldı. Bu göreve İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim görevlilerinden **İrfan Çiftçi**'nin getirilmesi bekleniyor. Çiftçi, Recep Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Büyükşehir Başkanı olduğu dönemde Kültür İşleri Genel Koordinatörü olarak görev yapmıştı. O dönemde sarf edilen sivilleşme, demokratikleşme ve çok seslilik çabalarının mimarlarından biri olarak gösterilen Çiftçi, farklı siyasi gruplar ve eğilimler arasında denge kuran yapısı ile de biliniyor. Bakalım YKY'deki değişiklikler ne yönde devam edecek.

Cezmi Ersöz'ün Ölürsem Beni Seninle Ararlar Şimdi adlı kitabı **Gendaş Yayınları**'ndan yüz bin adet baskıyla, 2 milyon 950 bin satışa sunuldu. H

Şuursuz İŞ gelisi

fdca oral

Bulmaca Buldurmaca Paldır Kültür Doldurmaca

MEVLÜT GÜLVEREN

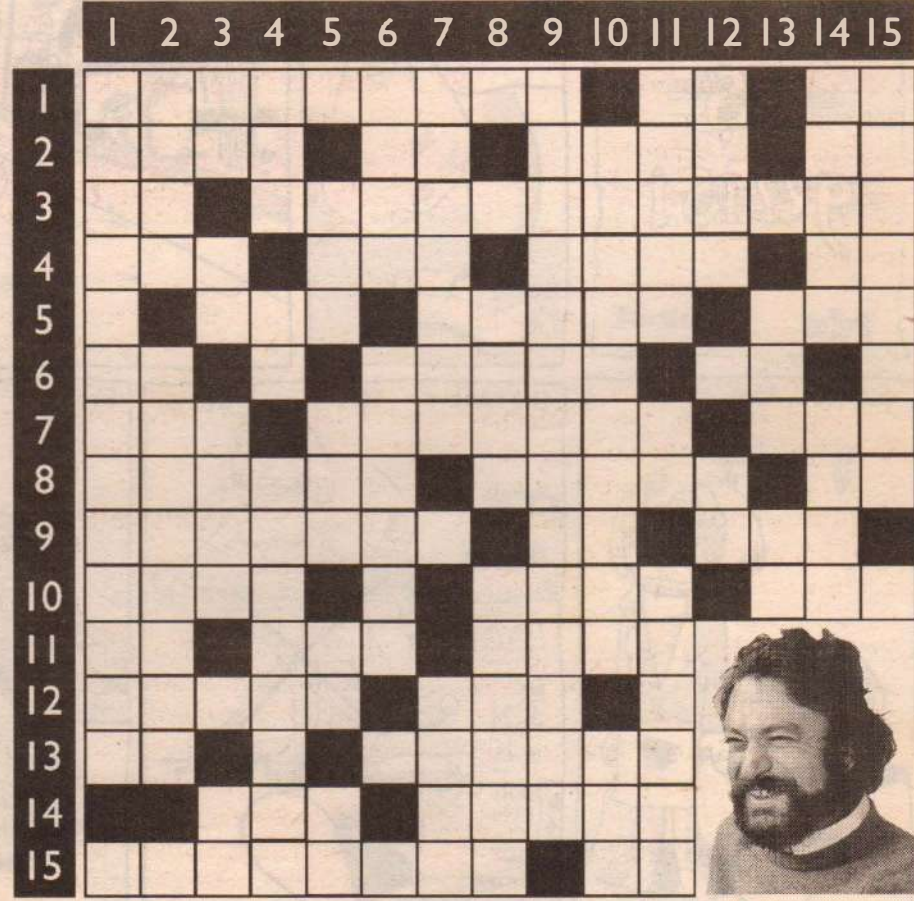

Soldan Sağa:

1) Değer olarak emeğe önem veren bir düşüncenin savunucusu/Kısaca Kara Kuvvetleri/Numaranın kısaltması 2) Yankı/Alı Özgentürk'ün bir filmi/Aldırış etme, önemseme/Şebeke 3) Berilyumun simgesi/Her şeyi bilen futbol alimlerimizden biri 4) Avuç içi/Bazıları uğur sayar/Aşık Mahsuni'nin bir şarkısı/Yetmeyen 5) Dolaylı anlatım/Mağlup/Temel, esas 6) Pişmişine su katılmaz/Sebze, meyve satan dükkan/Bir besin maddesi 7) Lezzet/Bir şey için gerekli olan en küçük/Bir göz rengi 8) Seyrüsefer/Karayollarında bulunan bozukluklar/Kamer 9) Yasadışı/Yüzyıl kısaltması/Su katılmamış içki 10) Ulaşmış, kavuşmuş/Kargaşa/Komşu bir başkent 11) Sütçü beygiri/Afrika'da bir orman ağacı/Valide 12) İyi işlemez duruma gelmek, gevşemek/Bir uzunluk ölçüsü 13) Ayı evi/Ezan okunan cami bölümü 14) Bir ev gereci/Kesin yargı 15) Cezaya neden olan eylem/Bir şeyin niteliklerini övme/Nikel elementinin simgesi

Yukarıdan Aşağıya:

1) (1905-1949) "Değirmen", "Kürk Mantolu Madonna" "Sırça Köşk" gibi eserleri de bulunan yazarımız 2) Taşlarla oynanan bir oyun/Kendi bilgi ve yeteneklerini överek saf insanları kandırmaya çalışan, dolandırıcı 3) Bir nota/Eşek sesi/İkincil/Bir sayı 4) Yurdun sayısız eşekleri anlamında kısaltma/Kuzu sesi/Yıkım, bela 5) Kalıtımın etkili maddelerinden (kısaltma)/Bir tür savaş uçağı/Kiloamper kısaltması/Nam, şan 6) Amerikan deveşi/Japon imparatoru 7) Bir Avrupa halkı/Evrenpulu 8) Kedi, köpek yavrusu/Dünya, alem, evren 9) Fotoğraftaki yazarımızın bir romanı 10) Güdülenme/Şair Nazım Hikmet'in soyadı 11) Yağışsız, Çorak/Lityumun simgesi/Yolculukla ilgili olan 12) Eski bir Avrupa parası/Nazi askeri 13) Allahsız/Karı kocadan her biri 14) İnliyen/Bir tür cila 15) Fotoğraftaki yazarımız

Kazı 1	Maya 2	Aşur 3	Sine 4	Ayak 5
Sulu 6	Elek 7	Mani 8	Zina 9	Zaga 10
Lime 11	Laci 12	Şike 13	Asap 14	Leke 15
Aras 16	Aral 17	Mete 18	Amir 19	Mazi 20

Kareler içindeki kelimelerin harflerinden yararlanarak soruyu yanıtladığınızda baş harflerden bir yazarımız ve eserini bulacaksınız. Kolay gelsin.

- 1- Nevale
- 2- Delik, yırtık gibi şeyleri kapama
- 3- Danışma kurulu
- 4- İlham
- 5- Sert ve iri taş
- 6- Millet
- 7- Pasak, kir
- 8- İtikat
- 9- Kavga, dövüş
- 10- Din uğruna verilen savaş
- 11- Galip Sandalcı (Yazar)
- 12- Bir tür boya
- 13- Kapı önü
- 14- Gidilen yönü olmayan
- 15- Ayırma aracı
- 16- Yılbik
- 17- Antalya'da plaj
- 18- Kütahya ilçesi
- 19- İstanbul'da kışlasıyla ünlü semt
- 20- Belgelere yazılan özel paraf

Anahtar Cümle

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

HAYVANARTBAHÇESİ

Zahiri Görüntü

Kendimi tanımaz oldum,
Bu el bu surat bu gülüş
benim değil...

Ağız dolusu gülüşümü,
ışıldayan gözlerimi,
hayata umutla bakan

BEN'i özledim,
Aynalar bile kandırmış beni

Görüntü hep ZAHİRİYİMİŞ...

Murat Güngörür
Diyarbakır

Canım Zeynep'im

Her sabah yeni güne "Merhaba" diyebilmenin keyfini yaşadıkça yüreğim; kendimi keşfetmenin doyumsuzluğuna varıyor... Güneş inadına daha parlak, daha güçlü ısıtır bedenimi. Gün inadına daha uzun ve kucaklayıcıdır. Beni bekleyen maceralara kapılır bedenim... Tüm bedenim el ele vermiş canlı tutmak için beni çırpır durur. Bana düşen ise bütün tabiatımla günü keşfetmeye başlamaktır.

İşte bunu fark ettiğim günden beri bütün mutsuzlukları, olumsuzlukları rafa kaldırdım. Hayatın bana gösterdiği o kadar çok mutsuzluklar ve olumsuzluklar oldu ki! Bunlarla yaşamaya alıştırdım kendimi. İlk önce yalnızlığa, teklige alıştırdım kendimi. Her şey bunu fark etmekte gizliydi. Tek gelmiştim dünyaya ve tek gidecektim. Savaşım tekligimdi. Daha sonra yaşamdaki amacımı yani manamı anlamaya, çözmeye çalıştım. 22 yaşındayım ve yaşamımdaki manayı yavaş yavaş çözmeye başladım. Yaşadığım olaylar, mekanlar, zamanlar, sayılar, kişiler tesadüf değildi!

Her şeyi puzzelin parçaları gibi yerine koydukça, mana kendini gerçekliği-göstermeye başladı. Fakat bu teklilik ve manayı çözümlemek yazdığım gibi basit olmadı ve olmayacak! Çünkü yaşam hem çok zor hem de çok basit bir karmaşık yapı. Yaşadığım her saniye, her dakika, her saat benim için bir ölüm ve doğumdan ibaret. Gün içerisinde kaç kez ölüyorum ve doğuyorum. Ağlamalarım, te-

pinmelerim, kaygılarım, gülüşlerim, mutluluklarım, üzüntülerim hep insanlık adına! Sevgi için her şey...

Canım Zeynep'im bu yazımı sana dair yazıyorum. Yazılarımı dergide okudukça kendimdeki bir şeyi daha bulmuştum. "Yaşam ışığı" diyorum ben bu buluşmaya. Mevlana der ki; "İnsan aradığı, yaşadığı şeydir" Ben hep kendimi arıyorum her nefes alışımında. Sen benim için özel bir insansın ve dostluğuna ihtiyacım var. Mektubuma cevap verirsen beni mutlu kılarısın... Kucak dolusu gülümseyişle...

Duygu Güngören
Bursa

...
Günlerce seni bekledim
Hayallerini kurup eridim
Aç susuz hiçbir şey yemedim
Umutumu hiç yitirmedim.
Bir gün döneceğini biliyordum
Aynlık acısıyla özlüyordum
Mutlu sona ermeyi umuyordum
Fotoğraflarında teselli buluyordum.

....
Gelecek de bir gün gelecek
İyiler mutlu sona erecek
İylilik yapmanın ödülü
Cennette gömürlü
Hayat uzun bir yoldur
Bu yolda yürümek bazen zordur
Sıkıntıda dua etmek umuttur
Ölüm ise yolun sonudur.

Civan Gani Türk
Diyarbakır

Hayvanlaşmayın

Derginin kalitesinin giderek düştüğünün bilmem farkında mısınız??? ÖKÜZ'den beri takipçiniz olarak, sizi esefle kınıyorum!!! Dergiyi çeşitli meslek gruplarından insanlarla röportajlar serisine çevirmek niyetinde misiniz? Hem Sinan SÜLÜN'ü nerdeyse her sayfada karşımıza çıkaracaksınız.. Kendisini çalışmalarından dolayı tebrik ederim deee..! Bi dergide 7 sayfa bi adama verilmez ki... (son sayı mevzu bahis) Tamam, hadi onu siz bilirsiniz, o 'şıkı şık' ne yaaa?? Oldu

Eski sayıları kaçırdım, arkadaşım da var bende yok, yılbaşı yaklaşıyor, kime ne hediye alacağım diye düşünmeyin, üzülmeyin. Sınırlı sayıda piyasaya sunulan pırlıl pırlıl kapaklı, cıvıl cıvıl içerikli, tam randımanlı, birbirinden şahane üç Hayvan cildi seçkin kitabeveleri ve D&R'larda sizi bekliyor.

olacak hey girl olarktan değişversin derginin adı.. Bi de bi sayfa yaparsınız şöyle güzin abla türünden! HAYVANLAŞMAYIN, kendinize gelin!!! Ayrıca, Hakan Günday yakıştırdı Hayvan'a.. Üslubunu çok beğendiğim bi yazar.. Kinyas ve Kayra harika bi kitaptı. Geçtiğimiz aylarda bi hikayesini yayınlamıştınız, çok iyiydi.. Onun yazılarını devamlı olarak Hayvan'da okumak istediğimi de belirtmek isterim...

Aysun Ekşioğlu
İstanbul

Yarın Hiç Gelmez

Bekleyişlere yüklemişken aşkını, senin için en tanıdık sözcük "yarın"dır. Aslında "o" yoktur ve senin de beklemekten başka çağren yoktur. Bu yüzden yarın senin için hiç bitmeyen bir umuttur. O olmadan geçirdiğin hiçbir gün yaşanmış sayılmaz. Yaşamadığın günler eklendikçe birbirine, yarına olan özlemin daha da artar. Her gece gözlerini "yarın olsun" diye kaparsın, her gece o günü değil yarını düşünerek uyursun. Uyuyabilirsen tabii...

Senin istediğin bu geceninde bir an önce bitmesi ve "yarın" olmasıdır. Bugün yoktu ya "o" belki yarın olacaktır. Günlerdir beklediğin telefon "yarın" gelecektir. Aylardır hasret kaldığın yüzünü belki de yarın göreceksindir.

Umutun vardır ya içinde "yarın"a dair, bir tek ona sarılırsın. Yüzünde beliren gülümsemeye kaparsın gözlerini. Zaten ne kalmıştır ki şurada "yarın" olmasına "Yarın" bugün olmuştur ve senin önünde yine sadece "yarın" olmasını beklemekse geçecek bir gün daha vardır. Daha kaç gün geçecektir "yarın"ı bekleyerek bilmez... Daha kaç gün yaşanmadan bilinmez...

Bekleyişlere yüklemişken aşkını ve "yarın"ı bekleyerek tüketiyor-san zamanını, bekleme.... O YARIN HIÇ GELMEZ...

Dilek Çelik
İzmir

Davet

Keşke yağmur yağsa
Yüreğimi su bassa
Yüreğim yalınayak
Batıp çıksa
Batıp çıksa
Keşke yağmur yağsa
Keşke yağmur yağsa
Yok mu içinizde yağmur

Sevda Gündüz
İstanbul

Arkadaşımız
Ali Haydar
askere gidiyor.
Ona hayırlı
tezkereler
diliyor,
gözlerinden
öpüyoruz.

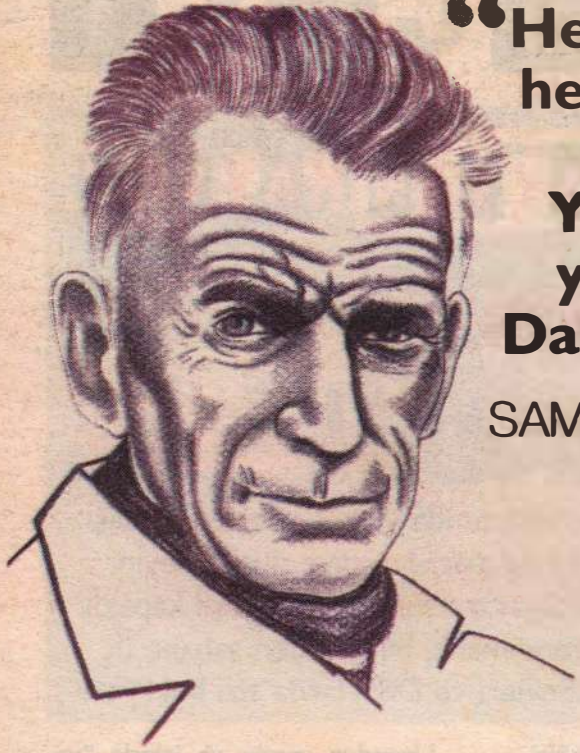
Aralık 2004 • Ayda Bir Yayınlanır • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: Metin Üstündağ • Yazı İşleri Müdürü: Hatice Üstündağ • Editörler: Sinan Sülün, Oylum G.Çağan
Gönül Koordinatörü: Ayhan Bozkurt • Haber Merkezi: Emrah Serbes, Yıldız Bilgin Bayazıt, Mehmet Duru, Seray Şahiner, Seydi Şahin, Zeynep Mengi, Faruk Kaya
Grafik Tasarım: Mustafa Devrim Özdiç • Dizgi: Cemal Vanlı • Genel Müdür: Orhan Açar • Satış Müdürü: Cüneyt Aydın • Halkla İlişkiler: Ali Haydar Akkaya
Adres: İstiklal Cad. Turhol Han. No:373 Daire:7 Beyoğlu/İSTANBUL Tel: 0212 293 32 77 - 78 • Fax: 0212 293 32 79 Yayıncı: PAK Basın Yayın
ISSN 1303 - 944X • Baskı: Ilıcak Matbaası (0212 880 40 75) • Genel Dağıtım: DPP (0212 622 22 22)

Yurtiçi: 1 yıllık 35 Milyon / 6 aylık 20 Milyon • Avrupa: 1 yıllık 25 Euro / 6 aylık 15 Euro ABD ve Uzakdoğu: 1 yıllık 50 Dolar / 6 aylık 30 Dolar / Abonelik için İrtibat
Tel: 0212 293 32 77 / 3 hat Ali Haydar Akkaya Hesap No: PAK BASIN YAYIN LTD.ŞTİ adına TL: Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1101003-2
EURO Hesap: Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 3006501-1 / DOLAR Hesap: Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 3006502-9

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

**“Hep denedin,
hep yenildin.
Olsun...
Yine dene,
yine yenil.
Daha iyi yenil.”**

SAMUEL BECKETT

**“Zeynep,
Mehmet,
Duygu, Ali,
Necla,
Sinan,
Mustafa...
Hanimiş
benim
kuzucuklarım!”**

ADİLE NAŞİT

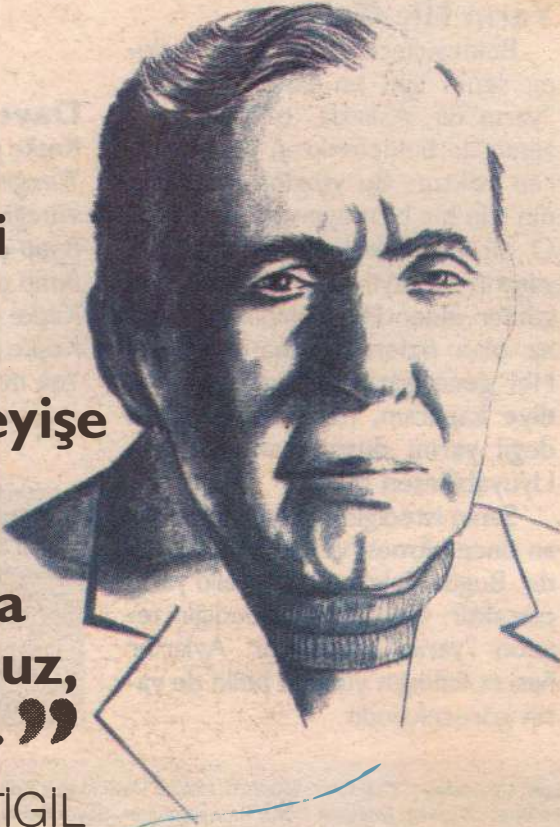
**“Bu denizde ne ölmek var bize.
Bu denizde ne gam, ne dert, ne keder.
Bu deniz alabildiğine muhabbet.
Bu deniz iyilikten, cömertlikten ibaret.”**

MEVLANA

**“Bir seziş,
bir buluş,
bir tema,
ne kadar yeni
ve güçlü
olursa olsun,
sağlam bir deyişe
erişemedi mi
ömürsüzdür.
Genç yaşlarda
heyecan sonsuz,
ilham boldur.”**

BEHÇET NECATİGİL

**“Önce
hangisinin
sonu gelecek
merak
ediyorum..
Rock'n
Roll'un mu
yoksa
hristiyanlığın mı?”**

JOHN LENNON

hayvan

Aksamsefası

Portreler: Mehmet Duru

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>